

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Pedagogická fakulta

Ústav pedagogiky a sociálních studií

Diplomová práce

Bc. Lucie Kahounová

Řízení volnočasových aktivit

Postoje členů a občanů k vybraným spolkům v Louňovicích pod Bláníkem

(se zaměřením na sbor dobrovolných hasičů a myslivecké sdružení)

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

V Olomouci dne

.....

Děkuji Mgr. Pavle Vyhnálkové, Ph.D. za rady a podněty poskytované při zpracování práce.

Obsah

ÚVOD	6
1 HISTORIE SBORŮ DOBROVOLNÝCH HASIČŮ	8
1.1 Dějiny hasičství	8
1.2 Vznik a počátky hasičských sborů	10
1.3 Počátky organizování sborů a vznik žup	12
1.4 Činnost hasičů v letech 1938-1945	13
1.5 Poválečné období let 1945-1960	14
1.6 Vývoj od roku 1960 do roku 1989	15
1.7 Hasičstvo po roce 1989	16
1.8 Činnost hasičů okresu Benešov v letech 2000-2010	16
1.8.1 Symbolika	18
1.8.2 Členství, práva a povinnosti hasičů	18
1.8.3 Oceňování záslužné činnosti	18
2 NEZISKOVÉ ORGANIZACE	19
2.1 Charakteristika a dělení neziskových organizací	19
2.2 Terminologie v oblasti neziskových organizací	21
2.3 Význam nestátních neziskových organizací	22
2.4 Spolek	24
2.5 Volnočasová dimenze občanské angažovanosti	25
2.6 Motivace v oblasti volného času	27
3 SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ A MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ LOUŇOVICE POD BLANÍKEM	30
3.1 Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem	30
3.2 Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem	32
4 POŽÁRNÍ SPORT	34
4.1. Disciplíny požárního sportu	34
4.1.1 Běh na 100 metrů s překážkami	34
4.1.2 Výstup do 4. podlaží cvičné věže pomocí hákového žebříku	35
4.1.3 Štafeta 400 metrů s překážkami	35
4.1.4 Požární útok	36

4.1.5 Pořadová příprava	37
4.2 Soutěže v požárním sportu	37
4.3 Hra Plamen	38
4.3.1 Celoroční činnost	39
4.3.2 Požárně technické disciplíny	40
4.4 Oděv, obuv a osobní výstroj při účasti na soutěži v požárním sportu	41
5 PRÁCE ZAMĚŘENÉ NA HASIČSTVÍ	43
6 PRŮZKUM	45
6.1 Cíle průzkumu	45
6.2 Metoda průzkumu	46
6.3 Průzkumné otázky	46
6.4 Výběr respondentů	47
6.5 Výsledky průzkumu – sbor dobrovolných hasičů	47
6.6 Výsledky průzkumu - myslivecké sdružení	54
6.7 Výsledky ankety	60
6.8 Shrnutí výsledků průzkumu	63
ZÁVĚR	65
LITERATURA A PRAMENY	66
SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK:	68
SEZNAM PŘÍLOH	69

Úvod

Ve své diplomové práci se chci věnovat problematice sborů dobrovolných hasičů. V menší míře se zaměřím na myslivecké sdružení. Hlavním spolkem pojednávaným v této práci jsou dobrovolní hasiči. Zabývají se jimi některé kapitoly v teoretické části. Mají zapsanou svoji historii v kronikách, prezentují činnost ve zpravodaji. Mysliveckému sdružení bude věnováno méně prostoru, nezabývá se jimi literatura, nikde neprezentují svoji činnost, nemají zpracovanou historii. Pro nás budou důležití v praktické části. Cílem práce je analyzovat, co motivuje členy dobrovolných hasičů a mysliveckého sdružení ke členství a jak vidí současnost a budoucnost spolku. Abychom naplnili hlavní cíl bude první kapitola věnována historii sborů dobrovolných hasičů. Popisujeme kdy lidé začali bojovat s ohněm, jak vznikl první sbor dobrovolných hasičů, jaká nařízení provázela požární ochranu. Tomu se věnujeme proto, že dílčím cílem práce je zpracování historie hasičství. Ta je velmi obsáhle popsána v kronikách. Její zestručnění v této práci může pomoci dobrovolným hasičům v lepší orientaci v minulosti. Zmíněna bude symbolika hasičů, práva a povinnosti členů hasičských sborů a oceňování záslužné činnosti. Další část se zaměří na neziskové organizace. Objasněna bude jejich charakteristika, terminologie, dělení a význam. Zaměříme se také na volný čas, charakterizován bude pojem spolek a motivace ve volnočasových aktivitách.

V praktické části představím Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem a Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem. Hlavní činností sborů dobrovolných hasičů v dnešní době se stal požární sport. Představíme si jeho disciplíny, soutěže a hru Plamen. Dalším dílčím cílem práce je zpracování problematiky požárního sportu, které nenajdeme zpracované v literatuře. Hlavní cíl diplomové práce bude dosažen realizovaným průzkumem zaměřeným na zjištění, jak hodnotí členové sboru dobrovolných hasičů a mysliveckého sdružení činnost spolku a jak tyto dva spolky vidí obyvatelé Louňovic pod Blaníkem. Metodou průzkumu jsou rozhovory s členy spolků a anketa mezi obyvateli městyse.

Toto téma jsem si vybrala z důvodu spojitosti se svým studijním oborem. A také proto, že se věnuje životu v Louňovicích pod Blaníkem, kde bydlím celý život. Ve své bakalářské práci jsem seznamovala se všemi spolky v městyse. V diplomové práci jsem chtěla jít více

do hloubky. Vybrala jsem dobrovolné hasiče, protože i přes značné množství spolků v Louňovicích pod Bláníkem, je sbor dobrovolných hasičů ten, o kterém je nejvíce slyšet. Má asi nejvíce členů a jeho starostí není pouze hašení požárů, ale také kulturu a mnohé další. Protikladem k hasičům je myslivecké sdružení, o kterém málokdo ví a nemá tolik mladých členů. Chtěla jsem se zaměřit na porovnání těchto spolků a jejich případnou spoluprací.

1 Historie sborů dobrovolných hasičů

Tato diplomová práce se věnuje sborům dobrovolných hasičů. Bohužel na toto téma existuje jen velmi malé množství literatury. Nejvíce knih o hasičích nalezneme v knihovnách v dětském oddělení. Historii hasičství mapují kroniky. Je to jeden z mála pramenů, kde se o sborech dozvíme. A bohužel dnes málokde a zdaleka ne v takovém rozsahu realizovaný. Přitom kroniky mají pro sbory dobrovolných hasičů obrovský význam. Právě z nich vědí, kdy byly založeny, pořádají různé oslavy výročí založení, memoriály... Čerpali jsme z Hasičských kronik okresu Benešov, kam Louňovice pod Bláníkem spadají.

Oheň vždy byl a je pro člověka důležitý. V dávných dobách pomáhal lidem v boji s přírodou, proto si ho velmi vážili. Může být ale i velkým protivníkem, když není spoután. Proto se o něm říká, že je dobrý sluha, ale zlý pán. Když se vymkne kontrole, tak i malý ohníček velmi rychle ničí vše kolem – naše domovy, majetek, úrodu na polích a ohrožuje i lidské životy. Tomu se člověk chtěl bránit. Ujala se myšlenka pomoci bližnímu v neštěstí a tak lidé, vlastenečtí řemeslníci a učitelé vyvolali nové hnutí na spolkovém základě. (*Hasičská kronika okresu Benešov*, s. 4–5)

1.1 Dějiny hasičství

Dějiny boje proti nežádoucím požárům začaly v časech, kdy člověk potřeboval oheň ke svému životu. Nevíme, kdy se lidé naučili rozdělovat oheň, jen že to bylo v dobách velmi dávných, považovali oheň za dar bohů a velmi si ho vážili. U všech národů existují pověsti o božském původu ohně. V pohanských náboženstvích se setkáváme s bohem ohně (slunce), který je dárcem veškerého života.

Oheň vykonal pro lidstvo neocenitelné služby. Bez ohně by nebyla vzdělanost a lidstvo by pořád žilo na úrovni člověka v době kamenné. Jak už bylo řečeno, pokud jej ale člověk přestane ovládat, začne velmi škodit. To je důvod, který lidstvo přinutil k budování ochrany proti ohni. Od nepaměti je pozorovatelné úsilí zvládnout živelné řádění požárů a zabránit jejich ničivému působení. V dávných dobách si lidé stavěli obydlí ze dřeva a roští, proto se nemuseli starat o jeho ochranu. Když jim jejich příbytek zničil oheň, postavili si kousek vedle nový, protože je to nestálo ani stavební místo, ani stavební materiál. Později lidstva přibývalo, při zakládání měst a vesnic se usazovali hustěji, stavěli nákladnější stavby. Oheň tedy

způsoboval větší škody a člověk přemýšlel nad obranou proti ohni. Většinou se obyvatelé brání jen nahodile, pomocí nástrojů denní potřeby – nádob, seker, háků, žebříků apod.

Ve středověku se již setkáváme s jakousi požární policií a koncem 15. století s funkcí ponocný a hlásný. K hašení se využívají různé cechy (kominíci, tesaři apod.) podle toho, které v daném místě působily. (Hasičská kronika okresu Benešov, 1999, s. 13)

Přesto požáry zůstávají i nadále vážnou hrozbou. Například ještě v 18. století byla většina komínů ze dřeva, obyvatelé neopatrně manipulovali se světly a hořlavými látkami, svítily volně umístěnými loučemi v obytných i hospodářských staveních, i když to bylo nesčetněkrát zakázáno, předivo sušili v blízkosti kamen...Proto k předním povinnostem městských zástupců patřil dohled na dodržování protipožárních opatření, hlavně pravidelné čištění komínů, zajišťování dostatečného množství vody a náradí. Již od 14. století si jednotlivá města nebo jejich majitelé vypracovávali přísná pravidla, jak předcházet požárům, i jak postupovat v případě jejich vniku. Nejstarší pravidla se objevují ve statutech města Prahy, právě ze 14. století. Řády přikazovaly majitelům domů, aby udržovali svoje stavení v naprostém pořádku a zjištěné závady ihned opravovali. Kdo to neudělal, byl uvězněn a když ani to nepomohlo, byl mu dům odebrán a obydlen novým majitelem. Jedním z nejstarších dochovaných protipožárních opatření na okrese Benešov je pro městečko Neveklov „*Instructi aneb práva městys Neweklowa od milostivé vrchnosti jim nařízená, podle kterých se jak ouřad konšelský, rychtářové a celá obec chovati, je na dobrém pozoru míti a co tak v nich obmezeno skutečně zachovati a plniti mají a povinni budou.*“ z 28. 8. 1736. To v 16. článku stanovuje: „*Na oheň, čehož v jedné každé obci nejpřednější potřeba jest, aby všickni hospodářové a hospodyně bedlivý pozor dávali, komíny vždy časně sobě netoliko spravovali, anobř pucovati a vymětati dávali, při komíních pod pokutou 10 kop žádného přediva v světnicích nesušiti! Načež jistý dvě osoby z ouřadu nařízené jsouce, každý dvě neb tři neděle domy a komíny vizitírovati, an by se jakákoli nebezpečnost kdekoliv vynacházela ihned napraviti netoliko poručili, anobř by se ihned tak stalo k tomu přídržeti a našli by pak přediva sušice se okolo kamen, tehdy takové pobrati a kostelu nadravenou pokutou obrátiti mají. Kdyby pak mimo nadálost, čehož Pán Bůh uchovati rač, oheň od kohokoliv vyšel, tu všickni z celé obce ihned se sběhnouti, věrně a upřímně hájiti a brániti, sobě pomáhati povinni budou. Daleji ouřad příčinu jak by a kterak, zdaliž z neopatrnosti aneb jakoukoliv příhodou se stalo bedlivě vyšetřiti a vyzkoumajíce tu věc ihned na kancelář to převésti povinni budou. Ten pak každý svůj zasloužilý trest podle velikosti neb malosti škody na sebe k očekávání míti bude.*“

V této době řešily městské řády pouze otázku požární prevence, ne organizaci a způsob

hašení vzniklého požárů. Tomu se věnovala až Marie Terezie. Dne 21. srpna 1751 vydala *Řády k hašení ohně pro města zemská, městečka a dědiny markrabství moravského*. V nich se pozastavuje nad velkým nárůstem požárů, proto v řádech najdeme ustanovení o tom, jakým způsobem dělat poplach při požáru, kdo je povinen pomáhat při hašení a řídit záchranné práce. Nařídila vzájemnou sousedskou výpomoc mezi městy a vesnicemi. Při vzniku ohně měli přispěchat všichni občané, i s čeledí k ohni, vzít z domu nářadí – kožené korbele, tlouky, háky, dřevěné stříkačky, vědra, sekery, žebříky. Vydání těchto prvních celozemských požárních řádů bylo bezesporu pokrokovým činem, ale mnohá nařízení nebyla realizovatelná z důvodu velké chudoby poddaného lidu. Jednalo se ale o první počátek zvýšeného zájmu státu o velmi zanedbaný úsek správy. Hospodářské reformy Marie Terezie a Josefa II. vyvolaly rozvoj zemědělství, obchodu, manufakturní výroby a velké spousty dalších. Avšak s rozvojem zemědělského a průmyslového podnikání narůstalo i riziko vzniku požárů. Proto Josef II. vydává nové požární řády. Podrobněji rozvíjejí, doplňují a upravují ustanovení starých zemských požárních řádů. Prikazovalo se, že žádné domy se nemají stavět ze dřeva, zděné měli být i dobytčí chlévy. Ve městech měli stát stodoly a sušárny v okrajových částech, na vesnicích za zahradami. Komíny měli být stavěny z cihel. Do té doby byla spousta kamen bez komínů, protože v roce 1671 císař Karel VI. zavedl daň z komínů, nebo-li „podýmnné“. Josefínský řád poprvé pro města určoval jednotlivé povinnosti při hašení požárů, zejména řemeslníků sdružených v ceších. Dále požární řády obsahují pokyny a způsoby hašení, vyšetřování příčin vzniku požárů, potrestání viníků, odměňování za hašení a uhrazení výdajů. Mnohá města a panství si tyto požární řády upravila a doplnila podle místních podmínek a vydala si své vlastní požární instrukce a poučení pro cechy a řemeslníky. Všechny tyto řády zůstaly v platnosti až do vydání zemských zákonů požární policii v letech 1873-1876. (*Hasičská kronika okresu Benešov*, 1999, s. 13–15)

1.2 Vznik a počátky hasičských sborů

Rozpad feudálního řádu v revolučním roce 1848 otevřel novou cestu ve vývoji požární ochrany. Rozvoj nové společenské formace, včetně stavebních zákonů a vznikem živnostenského řádu, si vynutil jiný způsob hašení ohňů. Nebylo možné likvidovat ho všeobecnou pomocí obyvatelstva, ale organizovanou činností odborně vycvičeného sboru hasičů, který měl potřebné prostředky a byl jednotně řízen velitelem. Zanikly cechy a zákon z roku 1849 umožňoval zřízení placených hasičů. V 60. letech začaly vznikat dobrovolné

hasičské sbory v jednotlivých městech, nejprve německé. Profesionální hasičské sbory byly založeny pouze v několika větších městech (v Praze 16. října 1853 a v Brně 1863).

První český dobrovolný hasičský sbor vznikl roku 1864 ve Velverech. Zasloužil se o to obchodník Karel Kohn, který na svých obchodních cestách často vídal v akci hasičský sbor v Hamburku. Projednal to se spoluobčany a předložil žádost radě královského města Velvar: „Jakož známo, nelze v menších městec a obcích venkovských náležitý a prospěšný pořádek v případě požáru docílit. Z té příčiny v úctě podepsaní jsme se usnesli, že tuto povinnost podle připojených stanov zcela bezplatně za vrchního dozorství a podpory městské obce zdejší převzítí volní jsme, co nejochotněji svému rodišti pomoci přispěchati hodlajíce“.

Po vypracování stanov začal fungovat první český dobrovolný hasičský sbor. Od velvarských hasičů si stanovы zapůjčila další města, aby také založila hasičské sbory. Hlavním posláním dle spolkového zákona č. 134/1867 ř. z. bylo „spořádané spoluúčinkování při nebezpečnosti ohně a jiné živelní pohromě, aby zachráněn byl život a majetek občanů“. Proto pravidelně cvičili s hasičskou výzbrojí a měli tělesnou výchovu. Hašení požárů a pomoc při povodních nebyly jediné činnosti českých hasičských sborů. Velkou roli hráli na celkovém společenském uvědomění lidu. Pořádali kulturně osvětovou a vzdělávací činnost, jako přednášky, koncerty, divadelní představení, výlety, plesy, taneční zábavy, zakládali knihovny. V mnoha obcích jako jediní organizovali české národní hnutí proti nelítostné germanizaci. Až „Řád policie požárové a řád hasičů“, vydaný 25. května 1876, obsahoval přímé doporučení zakládání dobrovolných hasičských sborů v obcích, které mají více než 50 domovních čísel. Řády také stanovily zakoupení nové vozové stříkačky s příslušenstvím, hasičské žebře, háky, kádě a vozy s vodou. Menší osady měli mít přenosné stříkačky nebo lépe převozná na kolečkách. Zároveň měl každý větší dům uloženo mít jeden žebř, jednu lucernu a šest vodních košů. Průmyslové závody měly podobné povinnosti, a to opatření vlastních stříkačkových vozů, nebo alespoň převozná a přenosná stříkačky. Obsluhou této hasičské výzbroje měli být vlastní hasičské sbory ze zaměstnanců závodu. Správy obcí měly stanoveny provádět pravidelné požární prohlídky domů, stanovit ponocné. Tyto řády nahradily řády vydané Josefem II., protože už nevyhovovaly tehdejší době. Nové řády platí až do konce roku 1941.

Během první světové války svou činnost velmi výrazně omezily všechny hasičské sbory, z důvodů odvedení členů k válečným úkolům nebo rovnou na frontu. Zbylí členové se věnovali samaritánské službě – transportním kolonám při dopravě zraněných vojáků z nádraží do lazaretů a nemocnic, a udržovali jen nejnútnejší pohotovost pro případ požáru. Lepší podmínky pro rozvoj hasičského hnutí nastaly po vzniku Československé republiky v roce 1918. Z rozhodnutí české většiny docházelo ve sborech ke změně německého vedení. Obce

nebyly povinni finančně zajišťovat činnost hasičských sborů, protože byla považována za soukromou činnost členů spolku. Oproti tomu pojišťovny musely dávat hasičům 2 % vybrané z pojistného proti požárům, později to byly 3 %. Jiné finanční prostředky se sbory zajišťovaly hraním ochotnických divadel, veřejnými sbírkami, dary, pořádáním zábav a plesů. (Hasičská kronika okresu Benešov, 1999, s. 17-18)

Nový úkol připadl českým hasičům při nástupu fašismu v Německu v roce 1933. S rostoucím ohrožením republiky byla hasičům svěřena důležitá příprava obyvatelstva k protiletectvé obraně. Plynové masky byly zařazeny do hasičské výzbroje a v hasičském tisku vycházely články o zacházení s nimi. Na ochraně hospodářsky důležitých před požáry měli zájem i Němci, proto byla hasičská organizace jednou z mála zachovaných organizací v protektorátu. Němci je nezrušili, ale nechali jim pouze technickou úlohu, ostatní funkce byly zakázány nebo značně omezeny. V této době patřily hasiči pod protektorátní ministerstvo vnitra. Zásadní zlom přinesl 18. prosinec 1941, kdy vládním nařízením o věcech požární ochrany připadl všechnu majetek hasičských sborů obcím. Hasiči se stávají při výkonu svojí funkce orgány místní samosprávy, hasičské sbory z povolání mají být zřízeny v každé obci nad 50 tisíc obyvatel, přičemž byl omezen věk hasičů na 18-60 let. Členové dobrovolných a závodních hasičských sborů byli v roce 1942 vyškrtnuti „ze služební povinnosti v ostatním říšském území“, když prokázali svojí nepostradatelnost. (Hasičská kronika okresu Benešov, 1999, s. 18–19)

1.3 Počátky organizování sborů a vznik žup

Hasičské sbory v počátcích své činnosti nebyly nijak organizovány, a měly problémy s častými úrazy a onemocněním ve službě. Neměly peníze a prostředky k podpoření postižených a jejich rodin. Začínají proto přemýšlet nad vytvořením větších celků. První návrh podal J. Vysocký v roce 1869, ale jako první jej provádějí Němci. Roku 1872 v Karlových Varech vytvářejí jednotu pro hasičstvo severozápadních Čech.

České sbory nebyly organizovány až do roku 1878, ale chtěli zabezpečit podporou pro hasiče po úrazech a samotné sbory na to nestačily. Zorganizovaly se tedy do žup. Nové župy se musely začlenit do Ústřední zemské hasičské jednoty království Českého. Až do roku 1881 neměli Češi v této jednotě žádné zástupce, pak už se volilo do výboru 10 Němců a 5 Čechů. Ale českým sborům a župám se nelíbí národní nerovnoprávnost a chtějí odloučení a založení samostatné ústřední jednoty české. Ustavující valná hromada Zemské ústřední

hasičské jednoty království Českého se koná 2. února 1891. Byly přijaty stanovy a starostou byl zvolen advokát v Chrudimi, dr. Jan Figar. K 1. 11. 1891 bylo v ústřední jednotě 63 žup s 1271 sbory a 53 833 činnými členy. Hasiči se nadšeně ze splnění snu pouští do práce a aby ukázali český ráz, odkládají stejnokroj. Prvního sjezdu Českého hasičstva se 15. a 16. srpna 1891 účastní 16 tisíc členů z Čech, Moravy a Slezska. (*Hasičská kronika okresu Benešov*, s. 30–31)

1.4 Činnost hasičů v letech 1938-1945

Ministerstvo vnitra ruší volby v hasičských sborech a okresních hasičských jednotách. Pracovat dále musí stávající činovníci, výjimkou je zrušení sboru, přestěhování nebo úmrtí činovníka. Zemské hasičské jednoty musí dne 7. září 1939 podle nařízení říšského protektora vyškrtnou všechny neárijské členy (Židy). Změněn je hasičský pozdrav z „na zdar“ na „vlasti zdar“, nesmí se nosit odznaky z bývalé republiky. Nařízení protektorátní vlády o věcech požární ochrany platící od ledna 1942 uznává hasičský sbor za úřední organizaci. Zrušily se předchozí předpisy a řády. Hasiči byli rozděleni do čtyř skupin – z povolání, dobrovolní, povinní a závodní. Odborný dohled vykonával hlavní požární ředitel při ministerstvu vnitra, podřízeni mu byli krajsí ředitelé. Nejméně 14 mužů měl mít hasičský sbor v každé obci a musel poskytovat zásah až do 15 kilometrů. Obec udržovala a opatrovala věcné plnění požární bezpečnosti a byla povinná zabezpečit úhradu v rámci svého rozpočtového hospodaření. Stavěla také hasičské zbrojnice, ale sbor mohl podle svých možností obci vypomáhat. (*Hasičská kronika okresu Benešov*, s. 84)

Ne náhodou věnovali Němci velkou pozornost požární ochraně. Chtěli mít ochráněny všechny objekty důležité pro válku. Usilovali o co nejhlubší proniknutí do hasičské organizace, která zůstala v protektorátu zachována a mohla se stát střediskem odboje. Na hasičských srazech se mohlo mluvit pouze o technických otázkách a vzdělavatelská činnost byla zakázána úplně. Nic z toho neutlumilo vzrůstající odpor. Fašistická okupace znamenala pro naše země začátek války s hitlerovským Německem. Bojovalo se různě, Česká zemská hasičská jednota nenápadně organizovala ilegální odboj svoláváním kurzů a cvičení, kde dávaly pokyny o ilegální činnosti a informovali o situaci na frontách. (*Hasičská kronika okresu Benešov*, s. 89)

Němci měli velký zájem, aby hasiči pracovali pro jejich cíle, proto také stále patřili pod ministerstvo vnitra. Členové na to odpověděli odbojovou taktikou heslem: „Při požárech

válečně důležitých závodů spěchejte pomalu, co hoří nechte hořet, co nehoří důkladně prolejte vodou, aby se zničily stroje, materiál i zásoby.“ Koncem roku 1942 byla organizována akce k vytváření tzv. „železných zásob“ benzínu u každého hasičského sboru, které byly různě poschovávány. S hasiči bylo počítáno jako s důležitou sanitní složkou, pro případ ozbrojeného povstání, proto vytvářeli zásoby léčiv a materiálu pro poskytnutí první pomoci. Došlo k zařazení některých hasičů do COP – civilní protiletectvé ochrany. Němci nutili hasiče pracovat pro ně, museli tedy konat noční služby s civilisty jako hlídková služba protiletectvé ochrany. Také byla organizována teoretická i praktická cvičení obyvatelstva. Hasičské sbory byly na konci války nasazeny k likvidaci požárů, převozu nemocných a raněných z obrněných vlaků nebo vojenských transporterů hasičskými vozy. (*Hasičská kronika okresu Benešov*, s. 90 –91)

1.5 Poválečné období let 1945-1960

Druhá světová válka skončila v Evropě v květnu roku 1945 porážkou fašistického Německa. U nás se moc dostala do rukou revolučních národních výborů a vlády, která se vrátila z exilu do Prahy. Ve všech zemích se rozmohlo demokratické hnutí. Volby v květnu 1946 zobrazovaly ideologickou a politickou situaci v poválečném období. Výsledky voleb totiž potvrdily změny v politickém cítění občanů. Pro rozvoj dobrovolných organizací vytvořila Lidově demokratická republika a nově zvolená vláda nové podmínky. Českoslovenští hasiči byli okupací velmi narušeni a poškozeni, museli vyřešit řadu vnitřních organizačních otázek. Velmi významným byl rok 1950, protože 17. května vyšel zákon č. 62/1950 Sb. o ochraně před požáry a jinými živelnými pohromami. Péče o požární ochranu byla uložena národním výborům a dobrovolné sbory i hasiči z povolání se stali výkonným orgánem národních výborů. Ty převzaly do své správy veškerý inventář místních jednot. Někteří členové se jen velmi neradi loučili s těžce nabytou výstrojí, výzbrojí a technikou, nechápali, že tato technika bude i nadále sloužit tomu, k čemu byla zakoupena. Zákon odstranil finanční překážky a zaručil hasičům, že k opatření techniky již nebudou muset organizovat sbírky, ale vše potřebné dostanou. Vrchní dohled a řízení nad hasiči mělo ministerstvo vnitra.

Zástupci Československého svazu hasičstva obdrželi 18. ledna 1951 dekret, kterým byla hasičská organizace prohlášena dobrovolnou organizací celostátního významu. Činnost hasičstva se od boje proti požárům a jiným živelným pohromám přesouvá na prevenci

a výchovu občanů při předcházení požárům. Práce celé organizace byla tímto zaměřením pozvednuta na novou úroveň a měla významný úkol dobře organizovat preventivně výchovnou činnost mezi svými členy, ale i ostatními spoluobčany. V roce 1953 je dochází k přejmenování Svazu hasičstva na Československý svaz požární ochrany, se zkratkou ČSPO. (*Hasičská kronika okresu Benešov*, s. 92–93)

1.6 Vývoj od roku 1960 do roku 1989

Národní shromáždění schválilo dne 9. dubna 1960 novou územní reorganizaci a nové volební zákony. Vytvořeno bylo 10 krajů a 108 okresů. Reorganizace Československého svazu požární ochrany, vznik krajských organizací a krajského výboru ČSPO znamenali koordinaci činnosti okresních organizací a metodickou pomoc ČSPO při plnění úkolů. Na druhém celostátním sjezdu (26.–28. září 1960) byl zdůrazněn význam prevence a masově výchovné práce, hlavně mezi mládeží, a spolupráce s národními výbory.

Národní shromáždění schválilo 28. října 1968 ústavní Zákon o federativním uspořádání Československé socialistické republiky. S novou státní strukturou se musela ztotožnit i struktura orgánů a organizací, které jsou úzce spojeny s činností státních orgánů. Hlavní zásady federativního uspořádání se tedy promítli i do Československého svazu požární ochrany a byly zakotveny do stanov.

Dne 17. prosince 1985 byl vydán zákon č. 133/1985 Sb. o požární ochraně. Zde je stanoveno, že k plnění úkolů v požární ochraně se občané sdružují v občanských sdružení působících na úseku požární ochrany. Občanská sdružení pomáhají při plnění úkolů na úseku požární ochrany obcím a okresním úřadům. Tato pomoc se netýká jediného celostátního spolku, ale i těch spolků a sdružení, které vznikají a budou vznikat nově. Již z jejich zakládajících dokumentů a organizačních předpisů má být zřejmé, že působí na úseku požární ochrany a plní zákonem stanovené úkoly. To má vazbu i na poskytování finančních dotací pro jejich činnost. Novou povinností je podílet se na odborné přípravě strojníků a velitelů jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí a preventistů požární ochrany. (*Hasičská kronika okresu Benešov*, s. 98–101)

1.7 Hasičstvo po roce 1989

Pro hasiče se po sametové revoluci v listopadu 1989 otevřela nová éra jejich činnosti. Došlo k organizačním změnám a změnám ve funkcích. Základní organizace se mění na Sbor dobrovolných hasičů (SDH) a Svaz požární ochrany má nový název Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. V září začínají vycházet Hasičské noviny, které chtějí podávat pohotovější informace členům ve sborech. V roce 1991 noviny nahrazuje časopis Požární ochrana. V Brně se 26. listopadu 1991 konala ustavující valná hromada delegátů Hasičské vzájemné pojišťovny, která navázala na tradice předválečné hasičské pojišťovny. Obnovuje se činnost Hasičské vzájemné pojišťovny a.s., která měla v minulosti u hasičů i široké veřejnosti obrovský ohlas. Vznikla v roce 1900 a hlavně za první republiky byla velmi vyhledávanou pojišťovnou. Druhá světová válka zapříčinila její zánik. Až v roce 1991 tedy obnovuje svoji činnost, sbory dobrovolných hasičů v okrese si nakupují minimálně 2 akci (každou za 1 000 korun) a stávají se akcionáři pojišťovny. (*Hasičská kronika okresu Benešov*, s. 102–104)

1.8 Činnost hasičů okresu Benešov v letech 2000-2010

V roce 2000 měl okres Benešov 226 sborů dobrovolných hasičů, ve 30 okrscích, s 8 818 členy. Z toho 584 mladých hasičů, o počtu žen zmínka není. Okresní sdružení hasičů se snažilo udržet stav Sboru dobrovolných hasičů a jejich členů. A snaha přinesla své výsledky. V devadesátých letech nastal velký úbytek sborů a tím i členské základny a poprvé v letech 2000-2005 byl zaznamenán jejich opětovný nárůst. V roce 2001 byl nově ustanoven Klub zasloužilých hasičů.

Přípravu a provádění školení jednotlivých funkcionářů, hlavně strojníků a velitelů jednotek požární ochrany a sborů dobrovolných hasičů, školení rozhodčích, přezkoušení k získání odznaku „Hasič III. a II. stupně“ a odznaku odbornosti „Strojník“ zabezpečuje Odborná rada velitelů. Dále projednává organizační zabezpečení základních kol soutěží v požárním sportu, organizačně zabezpečuje okresní soutěže v požárním sportu, přípravu nočních i denních taktických cvičení a námětových cvičení. Věci na úseku prevence (řízení činnosti preventivistů obcí a sborů dobrovolných hasičů, organizování jejich školení) má na starosti Odborná rada prevence. Zaměřuje se především na preventivně výchovnou činnost, hlavně u mládeže. Ve spolupráci s radou mládeže organizují dny otevřených dveří požárních

zbrojnic ve sborech, organizují a vyhodnocují literární a výtvarné soutěže „Požární ochrana očima dětí“. Odborná rada mládeže připravuje dětské soutěže, školí a přezkušuje vedoucí mladých hasičů.

Po zrušení okresních úřadů v roce 2003 vznikla pověřená města. V benešovském okrese jsou tři – Benešov (51 obcí), Vlašim (49 obcí) a Votice (15 obcí). Města zajišťují správu nejen svého dosavadního území, ale také přidělená území obcí a měst z bývalého okresu.

V Benešově a Vlašimi jsou zřízeny stanice Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, které řídí systém požární ochrany, i dobrovolných jednotek. Došlo k přehodnocení dosavadních hasebních obvodů jednotlivých stanic Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje z důvodu potřeby dodržení co nejkratší doby příjezdu na místo události. Hasební obvody se již nekryjí se správním územím hranic okresů nebo jednotlivých obcí, ale řídí se pouze hlediskem dojezdu hasičských jednotek.

Největší událostí tohoto období byly povodně v srpnu roku 2002. Zničující více jak stoletou vodu nikdo nepamatoval. Ve vážném nebezpečí se ocitli lidé, mnoho obcí, i měst. Pomáhali profesionální i dobrovolní hasiči, kteří odjížděli do postižených obcí plnit své humanitní poslání. Společně s celým integrovaným záchranným systémem (policie, vojáci, zdravotní služba) zachraňovali lidské životy a snižovali materiální ztráty. Povodeň se nevyhnula ani požárním zbrojnicím a hasičské technice. Bylo nutné ztráty co nejdříve napravit, aby mohly sbory v případě potřeby zasahovat.

Velkolepé oslavy probíhaly v jubilejním roce 2004, 140 let od založení prvního českého dobrovolného hasičského sboru. V dalších letech se konaly republikové reprezentační hasičské plesy, sjezdy Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, Letní hasičské dny a další. (*Hasičská kronika okresu Benešov doplněk za období let 1999-2009*, s. 20–29)

Základní motivací pro vznik sborů dobrovolných hasičů byla obrana před požáry. Později se k ní přidala starost o kulturu v dané obci. Dodnes jsou hasiči významnou (v mnoha vesnicích jedinou) složkou, která pořádá nějaké kulturní akce. V posledních letech se k likvidaci požárů přidaly také povodně. A nejčastější činností sborů dobrovolných hasičů se staly soutěže v požárním sportu.

1.8.1 Symbolika

K vyjádření cíle činnosti Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska a určení příslušnosti k němu (členství) sdružení užívá symboly. Jedná se o znak, vlajku a prapor; stejnokroj; logo, které se opatřuje názvem sdružení, orgány sdružení nebo organizační jednotky sdružení. Používat lze i vlajky, znaky a prapory právních a společenských předchůdců Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, jimiž se zdůrazňují historické tradice českého hasičstva. Symboly jsou za trvání sdružení nezczizitelné, musí být zajištěny proti zneužití. Vlajky, prapory a znaky musí být řádně ošetřovány a ukládány na důstojném místě. (Stanovy sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, 2005, s. 3)

1.8.2 Členství, práva a povinnosti hasičů

Členství ve Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska je dobrovolné, řádné členství fyzické osoby je možné pouze v jednom sboru. Základní povinnosti člena jsou zúčastňovat se činnosti sboru, platit členské příspěvky, dbát o svou dobrou pověst, pověst sboru v němž působí a celého sdružení. Člen má právo svobodně vyjadřovat své názory, pokud souvisejí s činností sdružení; předkládat podněty, návrhy a stížnosti a má možnost zvolit si sbor, v němž bude působit. Členství fyzické osoby nebrání a není újmou na členství v politické straně nebo hnutí, v církvích nebo náboženských společnostech. (Stanovy sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, 2005, s. 4–5)

1.8.3 Oceňování záslužné činnosti

Členy, orgány a organizační jednotky Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska a další fyzické nebo právnické osoby lze ocenit čestnými vyznamenáními a tituly; čestnou funkcí; čestným členstvím; čestným uznáním. Ocenění je podmíněno obětavým, příkladným, významným nebo mnohaletým působením v požární ochraně, anebo mimořádným zasloužením se o rozvoj požární ochrany, záchranářské činnosti nebo Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Ze stejných důvodů je možné udělit řádným členům věcné či peněžité dary. (Stanovy sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, 2005, s. 4)

2 Neziskové organizace

Sbor dobrovolných hasičů a myslivecké sdružení jsou spolky. Radíme je do neziskových organizací. V této kapitole si tedy povíme o významu nestátních neziskových organizací, o jejich terminologii, charakteristikách a dělení. Zaměříme se také na to, jak se spolek zakládá a charakterizujeme pojem volný čas.

2.1 Charakteristika a dělení neziskových organizací

Neziskový sektor je charakteristický svými znaky. Jedním z nich je **neziskovost**. Organizace nevznikají za účelem dosahování zisku, jakýkoliv zisk (z hlavní či doplňkové činnosti) nesmí být rozdělen mezi pracovníky organizace, její členy nebo mezi zakladatele, ale musí být použit pro naplňování jejího hlavního poslání nebo pro další činnost organizace. Další charakteristikou je **dobrovolnost** - organizace využívají dobrovolné, neodměňované práce. Poslání, cíle a účel vzniku nestátních neziskových organizací přesahují soukromý prospěch jejich členu. Z jejich činnosti má vždy užitek více lidí, ne jen jednotlivce. Dalším znakem je tedy **obecná prospěšnost**. Organizace jsou **formálně ustanovené**, mají institucionální strukturu, jsou organizovány podle určitých principů. Mají **nestátní, soukromou (nezávislou, samosprávnou) povahu**, jsou odděleny od státního aparátu, nejsou součástí veřejné správy. Stát reguluje jejich činnost prostřednictvím právních norem, může je finančně podporovat, ale jedná se o zcela samosprávné a samořídící se organizace. Jsou vybaveny strukturami a postupy, které umožňují kontrolu a řízení vlastních činností, mají interní pravidla, nejsou tedy řízeny zvenčí, jsou **samosprávné**. (*Průvodce aktivním občanstvím*, 2012, s. 9)

Tetřevová definuje neziskové organizace jako organizace, které nebyly zřízeny či založeny za účelem podnikání. Jedná se o organizace, o jejichž činnost je jiný zájem – státu, společnosti nebo skupiny lidí. Uvádí také třídění neziskových organizací podle různých kritérií (2003, s. 43–45):

1) Neziskové organizace podle zakladatele:

- veřejnoprávní organizace – založené veřejnou správou,

- veřejnoprávní instituce – založené za zákona,
- soukromoprávní organizace – založené soukromou právnickou či fyzickou osobou.

2) Podle financování:

- zcela z veřejných rozpočtů,
- zčásti z veřejných rozpočtů,
- z různých zdrojů (vlastní činnost, granty, sbírky, sponzoring...),
- z výsledků realizace svého poslání.

3) Podle globálního charakteru poslání:

- organizace veřejně prospěšné (produkují veřejné statky, které uspokojují potřeby široké veřejnosti),
- organizace vzájemně prospěšné (slouží zájmům svých členů).

4) Podle typu převládající činnosti:

- organizace servisní (poskytují služby různého druhu),
- organizace advokační (obhajují práva a zájmy různých skupin lidí nebo celé veřejnosti).

5) Podle charakteristiky realizovaných činností:

- kultura, umění, sport a volný čas (rekreace);
- vzdělávání a výzkum;
- zdraví;
- sociální služby;
- životní prostředí;
- regionální rozvoj;
- ochrana práv a obhajoba zájmů, politika;
- organizování dobročinnosti;

- náboženství;
- mezinárodní aktivity;
- obchodní a profesní komory, svazy, odbory;
- ostatní (např. Výkon veřejné správy).

Sbory dobrovolných hasičů tedy zařadíme do soukromoprávních, veřejně prospěšných a servisních organizací, financovaných z různých zdrojů a realizovaných činností v oblasti kultury, umění, sportu a volného času.

2.2 Terminologie v oblasti neziskových organizací

Neziskové instituce se řadí do sektoru, ve kterém nejsou instituce a organizace primárně založeny za účelem dosahování zisku. Podle tohoto kritéria bývají nazývány „**neziskové**“. Jedná se již o lidový pojem, každý si pod ním představí spoustu organizací vyskytujících se ve společnosti. Jejich hlavní snahou je poskytnout různým klientům a občanům veřejnou službu. Označení upozorňuje především na rozdíl od ziskových a komerčních organizací, které mají za hlavní cíl zisk. Pro neziskové organizace existuje i spousta jiných názvů. Například **nevýdělečná organizace** – není založena za účelem získávání výdělku, ale ještě lépe řečeno, není založena za účelem podnikání. Protože neziskové i nevýdělečné organizace mohou vytvářet zisk, vydělávat doplňkovou nebo podnikatelskou činností. Omezuje je ale povinnost tyto nabyté prostředky reinvestovat do hlavní činnosti nebo rozvoje svého smyslu existence. Tato označení nepřesně vyjadřují fakt, že tyto organizace mají povětšinou schodkové rozpočty, většinou bývají pokrývány z rozpočtů veřejných.

Dalšími velmi užívanými pojmy jsou **státní** a **nestátní** nebo **nevládní** (také mimovládní) organizace. Takto označené vyjadřují explicitní odluku od státu nebo od vlády (i na regionální úrovni), jako iniciátora vzniku nebo zřizovatele takové organizace. Státní neziskové organizace zřizuje stát, kraje, obce popřípadě také jejich organizační složky. Tyto organizace zabezpečují výkon státní správy a zajištění veřejných služeb (školských, sociálních a zdravotních služeb). Soukromé organizace (tj. nestátní neziskové) jsou zřizovány občany zdola a to jako neformální i formální organizace s charakterem fyzických i právnických osob, jejich existence vychází velmi často ze schopnosti vzájemného usměrňování jednání společenství lidí a z principu samořízení společnosti. Z toho vyplývá další užívané označení

„**nezávislý sektor**“. Toto alternativní označení upozorňuje na fungování organizací nezávisle na vládě. Další možností označení je „**dobrovolný sektor**“, který zdůrazňuje dobrovolnost působení. Pojem „**občanský sektor**“, jako další označení neziskových organizací, zvyrazňuje propojenost těchto organizací s občanskou společností.

Podle iniciátora jejich vzniku se dělí na **soukromé neziskové organizace** vznikající rozhodnutím soukromého subjektu a je jedno, zda fyzické nebo právnické osoby. A **veřejné neziskové organizace**, které vznikají rozhodnutím instituce veřejného sektoru, tedy státu.

Pro neziskové organizace existuje tedy velké množství pojmů, ale do žádného z nich se nedají zahrnout všechny druhy organizací. Příkladem jsou veřejné vysoké školy, zakládají se zvláštním zákonem (zákon o založení příslušné veřejné vysoké školy), mělo by se teda jednat veřejnou organizací. Ale legislativa vysokých škol předpokládá absolutní autonomii, stejně jako u soukromých organizací. Nebo příklad státních podniků, jsou založeny usnesením vlády, teda veřejné, ale za účelem zisku. (Stejskal, 2012, s. 10-11)

2.3 Význam nestátních neziskových organizací

Kořeny neziskových organizací spatřujeme v charitě (respektive ve filantropicky motivované činnosti lidí) a v právu sdružovat se, jako jednoho ze základních práv občanů. Pojem charita pochází z latinského *caritatem*, které označuje křesťanskou lásku a do dnešních jazyků přešel z bible. Než přišel stát blahobytu, tak byly charitativní organizace výsledkem dobročinnosti státu nebo jednotlivce. Se slábnoucím vlivem aristokracie a církve přecházely dobročinné organizace a instituce pod vliv státu.

Pro současné neziskové organizace je charakterističtější pojem filantropie. Pochází z řeckého *philanthropos* a označuje lásku k lidem. Tyto organizace nevznikají přičiněním státu, ale jsou výsledkem snahy a přání skupin občanů, kteří se snaží pomoci a jsou motivováni láskou k bližnímu. Pojem filantropie považujeme širší a obecnější, protože charita se dnes vztahuje spíše k almužně nebo k činnosti spíše nesystematické a nahodilé. (Hyánek, 2011, s. 17)

Soukromé neziskové organizace mají své opodstatnění také v principu sebeřízení společnosti. To představuje schopnost určitého společenství lidí, kteří spolu spolupracují a žijí ve vymezeném prostoru, usměřňovat a organizovat své jednání bez korigujícího vlivu státní moci. Svoboda sdružování je jednou ze základních svobod demokratického státu a její důležitost lze shrnout do šesti bodů:

1. *Svoboda sdružování je základní podmínkou většiny ostatních svobod. Jedinec může díky této svobodě lépe (nebo také vůbec) využívat svá ostatní práva a svobody v různých oblastech – ekonomické, politické, kulturní a dalších.*
2. *Bez systému vyrovnávacích závaží, které pomáhají zajišťovat stabilitu systému, nemůže demokracie existovat. Soukromé neziskové organizace v demokratickém systému mohou vytvářet jen částečnou obranu proti zneužívání moci. Poznání významu sdružování je velice zásadním poznáním. Tato svoboda na sebe váže různé formy aktivit konkrétních organizací, jejichž činnost tak můžeme chápat jako součást veřejné kontroly nebo zpětné vazby pro státní instituce apod.*
3. *Svoboda sdružování je formou účasti na moci. Soukromé neziskové organizace mohou státu pomáhat naplňovat jeho vlastní poslání, mají zprostředkovatelské funkce. Státní administrativa svěřením výkonu určité části státní moci soukromým institucím předává odpovědnost za řízení určité činnosti na nižší úroveň. Toto předání zodpovědnosti za chod společnosti zefektivňuje mnohé vztahy a činnosti.*
4. *Svoboda sdružování je ve svých projevech jedním z nástrojů prosazování společenských změn. Soukromé neziskové organizace se stávají faktorem společenské inovace – reflektují existenci nových potřeb, problémů, změn a tím dávají signály institucím státu, který na vzniklou situaci může snadněji a lépe reagovat.*
5. *Svoboda sdružování je důležitá jako faktor informovanosti občanů. Občané se v neziskových organizacích „vychovávají“ a motivují pro společné, ale i obecně prospěšné cíle a potřeby. Při prosazování svých cílů fungují pro občany v mnoha významných oblastech společenského života jako zdroj informací.*
6. *Svoboda sdružování je prostředkem „obran“ a vzájemné podpory. Členové se starají i o řešení problémů, které jsou jim vlastní – formovat postup v rozvoji své organizace, ve strategii řešení poslání cílů organizace, získání určité materiální výhody. Podporu pro svoje osobní záležitosti i pro svoji profesi hledají v organizaci. Se svobodou sdružování je nutná fungující zákonná ochrana před jejím možným zneužitím. (Hyánek, 2011, s. 31-32)*

Na svobodu sdružování se ne vždy díváme pozitivně. Ve společnosti existují i brzdy svobody sdružování, které někdy znamenají narušení rovnováhy demokratického systému:

1. Konkurence vůči vládnoucí moci. Neziskové organizace mají tendence k přivlastnění si úloh, které ve společnosti již tradičně náleží jiným institucím.
2. Riziko omezení demokratických svobod. Brzdou svobody sdružování a rozvoje neziskových organizací může být i obava státního aparátu z přílišného uvolnění podmínek fungování soukromých subjektů, které by vedlo až k legalizaci některých společensky nebezpečných jevů – fašismus, komunismus, radikální náboženské názory apod. Tato obava vede k omezení fungování ale i vzniku neziskových organizací. Následkem je vznik dodatečných nákladů pro subjekty při dokazování své opodstatněnosti a věrohodnosti.
3. Obava státní moci z nárůstu majetku a moci soukromých neziskových organizací. Organizace někdy mají ve svých rukou značné prostředky a majetek, který využívají na podobné účely jako státní instituce. To státní moc znepokojuje hlavně v případech, kdy jim neziskové organizace přímo konkurují svojí činností.
4. Riziko byrokratizace organizace. Jedná se o vyloženě vnitřní brzdu, která omezuje efektivnost činnosti organizace. Jedná se o tendence k centralizaci moci v jedněch rukou, k monopolizaci činnosti atd.
5. Převážení zájmů jednotlivců nad zájmy obecnými. V praxi známe případy kdy nezisková organizace je pouze rouškou pro jiné typy činností. Tím snižuje užitek subjektů očekávajících naplnění jejího poslání, diskredituje a znevýhodňuje celý sektor těchto organizací v očích státu i veřejnosti. I to vede k situaci, že se stát snaží zpřísnit právní úpravu, aby spolehlivě zamezil „patologickému“ chování některých organizací. (Hyánek, 2011, s. 31–33)

2.4 Spolek

Podle nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. mohou založit spolek alespoň tři osoby vedené společným zájmem. Spolek zakládají k naplňování svého zájmu jako samosprávný a dobrovolný svazek členů určený ke spolčování. Název spolku musí obsahovat slovo „spolek“ nebo zapsaný spolek, postačí však zkratka „z. s.“. K účasti ve spolku nesmí být nikdo nucen a nikomu nesmí být bráněno z něj vystoupit. Zakladatelé založí spolek, když se dohodnou na obsahu stanov. Ty musí obsahovat alespoň název a sídlo spolku; účel spolku; práva a povinnosti členů vůči spolku, popřípadě určení způsobu, jak jim budou práva a povinnosti vznikat; určení statutárního orgánu. Stanovy v úplném znění musí být uloženy

v sídle spolku. Spolek vzniká dnem zápisu do veřejného rejstříku. Návrh na zápis podávají zakladatelé nebo osoba určená ustanovující schůzí. Není-li spolek do veřejného rejstříku zapsán do třiceti dnů od podání návrhu na zápis a není-li v této lhůtě ani vydáno rozhodnutí o odmítnutí zápisu, považuje se spolek za zapsaný třicátým dnem od podání návrhu. Orgány spolku jsou statutární orgán a nejvyšší orgán, případně kontrolní komise, rozhodčí komise a další orgány určené ve stanovách. Stanovy mohou orgány spolku pojmenovat různě, nevzbudí-li tím klamný dojem o jejich povaze. Stanovy určí, je-li statutární orgán kolektivní (výbor) nebo individuální (předseda). Neurčí-li stanovy jinak, volí a odvolává členy statutárního orgánu nejvyšší orgán spolku a funkční období je pětileté.

2.5 Volnočasová dimenze občanské angažovanosti

Tato podkapitola bude zaměřena na volný čas, protože aktivity ve sboru dobrovolných hasičů vykonávají lidé ve svém volném čase. Zmíníme definice volného času, dělení volnočasových aktivit, funkce volného času, faktory ovlivňující jeho trávení a motivaci.

Uvedeme si, jak bývá volný čas vymezován. Mezi nejvýstižnější definice patří ta od Bedřicha Hájka, Břetislava Hofbauera a Jiřiny Pávkové: „Volný čas je část lidského života mimo čas pracovní (návštěva školy a pracovní proces) a tzv. čas vázaný, který zahrnuje biofyziologické potřeby člověka (spánek, jídlo, osobní hygienu), chod rodiny, provoz domácnosti, péči o děti, dojíždění za prací a další nutné mimopracovní povinnosti. Volný čas je dobou, kterou má po splnění těchto potřeb a povinností člověk k dispozici pro činnosti sebeurčující a sebevytvářející: odpočinek a zábavu, rozvoj zájmové sféry, zlepšení kvalifikace, účast na veřejném životě. (*Pedagogické ovlivňování volného času*, 2008, s. 10) Velmi podobně vyznívá definice volného času v pedagogickém slovníku: „Čas, se kterým člověk může nakládat podle svého uvážení a na základě svých zájmů. Volný čas je doba, která zůstane z 24 hodin po odečtení času věnovaného práci, péči o rodinu a domácnost, péči o vlastní fyzické potřeby (včetně spánku). Na výchovu a vzdělávání ve volném čase je zaměřena pedagogika volného času.“ (1995, s. 255)

Existuje velké množství možností, jak trávit volný čas. Sborny dobrovolných hasičů jsou zaměřeny na společnou angažovanost lidí a na účast ve veřejném životě. Samozřejmě tento spolek není vhodný pro každého. Například člověk, který je v práci obklopen lidmi, může chtít být ve volném čase sám a trávit ho klidným způsobem – četba, rybaření, myslivost, jízda na kole. Činnosti ve volném čase můžeme tedy rozdělit do skupin. Jedno

z nejpřehlednějších a nejnázornějších dělení uvádí Zich (1978, s. 170-123):

1. kulturní činnosti – kino, divadlo, koncerty, poslech rozhlasu, sledování televize, hra na hudební nástroj, malování;
2. rekreační činnosti – návštěva památek, výlety do přírody, procházky;
3. rodinné činnosti – pečování o dům nebo byt, aktivity s dětmi;
4. společenské aktivity – tanec, návštěvy, posezení s přáteli;
5. pasivní odpočinek – sledování televize.

V knize *Zájmové vzdělávání dospělých* nalezneme novější dělení (Šerák, 2009, s. 28):

1. odpočinkové aktivity – klidné, pohybově i psychicky nenáročné aktivity;
2. rekreační aktivity – typická pohybová aktivita;
3. zájmové aktivity – zaměřené na rozvíjení a uspokojení individuálních zájmů, schopností a potřeb.

Velmi důležité jsou funkce volného času. Je to důvod, proč vlastně máme nějaké oblíbené aktivity. Nejčastěji bývá uváděno rozdělení Opaschowského:

1. rekreace;
2. kompenzace (odstranění zklamání a frustrací);
3. výchova a další vzdělávání;
4. kontemplace (hledání smyslu života);
5. komunikace;
6. participace;
7. integrace (vrůstání do společnosti);
8. enkulturace (kulturní rozvoj). (Vážanský, 2001, s. 36-38)

Členy sborů dobrovolných hasičů charakterizují téměř všechny z těchto funkcí. Každý z nich by si mezi nimi určitě našel tu svou. Nejčastější by byla rekreace, odpočinek, u někoho možná i kompenzace z práce. Určitě dochází ke vzdělávání přicházejících členů a u některých i k dalšímu vzdělávání (členové výjezdové jednotky). Jiný může spatřovat smysl života v pomoci druhým při požárech a povodních. U tohoto spolku je velmi významná participace, komunikace mezi členy i ostatními lidmi. Integrace se zejména na vesnicích uskutečňuje

prostřednictvím sborů a jsou to také oni, kdo zajišťují enkulturaci.

2.6 Motivace v oblasti volného času

V této podkapitole zmíníme některé aspekty motivace. Členy dobrovolných hasičů něco motivovalo ke vstupu do sboru, setrvání a vykonávání činností v něm.

Motivaci v psychickém procesu chápeme jako hybnou sílu psychického charakteru, protože uvádí do pohybu lidskou činnost a chování. Základním vnitřním zdrojem motivace je motiv nebo-li pohnutka. U člověka se vytváří složitá struktura motivačních dispozic, částečně vrozených – biologické (primární) potřeby, částečně získaných – sociální (sekundární) potřeby, zájmy, hodnotové orientace a částečně také postoje. Získané motivační dispozice se vytvářejí na základě sociální zkušenosti, jsou individuální svým zaměřením a intenzitou. Každé chování člověka je motivované, ale samotný člověk si nemusí motivy zcela nebo vůbec uvědomovat. Někdy si člověk uvědomuje vnější cíl a ne motivy, které ho podněcují nebo odrazují, jindy si uvědomuje jen část motivů nebo si není ochoten některé motivy přiznat, protože jsou v rozporu s jinými motivy či s požadavky společnosti. Motivovaná činnost vzniká za určitého stavu a směřuje ke stavu jinému – k cíli. Snaha o dosažení je tím silnější, čím intenzivnější je motivovanost člověka. Pro cíl je charakteristický také poznávací a emocionální aspekt. Poznávací aspekt je dán představou, čeho chce člověk dosáhnout, emocionální předpokládaným uspokojením, které člověk očekává od dosaženého cíle. Cíl je vždy vědomý, na rozdíl od motivu. Člověk vstupuje do situací a úkolů, u kterých se domnívá, že je svými schopnostmi zvládne. Ostatním se vyhýbá, protože neúspěch by mu snížil sebevědomí. Důvěra ve vlastní schopnosti je to, co pomáhá lidem překonávat těžkosti, je dána předchozími úspěchy a neúspěchy. (Výrost, 2008, s. 147-149)

Velmi důležité jsou motivační faktory – potřeby, zájmy, hodnotové orientace a zčásti postoje. Potřeba je definována jako subjektivní pocit nedostatku něčeho, co je nezbytné pro život jedince. Projevuje se jako pocit napětí, nelibosti, strádání. Potřebou se může stát i to, co jí objektivně není a dokonce lidskému organismu škodí – alkohol, kouření, drogy. Jednou z podstatných složek socializace je osvojování způsobů uspokojování potřeb v souladu s tradicí dané kultury, například konzumace jídla u stolu. Nejčastěji uváděnou klasifikací potřeb je Maslowova hierarchická klasifikace. První místo zaujímají fyziologické potřeby (hlad, žízeň, sex...); druhé potřeby bezpečí; třetí potřeby sounáležitosti a lásky (být akceptován, milován, někomu patřit...); čtvrtá potřeba uznání, dosažení respektu, důvěry,

souhlasu; pátá potřeba seberealizace a uplatnění svých možností. Potřeba sociálního kontaktu bývá někdy označována za základní lidskou potřebu a může mít různé podoby – sdružování na základě stejných zájmů, sdílení náboženských nebo politických idejí apod. Další podobou této potřeby jsou interpersonální vztahy, ať náhodné, dlouhodobé, krátkodobé, různě důvěrné. Zvláštním případem je participace druhých osob na vlastní činnosti a různých událostech našeho života, např. pomoc při pracích, účast na oslavách i nešťastných událostech a jiné. Uspokojení nám přináší přítomnost blízké osoby, společné prožitky, ale také očekávané pozitivní odezvy druhých lidí. Utváření této potřeby se řadí patrně již do období dětství, kdy dítě vyžaduje participaci například při hře. K sociálním potřebám se mezi dalšími řadí potřeba moci, která může být silnější než touha po finančním zisku. Je to potřeba mít okolí pod kontrolou, mít nad ním převahu, ovlivňovat a ovládat lidi, určovat jejich osudy, řídit jejich činnost. Další sociální potřebou je potřeba chovat se konformně, odpovídat potřebě naplňovat sociální normy, být v souladu s požadavky společnosti, chovat se v souladu se společenskými hodnotami, vyhnout se tak sankcím, případně získat pochvalu. (Výrost, 2008, s. 147-151) U členství ve sboru dobrovolných hasičů se určitě nejedná o spodní patra pyramidy potřeb. Uplatňují se zde zejména uznání, respekt a seberealizace.

Zájem je trvalá snaha člověka zabývat se činnostmi nebo předměty, které ho upoutávají a jsou pro něho zajímavé po stránce poznávací, i citové. Zájmy jsou ovlivnitelné výchovou, vznikají v závislosti na podmínkách života a činnosti. V jejich utváření se uplatňují různé faktory – zaměřenost a schopnosti člověka, věk, pohlaví, preference a stupeň uspokojování jeho potřeb, sociálněkulturní příslušnost, intelekt člověka a především výchova. (Honzíková, 2010, s. 9) Zájem je psychický jev, řadí se k významným motivům lidského jednání, aktivizuje osobnost. Zájmy se utvářejí v průběhu života a úzce souvisí se schopnostmi. Ty lze v průběhu zájmových činností objevovat a dále rozvíjet. Když jsme úspěšní při určité činnosti, motivuje nás to k dalšímu úsilí. Zájmové činnosti umožňují zábavu, odpočinek, relaxaci, dávají příležitost k neformálnímu vzdělávání a tím rozvíjí osobnost ve všech jejích složkách. Zájmy můžeme různě třídit (Pávková, 2014, s. 66-67) :

1. Zájmy aktivní (produktivní) a zájmy receptivní. U aktivních zájmů se jedná hlavně o provozování různých sportů. Výchovným působením se snažíme podporovat spíše aktivní zájmy, ale také zájmy receptivní mohou mít velmi vysokou kvalitu. Daly by se označit jako zájmy pasivní, ale to je nepřesné, protože člověk vždy projevuje určitou míru aktivity. Do této kategorie řadíme například sledování sportovních utkání, četbu, poslech hudby, návštěvu divadelního představení.

2. Zájmy hluboké a povrchní, krátkodobé a dlouhodobé, jednostranné a mnohostranné. Za kvalitní považujeme zájmy hluboké a dlouhodobé, spíše mnohostranné, ale s několika nebo jedním hlubším zájmem. Příkladem je aktivní turista s vyhraněným zájmem o přírodu, který projevuje zájem také o historii, hudbu a výtvarné umění.
3. Z hlediska společenských norem hodnotíme zájmy jako žádoucí (o společenské dění, kulturu, sport) a nežádoucí (hráčekství, alkohol, drogy).

Zájmy se rozvíjejí a realizují při zájmových činnostech. Ty dělíme podle obsahu na zájmové činnosti společenskovední, estetickovýchovné, přírodovědně-ekologické, pracovní-technické, tělovýchovné a sportovní. Estetickovýchovné činnosti se dále dělí na výtvarné, literární, dramatické a hudební. Ne vždy toto rozdělení stačí, některé činnosti zařadíme jen obtížně (literárně-dramatické, hudebně-pohybové, rukodělné výtvarného zaměření, práce s PC, turistika s poznáváním přírody).

Zájmy dospělých i dětí se mění v průběhu života v souvislosti s věkovými zvláštnostmi. Vyvíjí se od labilních, povrchních a různorodých zájmů ke stálejším, hlubším a vyhraněnějším, s větší mírou specializace. (Pávková, 2014, s. 67-68)

Lidé mají různé možnosti a motivace, jak trávit volný čas. Motivací hasičů a myslivců ke členství v jejich spolku se budeme podrobněji zabývat v průzkumu.

3 Sbor dobrovolných hasičů a Myslivecké sdružení Louňovice pod Blaníkem

Tato kapitola je věnována dobrovolným hasičům v Louňovicích pod Blaníkem a jejich činnosti. V další části popisuje místní myslivecké sdružení. Ani jednomu tématu není věnován prostor v literatuře, proto vycházíme převážně z kronik, Louňovického zpravodaje a vlastních zkušeností.

3.1 Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem

Historie Sboru dobrovolných hasičů v Louňovicích pod Blaníkem není zdaleka tak obsáhlá, jako dějiny vzniku hasičství. Založení sboru se datuje červnem roku 1887. Sešlo se několik zdejších obyvatel, včetně tehdejšího starosty Josefa Vendera a založili hasičskou jednotku, údajně v hospodě na náměstí. Důvodem byly zřejmě požáry vzniklé v okolí obce. První organizovaná jednotka pro boj s ohněm v Louňovicích pod Blaníkem měla 33 činných členů a 15 přispívajících. Prvním předsedou sboru byl zvolen Karel Celerýn. V začátcích sbor pracoval s ruční stříkačkou a dvěma dubovými voznicemi na vodu. Potřebný hasičský materiál se postupně dokupoval, počet členů sboru se každoročně zvyšoval, a tak hasiči začali vyjíždět i k požárům mimo vesnici. Nejdůležitější zásahy: v roce 1902 se sbor účastnil zásahu v Křížově, na Roudném v roce 1925 hořela laboratoř, v říjnu 1926 zasahovali hasiči v Louňovicích u Chmelenského, a nejvíce vážných požárů bylo v roce 1966 – Kudlíkova stodola a kravín u Borkovců, který podle pamětníků vyhořel dokonce třikrát, 9. 5. 2013 požár seníku u Štamberka, který byl prvním ostrým zásahem nového zásahového vozidla. (*Dobrovolní hasiči ve Středočeském kraji, Historie a současnost, 1. díl, 2013 s. 53*)

Od roku 1999 je sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem úspěšný hlavně po sportovní stránce. Došlo k výraznému omlazení kolektivu, tím ke zvýšení snaživosti a soutěživosti družstev. Sbor se účastní čím dál většího počtu různých memoriálů a hasičských soutěží. V roce 2002 uspořádali hasiči akci „Voda na Blaník“. Datum stanovili na den svatého Floriána, patrona hasičů, 4. května. Bylo použito 92 „B“ hadic, 2 „C“ hadice, dvě požární stříkačky „16“ a pět požárních stříkaček „12“ a s pomocí a podporou sousedních sborů se podařilo přes převýšení 226 metrů dotlačit vodu z první stříkačky za 25 minut

až k rozhledně na Velkém Blaníku. Ve stejném roce hasiči u příležitosti 115. výročí sboru pořádají okrskovou soutěž a nechávají vyrobit hasičský prapor, který se využívá u všech slavnostních příležitostí. Při povodních v roce 2002 pomáhali s likvidací škod v obci Majdalena, v jižních Čechách. V roce 2007 byla na počest 120. výročí založení sboru uspořádána hasičská soutěž s průvodem obcí a večerní pouťovou zábavou. Dlouho plánovaná přístavba hasičské zbrojnice byla díky získané dotaci realizována v roce 2008. Přistavila se společenská místnost, kuchyňka a sociální zařízení. K 1. lednu 2009 měl sbor dobrovolných hasičů v Louňovicích pod Blaníkem 86 členů, z toho 30 žen a 9 mladých hasičů. (*Hasičská kronika okresu Benešov, doplněk za období let 1999-2009*, s. 189–190)

Začátek roku v městysi patří tradičně Hasičskému plesu, pořádanému v polovině ledna. Jedná se o setkání spoluobčanů, kamarádů a často i dobrovolných hasičských sborů z okolních vesnic. Kapela hraje k tanci i poslechu, ples zahajuje spolek Babinec svým tanečním vystoupením a samozřejmostí je také bohatá tombola. V jarních a letních měsících se hasiči věnují převážně hasičským soutěžím v požárním sportu – okrsková soutěž, okresní soutěž a Benešovská liga. Na začátku prázdnin spolupořádají neckyádu, pod jejich organizaci spadá letní pouťová zábava. Poslední prázdninový víkend pořádají ve spolupráci s ostatními spolky Dětský den s velkým množstvím soutěží. Dále provádí sběr železného šrotu, jarní úklid náměstí, spolupodílejí se na pořádání každoročních Svatováclavských slavností. (Louňovický zpravodaj, číslo 3, 2013)

V rámci integrovaného záchranného sboru České republiky je Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem zařazen jako Jednotka požární ochrany třetího stupně. Tímto zařazením je družstvo povinno při nahlášení výjezdové události dispečinkem profesionálního hasičského sboru České republiky, vyjet na určené místo a pomoci ostatním jednotkám s likvidací a zabezpečením nastalé situace, např. povodně, ekologické katastrofy, požáry, autonehody. Jejich povinností je vyjet v předem stanoveném minimálním počtu členů jednotky. Při těchto událostech pomáhají dobrovolní hasiči ve svém volné čase a bez nároku na finanční odměnu. Do Jednotky požární ochrany třetího stupně se sbor dostal z důvodu vlastnictví plně vybaveného zásahového vozidla a proškolením vybraných členů na práci s motorovými pilami, vyprošťovací technikou, poskytnutí první pomoci a dalších činností. (Roušalová, 2013, s. 31) Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem se snažil více než šest let získat dotaci na ojeté hasičské zásahové vozidlo. V roce 2012 se to podařilo od Středočeského kraje z fondu podpory dobrovolných hasičů. Víceúčelové vozidlo „MAN MO7“ nemá velkou zásobu vody k hašení, jen 2 000 litrů, ale má více míst pro hasiče v kabině (přepraví devět členů Jednotky požární ochrany) a do nástavby se dá uložit potřebný

materiál pro zásahy (motorové pily, centrála, čerpadla a dostatečné množství hadic). Vozidlo je vybaveno velmi účinným nízkotlakým a vysokotlakým čerpadlem, které je schopno si samo nasát vodu do nádrže. Dne 8. 5. 2013 byla k zakoupení nového zásahového auta pořádána akce Svěcení hasičského auta a svěcení hasičského praporu. V den státního svátku společně s uctěním památky padlých a položením věnce u pomníku se akce zúčastnila spousta lidí. Nové hasičské zásahové vozidlo bylo představeno široké veřejnosti a dětem. Současně byla k vidění opravená koňská stříkačka, jejíž renovace probíhala průběžně dvacet let. První ostrý zásah čekal na nové auto hned den po jeho svěcení. Požární jednotka byla vyslána k požáru seníku v katastru obce Štamberk. Velitel zásahu na místě rozhodl o realizaci kontrolovaného dohoření stohu.

O víkendu 1. a 2. červa 2013 se Louňovicemi pod Blaníkem prohnala povodeň. Jednalo se o opravdu velký zásah požární jednotky, který prověřil její připravenost, techniku i celkové vybavení. V prvních fázích se hasiči snažili přetékanou vodu přes hráze dvou rybníků nasměrovat do míst, kde by způsobila co nejmenší škody. Vody bylo tolik, že standardní holinky nestačily, místy byla až po kolena. Zásah ukázal nedostatečné vybavení požární jednotky obce – nutný nákup protipovodňových pytlů, holínek do vysoké vody a pláštěnek, ve kterých lze dlouhodobě pracovat i v silném dešti. Došlo i k budování valu těžkou technikou a nakonec k rozhodnutí o prokopání průtoku přes komunikaci. (Louňovický zpravodaj, číslo 3, 2013)

3.2 Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem

Posláním organizace je péče o volně žijící zvěř a její životní prostředí, chov zvěře, zachování nehmotného kulturního dědictví (zvyky, tradice, mluva), jeho rozšiřování mezi ostatní veřejnost a novou generaci. V zimní období se myslivci starají o příkrmování a léčení zvěře, nosí do zásypů odpad z obilí pro bažanty, koroptve a zpěvné ptactvo. Do krmelců dávají seno a oves pro srnce, jeleny, daňky, zajíce. Prasata se krmí minimálně, většinou se lákají na krmivo pro usnadnění jejich lovu. Na jaře má zvěř potravu z přírody, proto myslivci vyčistí veškerá krmná zařízení – odnesou zbytky krmiv, ohrabou a zrýpají okolí, vše vydesinfikují proti škůdcům, většinou nehašeným vápnem. Opravují myslivecká zařízení určená k péči o zvěř, její pozorování a lov. Chrání užitkovou zvěř před zvěří škodnou a před činností člověka (zemědělství, doprava...) Zakládají myslivecká políčka se směsí plodin. Ta slouží jako zdroj potravy a jsou také útočištěm zvěře téměř celý rok. V létě opět začínají

s krmáním drobné zvěře, probíhá hlavní lovecká sezóna srnčí zvěře, začíná se lovit prase divoké ve všech věkových kategoriích. V tomto období myslivci připravují zásoby krmiva. Probíhá sklizeň zamokřených luk ve spolupráci s Chráněnou krajinnou oblastí Blaník. Organizují se akce pro členy mysliveckého sdružení (cvičná střelba na střelnici), ale také pro veřejnost (organizace Dětského dne ve spolupráci s ostatními místními spolky). Podzim je charakteristický hlavní loveckou sezónou, probíhají hony na drobnou zvěř (bažant, zajíc, divoká kachna), naháňky na černou zvěř (prase divoké). Začíná se intenzivně přikrmovat spárkatá zvěř. Celoročně probíhá výcvik mysliveckých psů, tvorba myslivecké nástěnky a péče o myslivecký rybník. Ten slouží k chovu ryb a divokých kachen. Na několika společných honech se kachny odloví a nastává příležitost k vylovení rybníka. Jedná se o společenskou událost pro členy sdružení, jejich rodiny a známé.

4 Požární sport

Požární sport se řadí k jedním z hlavních prvků všeobecné tělesné přípravy hasičů, zaměřené na rozvoj pohybových vlastností a na udržení fyzické zdatnosti. Jedná se o speciální činnost odpovídající svým charakterem činností při zásahu. Hlavními úkoly požárního sportu jsou všestranný fyzický a psychický rozvoj, upevnění zdraví, formování pohybových návyků, morálně volných vlastností a disciplinovanosti. Disciplíny požárního sportu pomáhají ke zvyšování vůle, rozhodnosti, odolnosti, odvahy, zvyšují orientaci, napomáhají i ke správnému a rychlému řešení složitých situací při zásazích. (Kulhavý, 2010, s. 1)

4.1. Disciplíny požárního sportu

Mezi disciplíny požárního sportu řadíme běh na 100 metrů s překážkami, výstup do 4. podlaží cvičné věže pomocí hákového žebříku, štafetu 400 metrů s překážkami, požární útok a pořadovou přípravu.

4.1.1 Běh na 100 metrů s překážkami

Závodník startuje z nízkého startu s proutnicí, kterou má umístěnou za opaskem s možností uchycení za provázek. Snaží se co nejvíce rozeběhnout, aby překonal 2 metry vysokou bariéru. Za ní na něj čekají dvě hadice v kotoučích, ty pevně uchopí a opět se co nejrychleji rozebíhá. Následuje kladina o délce 8 metrů a výšce 1,2 metru. Při posledním kroku na kladině (před seběhnutím z ní) závodník spouští hadice, ale spojky stále přidržuje v ruce. Po seběhnutí z kladiny spojuje vnitřní spojky hadic a rychlým pohybem spojený pár odhazuje. Existuje možnost nést spojený pár v levé ruce až k rozdělovači a odhodit ho až při připojení k rozdělovači. Hadice za rozdělovačem mají menší odpor, ale překáží při připojování na rozdělovač. Nejdůležitějším momentem celé disciplíny je připojení hadic na rozdělovač. Spojku je nutno připojovat na rozdělovač v pohybu a při prvním dotyku, je tedy nutná velká míra pozornosti. Při neúspěšném prvním pokusu je závodník nucen zastavit a tím ztrácí čas, který nikde nedožene. Po připojení pravé spojky k rozdělovači musí závodník

získat co nejvyšší rychlost v co nejkratším čase. Když dosáhne maximální rychlosti v běhu, připojuje proutnici a vbíhá do cíle. Běh na 100 metrů s překážkami je disciplínou mužů i žen. Dráha je přibližně stejná pro obě pohlaví. Ženy nepřekonávají bariéru, ale nízkou překážku o výšce 0,8 metru a kladinu mají ve výšce také 0,8 metru. (Kulhavý, 2010, s. 18–32)

4.1.2 Výstup do 4. podlaží cvičné věže pomocí hákového žebříku

Jedná se o nejrychlejší disciplínu požárního sportu. Závodník startuje z nízkého startu a v ruce drží jednohákový žebřík o délce 410 centimetrů a minimální šířce 30 centimetrů. K dosažení dobrého výsledku při výstupu na cvičnou věž je nutné co nejrychleji po startu dosáhnout maximální rychlosti. Závodník zavěšuje žebřík do okna druhého podlaží cvičné věže a současně začíná běh po žebříku pravou nohou na prvním příčli a dále pokračuje vždy přes dva příčle. Na konci žebříku přeseďá na parapet, vyhazuje žebřík a zavěšuje ho do oken třetího podlaží. Stejným způsobem pokračuje do podlaží čtvrtého a jakmile se obě jeho nohy ocitnou uvnitř věže chodidly na dopadové desce, disciplína je u konce. (Kulhavý, 2010, s. 6–15)

4.1.3 Štafeta 400 metrů s překážkami

Soutěžící uchopí žebřík a zaujme postavení na startu, držený žebřík může startovní čáru přesahovat podle potřeb závodníka, ale musí se dotýkat země. Ruce mohou přesahovat startovní čáru pokud se dotýkají jen žebříku. Po odstartování se v prvním úseku zdolává pomocí žebříku domeček. Soutěžící se musí při překonávání domečku dotknout plošiny a seskočit do vlastní dráhy. Po zdolání domečku se vlévá do levého bližšího předního rohu nádrže ve směru běhu benzín. V pásmu předání se předává štafeta soutěžícímu na druhém úseku. Štafeta nesmí být hozena, pokud spadne, zvedá ji ten, kdo ji předával. Soutěžící na druhém úseku zdolá překážku a předává štafetu soutěžícímu na třetím úseku v pásmu předání. Při doskoku soutěžícího z překážky se zapálí hořlavá směs v nádrži. Soutěžící třetího úseku uchopí hadice, rozvine je před, na nebo za kladinou, přeběhne kladinu, seskočí z ní za ohraničující čáru do vlastní dráhy, spojí hadice, jednu púlspojku napojí na rozdělovač, na druhou púlspojku napojí proutnici před pásmem odpojení tak, aby bylo zřetelně vidět její napojení. V pásmu odpojení proutnici odpojí a v pásmu předání ji předává soutěžícímu

na čtvrtém úseku. Ten uchopí přenosný hasicí přístroj, uvede jej do činnosti, uhasí hořící kapalinu v nádrži, odloží hasicí přístroj tak, aby se nedotýkal nádrže, ale zůstal ve své dráze a běží do cíle. Ženy na druhém úseku překonávají místo překážky nízkou překážku. Ženy, dorostenci a dorostenky neprovádí hašení na čtvrtém úseku. Přenosný hasicí přístroj jen přenesou na označené místo, kde ho postaví. Nesmí spadnout, dokud soutěžící neproběhne cílem. (Pravidla požárního sportu, 2010, s. 29–30)

4.1.4 Požární útok

Nářadí potřebné k provedení požárního útoku a motorovou stříkačku si družstvo připraví k základně a na motorovou stříkačku napojí přetlakový ventil. Od povelu rozhodčího „Na základnu!“ se měří doba stanovená na přípravu pokusu. V této době družstvo musí umístit na základnu motorovou stříkačku a potřebné nářadí k provedení požárního útoku. Nesmí být použito žádných podpěr k zajištění nářadí proti pohybu, které nepatří mezi nářadí pro požární útok. Půlspojky se nesmí dotýkat a ozuby nesmí být zasunuty v tělese půlspojky. S výjimkou savic a přetlakového ventilu nesmí žádné nářadí přesahovat základnu a žádné nářadí s výjimkou odváděcí hadice přetlakového ventilu se nesmí dotýkat země. V době přípravy se motorová stříkačka nesmí startovat na základně, v okamžiku startu musí být v klidu. Po startu vyběhne družstvo od startovní čáry (všichni vždy od jedné), nastartuje motorovou stříkačku, provede sešroubování přívodního vedení (sací koš našroubuje před ponořením do nádrže), dopravní vedení, útočné proudy a nastříká oba terče. Voda v nádrži je v té době průběžně doplňována pořadatelem. Žádný z členů družstva při stříkání do terčů nesmí překročit čáru hranice stříkání, ani se této čáry dotýkat a proutnice (včetně půlspojky hadice) se nesmí opírat o druhého člena družstva. Za skončený se požární útok považuje signalizací obou terčů nebo sepnutím časomíry po nastříkání obou terčů. Musí být proveden a ukončen do dvou minut po startu, doba přípravy na pokus je pět minut. Po ukončení pokusu mohou soutěžící rozpojit přívodní vedení až na pokyn rozhodčího. (Pravidla požárního sportu, 2010, s. 30)

4.1.5 Pořadová příprava

Na některých soutěžích se setkáme ještě s další disciplínou Pořadová příprava. Jedná se o ne příliš oblíbenou část soutěží, jelikož převážně mladší členové sborů dobrovolných hasičů neovládají povely „ vlevo v bok“, „vpravo v bok“, „čelem vzad“, někdy bývá také velmi přísně hodnocena a družstvo pak klesá v celkovém umístění v soutěži. Provedení disciplíny se nachází v příloze této práce.

4.2 Soutěže v požárním sportu

Soutěže v požárním sportu se mohou organizovat jako soutěž jednotlivců, štafet a soutěž družstev v disciplínách požárního sportu určených v propozicích soutěže jejím pořadatelem a za podmínek, že se zúčastní nejméně tři soutěžící v soutěži jednotlivců nebo dvě štafety nebo družstva v soutěžících štafet a družstev a že jejich průběh bude podle pravidel požárního sportu. Existuje několik úrovní soutěží v požárním sportu:

1. I. kolo – základní kolo – zpravidla soutěž jednotlivců a družstev organizovaná v disciplínách požárního sportu stanovených pořadatelem a upravených podle místních podmínek v propozicích soutěže. Podle místních podmínek, možností a zájmu jednotlivých subjektů je možné pořádat libovolný počet I. kol bez předepsaného postupového klíče. Pro nominaci do II. kola je rozhodující výsledek základního kola na úrovni odpovídající územnímu členění Hasičského záchranného sboru kraje.
2. II. kolo – krajské nebo regionální kolo – soutěž jednotlivců a družstev příslušného regionu nebo kraje organizovaná v disciplínách požárního sportu. V propozicích soutěže stanoví pořadatel počet a pravidla účasti soutěžících jednotlivců a družstev.
3. Mistrovství – soutěž nejlepších jednotlivců a družstev České republiky organizovaná v disciplínách požárního sportu. Pravidla účasti soutěžících jednotlivců a družstev a jejich počet stanoví v propozicích soutěže pořadatel.
4. Mezinárodní soutěž – soutěž jednotlivců a družstev, kteří reprezentují své státy. Bývá organizována zpravidla podle mezinárodních pravidel požárního sportu za podmínek stanovených pořadatelem v propozicích této mezinárodní soutěže.

5. Jiná soutěž – pohárová soutěž, memoriál apod.

Pokud se soutěží zúčastní soutěžící ze zahraničí, jedná se o soutěž s mezinárodní účastí. Pořadatel stanoví v propozicích soutěže, zda zahraniční soutěžící budou v soutěž hodnoceni samostatně nebo společně s ostatními soutěžícími. (Pravidla požárního sportu, 2010, s. 3–4)

4.3 Hra Plamen

Obdobou soutěží v požárním sportu je pro děti hra Plamen. Jejím cílem je výchova mladých členů a zapojení dětí do požární ochrany. Hra Plamen má dvě složky – celoroční činnost a požárně technické disciplíny. Posláním hry je rozvíjet dětské vědomosti, znalosti, dovednosti a získávat návyky v jednotlivých oblastech činnosti s přihlédnutím ke specifické oblasti požární ochrany. Cílem hry je podporovat soutěžní formou celoroční mimoškolní pestrá činnost dětí se zájmem o požární ochranu. Vyhlašovatelem soutěže je v České republice Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Zúčastnit se může nejméně 9členný kolektiv mladých hasičů do 15 let bez rozlišení pohlaví. Doporučený vstupní věk dětí do hry Plamen je 6 let, zúčastnit se mohou i mladší děti, jen u nich není možno provést registraci a vystavit tak členský průkaz, ale pojištění mladých členů se na ně vztahuje. Družstva soutěží v mladší kategorii (do 11 let) a starší kategorii (do 15 let), přičemž kategorie mladší nesmí být doplněna ani jedním členem kategorie starší, ale kategorie starší může být doplněna mladšími. Za umístění v jednotlivých disciplínách se přidělují soutěžícímu družstvu body podle vzoru 1.místo = 1 bod, 2. místo = 2 body, 3. místo = 3 body a tak dále. O celkovém pořadí rozhoduje menší součet bodů za umístění, u dvou nebo více soutěžících družstev se shodným počtem bodů rozhoduje o celkovém pořadí lepší umístění v disciplíně v pořadí 1. požární útok, 2. požární útok s překážkami CTIF (Internatioal association on fire and rescue services, Mezinárodní sdružení pro hasičství a záchranářství), 3. štafeta 4 x 60 metrů, 4. štafeta CTIF, 5. Závod požárnické všestrannosti, 6. štafeta požárních dvojic. Družstvo s nejnižším součtem bodů za umístění je vítězem kola. V okresním nebo obvodovém kole vítězí družstvo, které má nejnižší součet bodů za umístění v jednotlivých disciplínách a trestných bodů za nesplnění jednotlivých úkolů v průběhu celoroční činnosti. Obvodová a okresní kola hradí a materiálně zabezpečí organizátoři ze svého rozpočtu podle svých finančních možností. Je možné požádat o poskytnutí sponzorských příspěvků a darů příslušné organizace a orgány. Vyšší kola soutěží mladých hasičů hradí ze svého rozpočtu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. (*Směrnice*

4.3.1 Celoroční činnost

Pokud má být úspěšně plněn výchovný cíl práce s dětmi v hasičském hnutí, nelze jejich činnost omezovat jen na získávání dovedností a znalostí v oblasti požární ochrany. Nedílnou součástí hry Plamen je proto vyhodnocování průběžné celoroční činnosti. Každý kolektiv si vybere z nabízených námětů v každém okruhu jednu podmínku, kterou splní do termínu konání 2. části okresního kola nebo obvodového kola a napíše o tom do kroniky. Výjimkou je okruh III., kde je pro každý kolektiv povinné získat minimálně 5 odznaků odborností v každém ročníku. Podmínky, které má plnit celý kolektiv, vyžadují účast minimálně 70 % členů.

I. Okruh

- uskutečnit nejméně 3 výlety;
- uskutečnit nejméně 2 besedy;
- o prázdninách před soutěžním ročníkem uskutečnit letní tábor (na 7 dní);
- o zimních či jarních prázdninách v průběhu ročníku uskutečnit tábor (na 7 dní);
- navštívit 3 výstavy nebo muzea;
- mimo den pravidelných schůzek uskutečnit minimálně tři společné akce (beseda, výstavka...);
- podmínka nabídnutá štábem hry okresního nebo obvodového kola.

II. Okruh

- každý člen odpracuje minimálně 2 brigádnické hodiny na zlepšení životního prostředí;
- každý člen odpracuje minimálně 2 brigádnické hodiny při údržbě výzbroje, výstroje nebo zbrojnice;
- každý člen odevzdá alespoň za 5 korun druhotných surovin;
- každý člen odevzdá alespoň za 5 korun léčivých rostlin;
- kolektiv pečuje o starého občana (alespoň po dobu tří měsíců);
- kolektiv uspořádá soutěž (zimní – požární nebo sportovní) pro ostatní dětské kolektivy;

- podmínka nabídnutá štábem hry okresního nebo obvodového kola.

III. Okruh

- kolektiv získá nejméně 5 odznaků odbornosti Mladý hasič nebo specializací – povinné pro všechny družstva.

IV. Okruh

- kolektiv uskuteční alespoň 2 kulturní programy (základní škola, mateřská škola, valná hromada a jiné);
- kolektiv zhotoví alespoň 3 nástěnky s motivem požární ochrany;
- kolektiv zašle povídku či kresbu do soutěže „Požární ochrana očima dětí“;
- kolektiv se zúčastní minimálně 2 sportovních nebo turistických soutěží nad rámec kol hry Plamen;
- podmínka nabídnutá štábem hry okresního nebo obvodového kola.

Za každou nesplněnou podmínku obdrží družstvo zařazené v kolektivu 5 trestných bodů k celkovému hodnocení, maximálně ale 20 trestných bodů. (*Směrnice hry Plamen*, 2004, s. 23–24)

4.3.2 Požárně technické disciplíny

Ověřit získané znalosti mladých hasičů ve výcviku s požárním nářadím, pohyblivost při štafetách a rychlost v provedení požárního útoku je cílem požárně technických disciplín. Soutěží v klasickém **požárním útoku**, jehož se účastní 7 členů a je možnost obsluhy motorové stříkačky dospělým strojníkem. V **požárním útoku s překážkami CTIF** soutěží 8 členů a velitel. Překážkami jsou vodní příkop, bariéra, tunel, lávka, obrazy uzlů (lodní, tesařský, plochá spojka a úvaz na proudnici), obrazy technických prostředků (rozdělovač, proudnice C s uzávěrem, hadice C, hadicový nosič, hadicový vázák, sběrač, klíč na spojky a šroubení, sací koš) a další. Na **štafetu 4x60 metrů** připraví družstvo ze svých členů 2 čtyřčlenné štafety. Do hodnocení se započítává čas lepší štafety. Soutěžící překonávají kladinu, bariéru nebo příčné břevno, přenáší přenosný hasicí přístroj k označenému místu a na čtvrtém úseku soutěžící běží k hadicím, které libovolným způsobem a v libovolné pořadí spojí a rozpojí, jednu spojku připojí k rozdělovači, druhou na štafetovou proudnici se kterou

běží do cíle. Další disciplínou je **štafetový běh na 400 metrů s překážkami CTIF**. Účastní se ho 9 závodníků. Překonávají žebříkovou stěnu, někteří jen probíhají svoje úseky, přenáší hadici s nosičem, podběhávají laťku, přenáší přenosný hasicí přístroj, spojují hadice, připojují k rozdělovači, napojují proudnici a běží do cíle. **Štafeta požárních dvojic** začíná vyběhnutím velitele, který oběhne metu a vrací se zpátky. Vyběhne první dvojice, doběhne k hydrantovému nástavci, rozvine hadici a připojí ji na hydrantový nástavec. Druhý hadici rozloží, připojí na ni proudnici, oběhnout metu a vrací se na startovní čáru. Vybíhá druhá dvojice, oběhne metu, odpojí proudnici, přeloží jednou hadici a odpojí ji od hydrantového nástavce a běží do cíle. **Závod požárnícké všestrannosti** plní velitel a 4 členové hlídky. Hlídka musí absolvovat trať, pro mladší kategorii asi 2 kilometry, pro starší asi 3 kilometry, a plnit úkoly na všech stanovištích. Úkoly jsou střelba ze vzduchovky; základy topografie (určení topografické značky, orientace s buzolou); uzlování; základy první pomoci (obvaz zraněného kolena, znehybnění poraněné horní končetiny); požární ochrana (přiřazení grafických značek technických prostředků požární ochrany k odpovídajícímu prostředku, určení vhodného a nevhodného hasebního prostředku) a překonání překážky po vodorovném laně. (*Směrnice hry Plamen*, 2004, s. 26, 32–33, 46, 51, 53, 57–58, 64, 66–68, 70–71,73)

4.4 Oděv, obuv a osobní výstroj při účasti na soutěži v požárním sportu

Soutěžící nastupují ke všem disciplínám v pracovním stejnokroji II nebo ve sportovním oděvu, který se skládá z dlouhých kalhot (důležitá jsou zcela zakrytá lýtka i stehna), z blůzy nebo trička s krátkým nebo dlouhým rukávem, případně tomu odpovídající sportovní kombinéze. Oděv soutěžících musí být čistý, zhotovený z neprůsvitné látky a nošený tak, aby nevzbuzoval pohoršení. Soutěžící musí při soutěži nosit oděv standardním způsobem – tričko je vždy zastrčené do kalhot, nohavice se nezahrnují. Při plnění kolektivních disciplín musí mít celé družstvo jednotný oděv, kromě soutěžícího na čtvrtém úseku štafety, kde se provádí hašení. Obuv není součástí oděvu, ale i ta má svá pravidla. Může být použita zášlahová obuv pro hasiče nebo sportovní obuv, jejíž podrážka může mít plastické švy, drážky, vroubkování nebo výstupky o maximální hloubce 5 milimetrů, pokud jsou všechny zhotoveny ze stejného nebo podobného materiálu jako základní podrážka. Tretry se připouští s maximální délkou hřebů 6 milimetrů, nepřipouštějí se kopačky. Při všech soutěžích

v požárním sportu musí být používány přilby pro ochranu hlavy a kožený opasek minimální šíře 50 milimetrů s kovovou přezkou, nebo jiný, používaný v požární ochraně k zásahům, bez karabin. Při hašení na čtvrtém úseku štafety musí mít soutěžící přilbu s integrovaným štítem nebo přilbu a průhledný štít na obličej dosahující až k bradě, ochranné pracovní rukavice na obou rukou, pracovní stejnokroj II, nebo jiný pracovní oděv, který neobsahuje hořlavá syntetická vlákna a je odolný proti účinkům plamenů. Pokud se hašení neprovádí, je soutěžící ustrojen jako ostatní členové štafety. Při nesplnění některého z těchto pravidel není soutěžícímu povolen start. (*Pravidla požárního sportu*, 2010, s. 28–29)

5 Práce zaměřené na hasičství

Jak již bylo zmíněno, existuje velmi malé množství literatury na téma dobrovolných hasičů. Objevují se ale některé bakalářské a diplomové práce.

Ivana Čípová ve své práci *Hnutí dobrovolných hasičů jako tradiční instituce trávení volného času a jeho historické proměny* zjistila, že sbory dobrovolných hasičů jsou opravdu tradiční institucí k plnohodnotnému trávení volného času. Všichni mladí hasiči odpovídali, že mají v rodině nejméně jednoho člověka, který byl a je členem dobrovolných hasičů. Hodně z nich má doma staré fotografie ze společenských akcí, helmy, odznaky nebo dokonce uniformy z aktivní účasti jejich prarodičů u sboru. Všichni z vyprávění vědí, co se děje, kde hořelo, kdo hasil, kdo to podpálil, co se v rámci hasičů nakoupilo, opravilo, vybuodovalo, ale také co se slavilo. Být členem dobrovolných hasičů na vesnici je tak trochu tradice. Mezi důvody, proč rodiče dávají děti k hasičům, patří sportování, parta kamarádů, děti se naučí pracovat s technikou, požární ochraně a co mají dělat, když začne hořet, jezdí na soutěže. V Závišicích ani jiné volnočasové aktivity pro děti nejsou. Pod Tělocvičnou jednotou Sokol se dá chodit do oddílu Juda, myslivci žádnou možnost pro děti nenabízí. Sbor dobrovolných hasičů Závišice také prošel proměnou z hojně organizovaných a navštěvovaných společenských akcí spíše na sportovně orientované aktivity směřující k výkonu, soutěživosti a sportovním úspěchům. Pro nejmladší generaci je motivací do další činnosti možnost využití volného času v rámci sportu a čím dál tím větší úspěchy hasičů.

V práci *Sbor dobrovolných hasičů Únanov (se zaměřením na mladé hasiče)* Jana Bulínová pomocí ankety zjistila, že o sboru dobrovolných hasičů se většina dětí dozvěděla od kamarádů, dále od rodičů a ve škole. Jen 10 % rodičů dětí je členem hasičů. Všichni členové jsou spokojeni se svými vedoucími, které berou jako kamarády, stejně tak spokojeni jsou v hasičském kolektivu. Na otázku, co by změnilo ve sboru dobrovolných hasičů odpovídala většina dětí, že zastaralou hasičskou zbrojnicí a vybavení. Cílem práce bylo zjistit, zda jsou malí hasiči s vedením kroužku a s vedoucími spokojeni nebo zda se má něco změnit.

Průzkum Magdaleny Ančicové se zabýval srovnáním *Práce vedoucího mládeže ve Sboru dobrovolných hasičů v Opatovicích před rokem 1989 a v současnosti*. Výsledné zjištění průzkumu odráží současný trend společnosti českého národa. Jak ubíhají roky po sametové revoluci, dochází k názorům, že některé podmínky před rokem 1989 nebyly špatné, ale naopak určitá dávka jednotnosti umožňuje při správné komunikaci předávání rad,

názorů a zkušeností. Současný vývoj konzumní společnosti směřuje především k zaměření zájmové činnosti pouze na výkon a k silné podpoře individualismu. I v obci Opatovice má hasičství silné kořeny a přechází v rodinách z generace na generaci. Činnost sboru nebyla nikdy přerušena, Sbor dobrovolných hasičů v Opatovicích se mladým členům vždy věnoval prostřednictvím vedoucích, kteří se nenechali ovlivnit politickou situací.

Eva Krejčí ve své diplomové práci *Role dobrovolných hasičů v životě vesnické komunity na příkladě obcí Bohuslávky, Oprostovice, Radslavice a Týn nad Bečvou* zjistila, že do povědomí obyvatel vesnic vstoupili hasiči především kvůli své nepřerušené existenci. Často byli nebo dokonce i jsou jedinou fungující organizací na vesnici. Snaží se dělat něco pro lidi a ti jejich snahu oceňují a dobrovolné hasiče podporují.

Ze všech podobných průzkumů vyplývá, že Sbory dobrovolných hasičů jsou velmi oblíbenou institucí trávení volného času. Na vesnicích se jedná často o jediný způsob organizovaného volného času a pořádání kulturních akcí. Je to činnost, kterou mohou provozovat jak děti, dospělí i senioři. Každý si v ní najde uplatnění. Ať základní poslání hašení požárů nebo v současné době velmi oblíbený požární sport, předávání zkušeností, vymýšlení či organizování kulturních akcí, akcí pro zvelebení vesnic, pořádání oslav či udržování tradic.

6 Průzkum

V této kapitole předložím výsledky průzkumu mezi hasiči, myslivci a obyvateli Louňovic pod Bláníkem. S hasiči a myslivci jsem vedla rozhovory na téma jejich spolku, činnosti v něm a názory na spolek druhý. Mezi obyvateli byla provedena anketa o těchto spolcích a o případném zájmu stát se jejich členem.

6.1 Cíle průzkumu

Hlavním cílem průzkumu bylo analyzovat, co motivuje členy dobrovolných hasičů a mysliveckého sdružení ke členství a jak vidí současnost a budoucnost spolku. Dílčí cíle průzkumu jsou následující:

- Zjistit, jaká byla počáteční motivace členů ke vstupu do spolku.
- Popsat průběžnou motivaci členů ke členství ve spolku.
- Zhodnotit problémy spolku.
- Zamyslet se nad perspektivou spolku.
- Charakterizovat postoje spolků k sobě navzájem.
- Najít důvod, proč do sboru dobrovolných hasičů přichází stále noví a mladí členové a do mysliveckého sdružení ne.

Cíle ankety:

- Popsat pohled obyvatel Louňovic pod Bláníkem na dobrovolné hasiče a myslivecké sdružení.
- Předložit srovnání obou spolků očima obyvatel městyse.
- Prozkoumat, zda mají občané motivaci ke členství ve sboru dobrovolných hasičů a mysliveckého sdružení.

6.2 Metoda průzkumu

Vzhledem ke stanoveným cílům byla zvolena kvalitativní metoda průzkumu vedená ve dvou liniích. První byly rozhovory se členy Sboru dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem a se členy Mysliveckého sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem. Základní otázky byly podle průběhu rozhovoru doplňovány jinými. Ve druhé linii jsme se zaměřili na anketu mezi obyvateli městyse. Snažili jsme se o otevřené otázky, aby respondenti mohli široce odpovídat. Abychom se tak dozvěděli co nejvíce informací z různých úhlů pohledu. Jak struktura rozhovoru, tak znění ankety je v příloze této práce.

6.3 Průzkumné otázky:

Z cílů průzkumu vyplývají průzkumné otázky, na něž byly hledány odpovědi prostřednictvím realizovaných rozhovorů.

1. Co bylo počáteční motivací dotázaných členů sboru dobrovolných hasičů a členů mysliveckého sdružení ke vstupu do spolku?
2. Jaká je průběžná motivace dotázaných členů zůstat ve spolku?
3. Jak hodnotí dotázaní členové daný spolek, má nějaké problémy?
4. Jakou mají spolky perspektivu, kam by jejich členové chtěli, aby se spolek vyvíjel?
5. Jak dotázaní členové každého spolku hodnotí druhý spolek?

Byla provedena krátká anketa mezi obyvateli městyse na doplnění průzkumu. Jejím výsledkem mělo být srovnání, jak se vidí lidé v konkrétním spolku a jak je naopak vidí lidé zvenší.

1. Jak obyvatelé Louňovic pod Blaníkem vidí a hodnotí Sbor dobrovolných hasičů ?
2. Jak občané vidí a hodnotí Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?
3. Jak tyto dva spolky občané městyse porovnávají?
4. Uvažovali by občané o vstupu do některého z těchto spolků?

6.4 Výběr respondentů

Výběr respondentů byl jednoduchý. Průzkumu se mohl zúčastnit každý z obyvatel Louňovic pod Bláníkem, každý člen SDH Louňovice pod Bláníkem a MS „Pod Bláníkem“ Louňovice pod Bláníkem. Dobrovolné hasiče jsem poprosila o spolupráci přes jejich e-mail, kde jsem popsala, o co se jedná a vyzvala je, aby se mi ochotní zájemci ozvali a domluvíme více. U myslivců jsem požádala jednoho z jejich členů, aby můj požadavek přednesl na jejich společné schůzi. Výběr byl tedy založen na dobrovolnosti respondentů, jelikož byli potřeba lidé, kteří o tématu chtějí mluvit a dali souhlas k nahrávání záznamu rozhovoru na diktafon. Všichni byli ujistěni o naprosté anonymitě a o smazání nahrávky rozhovoru po jejím přepsání. Obyvatele jsem oslovila prostřednictvím internetu, osobně nebo také přes členy zmíněných spolků. Byli informováni, že pomoci může každý z městyse, že se nejedná o nic těžkého, každý určitě zvládne odpovědět. Bohužel se nepovedlo získat moc respondentů. Obzvláště ze strany dobrovolných hasičů. Průzkumu se zúčastnilo 13 žen a 11 mužů ve věku 15-73 let. Ze sboru dobrovolných hasičů 5 mužů a 2 ženy. Z mysliveckého sdružení 4 muži. Na anketu odpovídalo 11 žen a 2 muži.

6.5 Výsledky průzkumu – sbor dobrovolných hasičů

V této podkapitole si uvedeme výsledky realizovaného průzkumu mezi členy sboru dobrovolných hasičů. Bohužel jsem se setkala s neochotou nebo se strachem hasičů z poskytnutí rozhovoru, proto těchto respondentů není mnoho.

1) Co bylo počáteční motivací dotázaných členů sboru dobrovolných hasičů ke vstupu do spolku?

U této otázky se objevovaly shodné odpovědi. Na vesnicích jsou dobrovolní hasiči partou lidí, která nejen hasí ohně, ale také pořádá spoustu akcí a slaví spolu při různých příležitostech. Lidé mívají pocit, že by měli být členy většího spolku, aby patřili do společenského života v městyse. Projevuje se to tím, že většina členů šla do sboru za kamarády. *„Jelikož už tam byli kamarádi, tak jsem se dostal k tomu tak, že jsem se přihlásil. Nebo přihlásil, byl jsem oslovenej, jestli nepudu taky k hasičům. Takže tak jsem se*

tam dostal.“ „Přivedli mě tam určitě kamarádi. S tím, že chtěli do družstva nové členy. Tak jsem podepsal přihlášku a byl jsem ve sboru.“ Většina respondentů šla do sboru dobrovolných hasičů za kamarády, jeden šel za přítelkyní. Jedna žena se kuriózně stala členkou v těhotenství: „Členkou jsem myslím od roku 1999. Paradoxně jsem se stala členkou hasičů v době, kdy jsem byla už těhotná. Ale nikomu jsem to nepřiznala, abych jim nezkazila to, že jsme se s ženami, po dlouhých letech, rozhodli zase soutěžit. Založily jsme a dostala jsem funkci strojníka, kde mi moje počínající těhotenství nevadilo. Nikde jsem neběhala s hadicí. Takže jsem s nima absolvovala. Když se mi narodila Natálka, před 15 lety, tak jsem ještě 2 roky s nima jezdila po soutěžích. Od té doby nesoutěžím, ale snažím se být tou aktivní členkou.“

Další byl osloven přímo z důvodu hasičských soutěží: *„Do sboru jsem se dostal v době, kdy jsem měl asi ještě o 20 kilo míň a docela rychle jsem běhal. Tak právě přes závody, který sbor dobrovolných hasičů místních podnikal. V tu chvíli mě oslovili, jestli bych nechtěl běhat křídlo, já jsem řek proč ne. Vyzkoušet se má všechno, tak jsem začal tady působit u hasičů a už to tak zůstalo.“*

2) Jaká je průběžná motivace dotázaných členů zůstat ve spolku?

Nejčastěji zmiňované bylo pomáhat lidem v nouzi a provozovat hasičský sport. První je samotnou podstatou spolku, druhý v posledních letech převládá v hasičské činnosti. *„Tak jedna motivace pomáhat lidem v nouzi. A pak teď už sport to docela opadlo u mě, asi. Tak asi největší motivace je tohle.“ „Rozvíjet sbor co se týče brigád, přípravy plesu, aby byly nějaký peníze na sport a mohli se podporovat mladší, aktivnější členové, který se toho hasičského sportu ještě chtějí účastnit v plné míře.“ „Samozřejmě dobrovolní hasiči na obcích maj svoje místo. A myslim si, že by se měli nějakým způsobem podporovat a když ne jinak, tak minimálně svojí účastí při různých zásazích a podobně. Myslim si že je to správná věc.“*

Někteří jsou pouze zapsaní z dřívějšíka, kdy se hasičům věnovali. Teď už jsou pouze zapsanými členy. Nebo mají už zmíněný pocit, že by měly být v nějakém místním spolku. *„Tak já nevím. Já už tam jsem jakoby jenom zapsaná. Ale hasiči. Mám k tomu takovej, libilo se mi to. Jsem tam ráda. Ale teď už na to nemám čas, abych tam běhala po hřišti.“* Nebo ani žádnou konkrétní motivaci nemají: *„Když už tam jsem, tak tam jsem. Nevím, chci být v nějakym spolku, prostě.“* Nebylo zapomenuto ani na velmi zajímavou a důležitou funkci hasičů: *„Členkou jsem a jsem ráda. Teď jsme byli na hasickém plese, měla jsem i uniformu. Hasiči mají funkci, že pokud je někdo u hasičů, tak když má hasič pohřeb, tak ostatní hasiči*

mu jdou vzdát poctu, jdou si stoupnout k rakvi, vyprovodí ho na hřbitov. To je hezké rozloučení, ne jen úvod k hasičům. Jsem u hasičů a neuvažuju, že bych vystoupila.“

O vystoupení od hasičů neuvažuje žádný z dotazovaných členů. „Neuvažoval jsem o tom, že bych skončil.“ „To mě ani nenapadlo, že bych odešel. Takovej důvod zatím ještě nebyl.“ Pouze jeden hasič přiznal, že ho napadlo odejít, „to bylo jenom kvůli času. Zabíralo to spoustu času, ale to bylo jen tak okrajově. Odejít jsem nikdy nemínil.“

Téměř všichni hasiči by se označili za konzumující členy: „Aktivní člen je asi jen starosta, který vede, než běžnej hasič. Takže spíše konzument.“ „Spíš ten konzumující.“ „Tak aktivní určitě ne. Nikdy jsem neměl ambice to vést. Spíš se jenom účastním brigád a teď už jen občas nějakých soutěží. S veteránama.“ Další se vidí jako „průměrnej řadovej člen, kterej když je potřeba, tak jde pomoci. Ale že bych měl co rozdávat a dávat jinejm, to určitě ne.“

Překvapivě nejčastěji zmiňovanou činností, které se hasiči účastní, byly plesy a zábavy. Nejspíše proto, že rozhovory byly pořizovány právě v období plesové sezóny. Zmiňovaná byla související pomoc při těchto akcích, jako je točení piva, obsluha, příprava akce. „Tak určitě plesy, zábavy, přípravy na ně a obsluha. Slavnosti. To je v rámci těch brigád.“ Hojně se vyskytovaly brigády pro sbor, konkrétně jmenované přípravy zmiňovaných akcí nebo sběr železného šrotu. „Těch, který pořádá sbor – plesů, závodů, sběr železného šrotu. Co tam ještě je? Zábav. Co ještě se děje? Brigády jsou různý.“ „Nějakou brigádu jsme dělali. Co dál? Nějaký schůze, výroční. A to je asi všecko. Jo, ples. A tam jsme vlastně dělali i brigádu na ples.“ Pouze jeden hasič uvedl, že se účastní výhradně zásahů: „Zásahů. Výhradně zásahů. Když je nějakej ples, tak se jde, ale je zřídka, takže spíš těch zásahů.“

3) Jak hodnotí dotázaní členové daný spolek, má nějaké problémy?

Na sboru se členům líbí kolektiv: „Myslím si, že je to kolektiv lidí. Protože konkrétně tady v Louňovicích je ten kolektiv úzce spjatý, ať jsou to hasiči nebo sokolové, byť někdo říká, že tam panuje nějaká nevraživost, tak si myslím, že spousta lidí je jak v jednom, tak v druhom spolku. A ty lidi jsou, podle mýho názoru, v pohodě, fajn. Asi to.“ To, že hasiči jsou potřeba: „Líbí se mi hasiči jako vůbec. Myslím si, že je to dobrý. Jsou potřeba, je to prospěšná činnost. Je dobrý, když to v obci je. Je hezký, že jsou zábavy, něco se tu děje. A za druhý, když se něco děje, něco vážnějšího, tak je dobrý když tady ten spolek funguje.“

Dále zapálenost mladých členů: „Mladí členové, který jsou ještě zapálení do toho sportu. A ty se samozřejmě taky účastní brigád. To nadšení, určitě. Který mně už chybí.“

Na hasičskou zbrojnici a hasičské auto si vzpomněli jenom dva hasiči. „Tak samozřejmě že se

mi líbí jakoby ta hasičárna sama o sobě, plus ta nová část, která se dá využít k vícero věcem. Nový hasičský auto, samozřejmě.“ Zmíněn byl i Dětský den: „v létě spolupřádaj Dětský den, to je dobrý pro děti. Vybudovali tady společenskou místnost, ve který je možnost (ale lidé to moc nevyužívají) mít nějaké přednášky.“

Hasičům v Louňovicích pod Bláníkem vadí „spolupráce co je ted' mezi ženskejma a chlapama a mezi pár staršíma hasičema.“ Mají prý špatné představy „o tom, jak by se kdo měl, jak by kdo měl třeba chodit na brigády a tak. A prostě jak v jejich přístupu, prostě se jim nelíbí přístup, i když v něčem maj pravdu, v něčem nemaj pravdu, prostě. Se zaměřujou třeba jenom na pár jedinců, ne jako na celek.“ Dále rivalita mezi spolky. „Není to problém jenom hasičů, ale celkový negativum je, že mezi spolky je tady hrozná rivalita. To se mi nelíbí. Na hasiče je tady špatnej pohled. Pozitivum i negativum je, že když se tady kupovalo hasičský auto, tak obec na to přispěla velkou částkou, asi půl milionu. Je pravda, že je to velká částka, na rozpočet takovéhle obce. Na druhou stranu když se něco stane, záplavy a tak, tak jsou všichni rádi, když jim někdo pomůže. To je trošku sporný. Nelíbí se mi rivalita mezi spolkama. Když něco pořádají hasiči, tak tam někteří sokolové nejdou. A naopak. Možná je to tím, že hasičům se přispívá víc z obecního rozpočtu. Někomu to tak připadá. Ale v menších vesničkách kdo je u hasičů, je i u fotbalistů. Tady je pár vyjímek. Kluci jsou buď fotbalisti nebo hasiči. A podle toho se chovaj a kamaráděj spolu. To se mi nelíbí.“ „Mohlo by se to tam miň dohadovat. Členi se dohadují mezi sebou, je tam velká rivalita. A změnil bych rivalitu mezi spolkama tady.“

Některým vadí velký rozsah požární sportu, kterému se věnuje veškerá energie a nevěnuje se tolik pozornosti hlavní činnosti hasičů. „Spíš mi v některých fázích přijde to, na základě už dřívějšího jednoho zásahu, kdy se vědělo, na jakým útoku má kdo co dělat, každá setinka hrála roli, ale když se přijelo k požáru, tak jsme tam stáli, včetně mě, tři u auta a nevěděli jsme, tam zapíchnout běčkovou hadici. Myslim si, že by se mělo všechno, nebo víc věcí řídit tím, proč jsme tady než toho sportu. Spíš se soustředit na to školit místní hasiče na techniku než na závody. Protože si myslim, že to je prioritá.“ Další podobný názor: „Snaží se obnovovat soutěže. Ale myslím si, že těch soutěží je ted', na můj vkus, až moc. Já třeba když jsem soutěžila za hasiče, tak byla jedna okrsková. Ted' jak je ta Benešovská liga, tak člověk, kterej na to nemá tolik času, tak mi připadá, že buď ho to pohltí nebo když na to nemá čas, tak je ten špatnej, že na to nechodí. Ale nějakých dvanáct soutěží za léto je, si myslím, moc velký sousto.“

4) Jakou mají spolky perspektivu, kam by jejich členové chtěli, aby se spolek vyvíjel?

Perspektiva sboru je dobrá, má spoustu mladých členů. Podle někoho je vyvinutý dobře, podle jiných by se měl vyvíjet dopředu, ve sportovní i zásahové činnosti. *„Vývíjet by se měl určitě dopředu. Co se týče sportovní i zásahové činnosti. S tou zásahovou činností se to v posledních letech daří velice dobře, myslím. S tou sportovní to tak trochu spíš stagnuje. Ale věřím, že se to bude posouvat líp a líp. Ted' novou sezónu. Všichni k tomu jsou nadšení, připravují výzbroj, výstroj. Takže myslím, že se to povede. Nějaký lepší výsledky dosáhnout.“* Měl by využívat nové technologie, pořád se zlepšovat a být připraven na zásah. *„Možná pořád zlepšovat. Bejt prostě připraveností. Aby když by se něco stalo, když by někde opravdu hořelo nebo byli potřeba, tak aby to opravdu fungovalo. Aby na ně byl spoleh, že prostě přijedou včas, že zasáhnou tak, jak mají. Aby ten spolek tady byl k tomu, abychom se mohli spolehnout, že když se něco stane, tak třeba pomůžou.“* *„Perspektiva sboru. Těžko říct. Tak samozřejmě snaha nějakým způsobem ty lidi vzdělávat a snažit se i o to, aby bylo to vybavení pokud možno na co nejvyšší úrovni. Už proto, aby se mohlo reagovat na ty zmíněné zásahy.“*

5) Jak dotázaní členové spolku hodnotí myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

Nejlépe za všechny to vyjádřil jeden z respondentů: *„Myslivecký sdružení pracuje pod takovou rouškou tajemství.“* Téměř nikdo z respondentů o nich nic neví. *„Já nevím, já do nich moc nevidím. Jak znám ty lidi, tak se mi to jeví docela jako dobře. Lidi tam znám, ale neznám jakoby ty jejich problémy a takové věci, že jo.“* *„Tady s tím sdružením nemám moc velký zkušenosti. Co se týče vnitřních záležitostí. Pouze je potkávám na schůzích. A nebo jednou ročně pořádají výlov svého rybníka. Tam je jednou ročně poznávám. Je to taková parta v pohodě lidí. Velice si spolu rozuměj. Spojuje je koníček.“* *„Ten spolek moc neznám, protože přítel není u myslivců, takže je vidím okrajově. Nás se dotýkají tak, že přítel podniká v zemědělství, tak mu vypomáhají v tom, aby mu nevznikly škody na zemědělských produktech na polích. Takže pokud vědi, a je to v jejich katastru, tak si tam daj posed a trochu ohlídnou divočáky. Jinak je to, z mého pohledu zvenší, nejmíň konfliktní spolek tady v Louňovicích. Paradoxně nemají tak moc velkou působnost, co jsem slyšela. Předpokládala bych, že louňovský myslivci budou mít Blaník. A nepochopila jsem, jaktože jim nepatří do revíru*

a oni ho neobhospodařují. Spolek jako takovej neznám, spíš znám členy, kteří v něm jsou. Ale těch není tolik. S myslivcema moc do kontaktu nepřijdeme. Loni a předloni jsme navštívili jejich výlov, který pořádají na podzim. To je akce, z jejich pohledu, určitě hodně vydařená. Mají to jenom pro zvaný, ale je to moc hezký zakončení sezóny. I když to s myslivostí přímo nesouvisí, tak je to záležitost, která se jim daří. Sejdou se tam i s, protože myslivost je tady o mužích, tak tam vezmou i ty partnerky a zhodnotí si ten rok. Co jak bylo. Jsou hodně družní, jsou mezi nima lidi, kteří jsou pro to hodně zapálení. Pro mě je to nejmiň problémový spolek, ale jak to je uvnitř, to je otázka spíš na ně.“

Svůj názor řekl také kolega myslivec (člen sboru dobrovolných hasičů Louňovice pod Bláníkem, ale jiného mysliveckého sdružení): „*Jakožto myslivec. Já jsem nezažil. Vim od různých kolegů myslivců, ať z Louňovic nebo ze Zvěstova, že tady dřív docházelo k nějakým třenicím mezi Louňovicema, Kamberkem, Zvěstovem a ještě když byla Libouň a já nevím, co všechno. Ale když bych to měl hodnotit teďka jako řadovej myslivec zvěstovskýho sdružení a měl koukat na louňovský sdružení jako na sousední sdružení. Mám tady řadu kamarádů mezi myslivcema a musím říct, že tady. Já nevidím sebemenší problém, kterej by měl bejt mezi sdruženíma. Naopak neměl bych problém kohokoliv pozvat na hon k nám. I když třeba některý odezvy těch starších členů u nás jsou jiný. Ale já bych s tím neměl problém a určitě bych si to obhájil. To jak tady funguje interně to sdružení, nevím. Myslim si, že je tam spousta dobrejch chlapů a že je to na takový úrovni jako asi všude jinde. Můj takovej laickej názor je, že tady je největší problém s honitbou. Právě s tvarem honitby a s místem tý honitby. Jinak si myslim, že je to úplně normální sdružení jako každý jiný.“*

Největší pozitivum na myslivcích je starání se o zvěř. „*Hlavně k tý přírodě. To je důležitý. V zimě přikrmování, to je potřeba, i když teď zimy žádný nejsou. Ale když jsou, tak je to potřeba. Myslim si, že i regulace zvěře je důležitá. Třeba tady je hodně černý zvěře, prasata. Kdyby se to neredukovalo, tak je to špatný.“* Dále „*mají určitě dobrou partu. Jsou rozhodně starší. Takže i rozumnější a takový mírnější. Než ty hasiči.“* Nejobsáhleji se vyjádřil hasič a myslivec v jedné osobě: „*Podle toho, že jsem myslivec, tak jsou to supr, fajn lidi. Ne, tak. Já nevím, jestli to říct všeobecně nebo sám za sebe. Myslivce jako takový mám na ně možnost pohlížet, protože jsem jeden z nich tak, že si nemyslim, že je to jenom člověk, kterej je spojenej s tou flintou na rameni. Prostě jde do lesa něco zastřelit. Tak jako si to dneska spousta lidí myslí. A bohužel to tak je. Kdo do toho je trošku zasvěcený, tak ví, že to není jenom o tom, ale že je to o spoustě času navíc, hromady práce a koneckonců i nemálo peněz vydat ze svýho, když by je člověk mohl využít nějak jinak. A to všechno ku prospěchu přírody. Říkám to tak, jak to je. Snažíme se to lepit, jak to jde. Chodit na brigády, vysazovat nový*

stromky, sbírat kamení. Sažíme se jít přírodě vstříct a korigovat stavy zvěře a všechno. To už k tomu patří. Není to vyloženě o tom, že si lidi dost často myslí, že jdeme prostě něco zastřelit. Že z toho máme nějaký extra požitek. Patří to k tomu taky, to rozhodně ano. Ale není to jenom o tom. Tvoří to jistý procento celý ty věci myslivosti.“

Na myslivcích se hasičům nelíbí dvě věci. „Nikdy se mi nelíbilo střelení zvířátek, ale na druhou stranu je to taky potřeba.“ A zasvěcenější názor myslivce: „bohužel mezi sebou máme i některý, který pravidla ne úplně ctěj, tak jak by je měli ctít. Kolikrát se člověk dozví, a teďka konkrétní určitě nebudu, že tamhleten zastřelil to, co by se střílet nemělo a podobně. Takže nelíbí se mi to, že pár lidí prostě haní takovej ten pohled na věc, na myslivce jako takový, když se dějou takovýhle věci. Že střílej to, co nemaj, vyhybaj se brigádám a podobně. Myslej si, že všechno utlučou penězma. Bohuže tací jsou. To se mi asi nelíbí.“

Hasiče a myslivce srovnala nejlépe jedna hasička: „Hasiči mají rozhodně víc členů než myslivci. Průměrný věk mají hasiči určitě menší než myslivci. Myslivci jsou padesátníci a spíše ještě výš. Ale u myslivosti to asi není na překážku. Naopak jsou tam znalosti a zkušenosti. Oni ty dva spolky se moc porovnávat nedaj. Myslivost má v obci úplně jiný cíl. Je to starost o zvěř, přírodu. A nemá tady kroužek, kde by zapojovali malý děti. I když na Dětském dnu představují myslivecký kroužek. Málokdo se tady dá v 18 letech hned na myslivost. Hasiči jsou více otevření. Když je děckám 15 let, tak mají možnost, protože tady nejsou dětský hasiči, vstoupit k hasičům. Pokud mají chuť a čas, tak se mohou zúčastňovat těch soutěží a různých ostatních akcí. Oni to i vítaj. Protože při různých akcích, Svatováclavské slavnosti, mají vlastní stánek. Takže každý, kdo má chuť být aktivní v tom spolku, je přínosem. U myslivců je větší sdruženost než u hasičů. U hasičů je podstatně více žen. U myslivců asi ani jedna.“ „Hasiči, je to úplně jiná sorta lidí než myslivci, úplně jinej svět, řeknu. Hasiči mladý lidi, zapálený prostě do hasičů, do věcí kolem toho. Myslivci, beru to jako to, že je to spíš takovej koníček spojenej s povinnostma. I když hasiči vlastně taky. Tak je to úplně jiný odvětví. Všeobecně vzato myslivost, podle mýho názoru, v Čechách stárne, populace myslivců stárne. I to hraje roli, proč to nejde úplně moc srovnávat. Tam to sdružení myslivecký je trošičku starší a tady jsou převážně mladý lidi u hasičů.“

Nikdo z hasičů neuvažoval o tom, že by se dal k myslivcům. Ale jen proto, že mají spoustu koníčku nebo jsou ve všech ostatních spolcích, tak na myslivce by neměli čas. „Neuvažoval. Nějak mě to nikdy nenapadlo. Už jsem tady ve všech spolcích a ještě myslivci. To by mě doma přítelkyně přizabila. Z časových důvodů. Jinak proti nemám určitě nic.“ Jedna žena prohlásila, že myslivost je pro chlapi. „Doma vlastníme Penzum, protože ho můj švagr

tiskne. Takže když jsem viděla tu obsáhlou knihu a všechno možný, co se člověk musí naučit. Jedna věc je také nadrtit se to a druhá potom k tomu získat nějaký vztah. Nedávno, protože můj švagr je myslivec a přítel o tom uvažuje, tak jsme na toto téma s mojí sestrou vedly rozhovor a dospěly jsme k názoru, že myslivost byla vymyšlena pro chlapi. Aby šli do lesa a od ženských se odreagovali. Takže se nebudeme cpát tam, kam patří jenom chlapi. My si můžeme vymyslet pro sebe dalších 150 aktivit. Ale ta myslivost. Do lesa chodím hrozně ráda, ale na procházku, houby, borůvky. Ale málokterá žena má v sobě tu schopnost zvěř zastřelit, vyvrhnout. Takže z tohohle důvodu. Nebránila bych se být nějakou čestnou členkou, pomoci, když je potřeba brigáda i pro nečleny. Tomu bych se nebránila. Ale že bych chtěla doma vysloveně průkaz a kamizolku, vzít si pušku a jít na čekanou někam o půlnoci, tolik ambicí v sobě nemám.“ Jeden z respondentů je členem jiného mysliveckého sdružení.“

6.6 Výsledky průzkumu - myslivecké sdružení

Jako srovnání ke sboru dobrovolných hasičů byly rozhovory vedeny také se zástupci členů mysliveckého sdružení. Jejich velkým problémem je, že nemají mladé členy. Aktivní myslivci rozhovory poskytli s počátečními rozpaky. Neprojevili zvláště velkou ochtotu, ale jako všichni posléze přiznali, že to bylo snadné.

1) Co bylo počáteční motivací dotázaných členů mysliveckého sdružení ke vstupu do spolku?

Na rozdíl od hasičů se každý myslivec dostal do sdružení jinak. „Přihlásil jsem se za člena. Táta s nima jezdil traktorem, dělal jim řidiče na honech, já že půjdu s ním a začal jsem s nima chodit na hony. Pak se to rozvinulo na víc akcí. Pak jsem se přihlásil za člena, když jsem měl zkoušky hotový.“ Další už myslivec byl a do Louňovic pod Blánkem se přiřeznil. „Na základě toho, že jsem se sem přiřeznil. Protože jsem byl myslivec a sem jsem se přiřeznil, tak jsem se sem dostal do sdružení.“ Jiný měl myslivost jako dobrovolný předmět ve škole, ale kvůli jiným zájmům ho neudělal. „Sice myslivost jsem dělal na škole, ale neudělal. Protože to byla dobrovolná zkouška, no a v té době jsem měl jiný zájmy. Takže až po 5 letech jsem začal dělat v Louňovicích, tak jsem se pak přihlásil do kurzu v roce 69. A v tom samým roce jsem začal střílet. Protože jsem měl nějakou výhodu nebo nevím, jak bych tomu řek. Byla mi prominuta praxe. Protože jinak se v té době a myslím, že i teď. Se dělal

roční kurz a zkoušky. Zkrátka se to takhle semlelo.“

Další z respondentů má myslivost v rodině. „Je to hrozně jednoduchý, protože mám kořeny v rodině. Jak dědeček ze Světlý, tak dědeček z Libouně, byli myslivci. Táta myslivec, takže od mládí jsem s ním chodil krmit, do přírody. Byl jsem vychovávaný v tom, že zvířatům se musí v zimě pomáhat, je doba lovu, je doba krmení. No a když mi pak ve osmi letech nechali střílet první kočku někde v přírodě, tak jsem tomu propadl a začal. A chodil jsem, chodil jsem, začal jsem dělat adepta, chodil jsem na myslivecký brigády s tátou. Jako chodí každé kluk. Když je někdo u rybářů, u včelařů. Žil jsem tím. Žila tím celá rodina. Když jsme přijeli na návštěvu na Světlou, do Libouně (tam teda dědeček umřel, když mi bylo devět). I tak, furt se mluvilo o myslivosti, tak k tomu člověk přijde snadno. Když budeš někde mezi lidma, který ti furt se bavěj o stejný věci, tak tomu propadneš. Takže jsem k tomu přišel, myslím si, že už je to v genech zakódovaný.“

2) Jaká je průběžná motivace dotázaných členů zůstat ve spolku?

Největší motivací je dobrá parta lidí a láska k přírodě. Převažovala spíše příroda. Myslivci zmiňovali, že i kdyby nebyli ve sdružení, tak do přírody chodit budou. Nebo také bez členství ve sdružení nejde myslivost vůbec provozovat. Člověk od sdružení potřebuje povolenku, že smí střílet. Také si jen tak sám od sebe nemůže dát někam krmelec nebo posed někomu jinému do honitby. „Baví mě to, je to dobrá parta kamarádů a líbí se mi to prostě, no.“ „Motivace je jenom to, dokad' tam bude parta, kamarádi a vyčistit si hlavu. V žádnom případě to není zisk. A každopádně já přírodu neopustim. Nebudu ve sdružení, budu chodit do přírody, budu chodit sám. Ale ve sdružení je to ta parta kamarádů. A takový to pohovoření, kamarádství.“ „Ono bez sdružení nejde provozovat myslivost. Takže to je jasná motivace.“ „Asi dokud budu moct chodit, tak u sdružení zůstanu. A o motivaci těžko mluvit. Zkrátka už jsou to leta, který jsem to dělal. A docela mě to i teďkom zajímá.“

Stejně jako u hasičů nikdo nechtěl odejít, jen jeden myslivec přemýšlel o složení funkce: „Zatím ne. Zatím ne, chtěl jsem praštit s funkcí. A to bylo v době, kdy tady hospodář nás pomlouval na okrese a všude. Pak jsme si to vyjasnili a pak jsem mu i řekl, že (když se chtěl vrátit) já s ním už určitě ne. Ale z myslivosti jsem odejít nechtěl. Když to nebude tady, bude to třeba někde jinde. Nebo budu chodit do přírody sám. Nejde mi o lov, jde mi o přírodu.“

Lidé ve sdružení by se označili za konzumující i aktivní členy. Hasiči tvrdili, že jsou konzumující, protože aktivní je nejspíš jen starosta. U myslivců jsem vedla rozhovor i s jejich

předsedou, který se označil za aktivního člena. „*Spíš bych řek to první, protože to sdružení jede v zajatejch kolejích už furt, stále, stejně dál.*“ „*To první v žádném případě a druhý tak napůl. Jestli jsem tomu dobře rozuměl, tak bych protože myslivost dělám jako koníčka, kterého od malička vlastně mám rád, tak ho dělám hlavně proto, že je to koníček. Protože mi les a příroda říká hodně, tak to dělám. A není to ani z toho, že bych z toho měl něco. A měl bych někomu ještě něco předávat. Samozřejmě když jsou zkušenosti, může se předávat, je to logický, ale dělám to hlavně proto, že je to vztah k přírodě.*“ „*Já si myslím, že B bude pravda, ale to musej zhodnotit jiný.*“

Činnosti myslivců jsou opravdu rozmanité. Z odpovědí je vidět spousta práce, kterou dělají. I když mezi lidmi panuje představa, že myslivci jsou pouze lidé, kteří pro svoji radost střílí zvěř. Mají zákonem určené doby lovu, kdy a co mohou střílet. „*Brigády, ať jsou to stavby posedů, opravy, brigády pro obec nebo pro CHKO, pro zemědělskej podnik. Schůze, hony, samostatnej lov, kterej probíhá celej rok prakticky. Takže výstavy co se kam jezdí, zkoušky psů. Takhle prakticky všeho, no.*“ „*Samozřejmě co to obnáší. Kynologie, lovectví, střelectví. Prostě všechny obory, který jsou v myslivosti obsažený. Kromě u zkoušek kdysi byla politická část nějaká. A to mi opravdu nic neříká.*“ „*Krmení, brigády, lov, schůze a příprava všeho ostatního pro ostatní.*“

3) Jak hodnotí dotázaní členové daný spolek, má nějaké problémy?

Myslivcům se ve sdružení nejvíce líbí parta kamarádů, stejná záliba v myslivosti, žádné rozbroje. „*Parta kamarádů, víceméně to užší jádro, který se sejde na všech brigádách, který se sejde u rozdělování prasete. Patří k tomu i to vyhodnocování v tý restauraci. To sem ti řek, když si se vdávala. Takže k tomu patřej tyhle věci, že lidi se potkávají, víceméně jsou si (nebudu říkat příbuzní) nějak blízky. Řeknem si tam kolikrát věci, že si je možná neřekne brácha s bráchou nebo ségra se ségrou. Pohovoří se o všom možnom. Je to ta parta lidí, který jsou ti blízky. Ať je to u včelařů, ať je to u hasičů. Každěj chlap je nějak praštěnej a každěj chlap to nějak ventiluje. Je lepší, když to ventiluje v těch věcech než v těch různých, který nebudu jmenovat, když to nahráváš. Díky tomu, že vedeme myslivecký družení tak, jak ho vedeme. Je to asi i díky tomu, že jsou to shodou okolností naši otcové. Ale v jinech sdruženích už by spousta těch lidí nestřílelo a nebylo aktivních. My se snažíme těm starejm pánum ulevovat, pomáhat. Víceméně jenom aby přišli do tý party. A když je víc hlav, víc názorů a větší sranda a nebojíme se tam takzvaně u toho stolu. Což široko daleko tady ve okolí nefunguje, není. To máme takovou raritu. A není to jenom proto, chovali se tak naši*

tátové, byli jsme tak vychovaní. Chovali se všichni. Takže ty starý pánové tady maj velký úlevy a jsou. Není to direktivně nemůžeš udělat 10 hodin, vypadneš. Nebo dáš 2 000 korun. Zatím si prachy dokážeme vydělat zaplat'pánbuh jinač. Takže tady není direktivní, aby si moh mezi nás, musíš zaplatit. Těch pár mladejch peníze vydělaj. Ale je to hlavně o tom, úcta ke staří a myslivecký zvyky a tradice, že by to tak mělo bejt.“

Vadí jim pouze to, že nemají mladé členy. „Co mi vadí, že nemáme mladý. Mladej podrost. A to jsme si zavinili sami. Protože za prvé jsme packalové. Já mám dceru, další člen má dvě dcery, další má sice dva kluky, ale ani jeden není k myslivosti. Další má kluka, ale není k myslivosti. Ale v tý době jsme byli velký sdružení, kde kdysi za komunistů JZD sloučili myslivecký sdružení. Bylo nás 56 a nebylo to o tý partě. Bylo to víceméně, že jsme přežili, že to máme trošku rádi. A spoustu těch chlapů, který měli kluky, tak se k myslivosti ani nedostali, protože se nepřijmalo. Ani je to netáhlo. Kdysi tady střílel jeden, měl dva kluky. Jenom když budeš počítat, který byli mladší než já nebo v mom věku. Další dva kluky, další tři kluky, další jednoho, další dva. Víš, jaký by to bylo sdružení mladejch lidí. Protože když mi jsme začínali a byli jsme v těch 25 28, tak pánové 50 55, v kterom jsme my říkali: „Kluci, my už nemůžem, to musíte vy mladý“. My jsme dneska v jejich věku a jsme ty mladý. Ty mladý nám chyběj. To bych byl hrozně rád, ale nejde to. To už nevymyslíš. My už si nic pořizovat nebudem. Ted' jste na radě vy. Ale zase je na to 18 let.“

Dalším problémem mysliveckého sdružení v Louňovicích pod Bláníkem je, že nemají v honitbě les. „V honitbě nám schází les. Což les je alfa omega myslivosti. A ten my nemáme.“ A ubývá zvěř. „Zvěř nám ubejvá všema možnéma směrama. Ať chemií nebo nevim čím. Nebudu nikoho napadat. Drobná zvěř není vůbec, velkej úbytek srnčí zvěře, zůstávaj trochu prasata, což je trošku na hraně. Ale jinač zvěř pro myslivce. Když dneska vidíme bažanta, tak se na něj chodíme koukat jako na vzácnost. Zajíce občas vyžene pes. To je zase, každej myslivec by měl mít psa, každej myslivec by ho měl mít kde vycvičit, vychovat. Jak ho má cvičit, když v revíru není bažant, když v revíru není zajíc. Králíka už tady nikdo neviděl 15 20 let. Koroptvičky už nejsou. Zvěř není, je pár divokejch prasat. My jsme zrovna v tom úseku, kde ani ty prasata momentálně moc nejsou. Takže všichni křičej, ale podle mě je to taková opožděná roční reakce. Protože s kým mluvím, tak prasata ubyli v Český republice.“ Asi jako všude i zde se neustále zvyšuje administrativa.

4) Jakou mají spolky perspektivu, kam by jejich členové chtěli, aby se spolek vyvíjel?

Polovina dotazovaných myslivců vidí perspektivu spolku negativně. „*Perspektiva sdružení je díky věkovým strukturám nic moc. Protože nový osazenstvo nepřichází. A perspektiva čím dál tím menší, protože co si budeme povídat, podle mě nebude trvat dlouhou dobu. Myslivost jako taková podle mě zanikne. Stane se z toho pouze komerční lov, kterej s myslivostí nebude mít nic společného. Tím, že ubíjívá zvěř a mizí zvěř, bude furt čím dál tím víc mizet, tak o myslivosti jako takové nebude co provozovat v myslivosti. A to je otázka, já nevím, padesáti sta let, já nevím.*“ „*Perspektiva špatná. Předáme žezlo mladěm a budem čekat na důchod. Ne. Myslim si, dokad' to pude, pude. Ale myslim si, že se to ještě změní, co se bude týkat legislativy. Protože do myslivosti vstupujou peníze. A peníze není myslivost. To už je lov za finanční úplatu a bohužel tomu nejsme schopni konkurovat. V týchle republice je pár lidí, který si kupujou honitby a už to není o krmení, už to není o péči o zvěř, je to o lovu. Ale ty lidi na to maj, viz Blaník. Noční vidění, střelení s tlumičem. Všechno zakázaný zatím způsobu lovu, ale nikdo s tím nic neudělá. Klasická myslivost, jako uznaný národní bohatství, ta zaniká díky penězům. A chování různých pánů, který si tohle můžou dovolit.*“

Ostatní vidí budoucnost pozitivněji. „*Osobně si myslim, že se nějakaj mladej najde. Kterej se chytne a potáhne sdružení dál.*“ „*Omladit. Aspoň trochu. Možná víc se projevovat na veřejnosti. Chceme být finančně zajištěný, abysme fungovali, abysme měli honitbu, hlavně, aby nám zůstala. Zajišťovat, aby zvěř měla, aby byla. A abysme zajistili, co potřebujem. Krmení i nějakaj ten prostor Klid od lidí aby byl co největší. No, aby nelítali čtyřkolkáři všude po polích, psi a takový.*“

5) Jak dotázaní členové spolku hodnotí Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem?

Hasiči toho vědí o myslivcích málo a stejně tak to platí naopak. Vědí, že Louňovice pod Blaníkem mají dobrovolné hasiče a doufají, že kdyby bylo potřeba, tak jsou připraveni pomoci. „*Nedokážu posoudit, protože. Já jenom doufám, že jsou to lidi, který vědi, co dělaj a kdyby byl nějakaj malér, tak snad je na ně spolehnutí, že nám pomůžou. Je to samozřejmě potřebná složka, která je potřebná do každý vesnice. Bez hasičů se dá dneska těžko klidně spát. Prostě je to potřeba. Hasiči jsou prostě potřeba. Ať jsou dobrovolní nebo jiní, tak jsou potřeba.*“ „*Nechci říct, jak je vidim. Myslim si, že jsou to kluci nadšený. Jako jsme my*

myslivci. Víceméně znám jich spoustu, nějak se o to nestarám. Hasiči jsou každopádně potřeba. Hasiči jsou užitečná věc a myslím si, že je to parta dobrých lidí. Neslyšel jsem, že by měli nějaký problémy nebo něco. Což si myslím, že by se na takový obci rozneslo. Žijou si asi docela dobře a není tam nějaký velkej problém. Neslyšel jsem o ňom teda.“ „Funguje, snažej se bejt aktivní. Občas se jim to nedaří. Když udělaj zábavu, tak ani sami nepřijdou a chtěj aby tam přišli lidi. Na plese je to o trošku lepší, ale ne zas tak dobrý. Na soutěžích jim to taky nejde tak, jak by chtěli. A některý lidi se tam chtěj spíš zviditelnit než aby fungoval sbor.“

Myslivci na hasičích nejvíce oceňují to, že jsou. „Protože v každé obci jsou potřeba. A ať se v obci dělo cokoliv komukoliv, tak neznám případ, že by nepomohli. Takže já hasiče kvituju. Když můžu, hasiče podporuju.“ „Pozitivní vidím to, že prostě ta organizace tady je. A že kdyby se cokoliv dělo, ať to byly povodně nebo, tak že jsou schopni pomáhat. To je důležitý.“ Dále „dělej ty zábavy. S náma dohromady dělej Dětskej den, jedeme vlastně jakoby napůl. Nebo oni z větší části, ale hodně to máme i my. Snažej se ty soutěže dělat, aby byly i tady v Louňovicích.“ Byla zmíněna jen jedna věc, která se jim nelíbí: „Myslej si, že jim obec musí všechno zaplatit. A hádaj se mezi sebou.“ Tento názor je v městysi velmi rozšířen. V Louňovicích pod Blánkem je velké množství spolků, ale peníze se dávají převážně dobrovolným hasičům. Na jednu stranu musí mít obec zajištěnu požární ochranu, na druhou se dají pochopit i ostatní spolky, kterým vadí peníze investované do hasičů.

Když měli myslivci porovnat sebe a hasiče, objevil se důvod, proč jedni mají hodně mladých členů a druzí žádné. „Hlavním posláním hasičů je pomáhat lidem. A my se hlavně snažíme pomáhat přírodě. Druhá věc, u nich je taková druhá věc, aby se vyžili, soutěživost. I když mi ji máme třeba taky ve střelbě. Ale srovnát tyhle dvě ty. Je to zájmová činnost a jak jsem řek na začátku, každej chlap je nějak trefenej. Některý to choděj vyventilovat k hasičum, některý k myslivcum. Ty máš štěstí, že máš doma obojí. A nejen to. Ale řek bych, že to nejde srovnat. Ano, je to zájmová činnost pro spoustu chlapů. U těch hasičů je víc mladej a baopak na tu myslivost bych řek, že odráží hodně to, že jsou tam docela krutý ty zkoušky udělat. Testy na zbrojní průkaz. K hasičum přijde, dá 120 korun zápisnýho a je tam. Buď ho to baví, tak je zaplatí za rok a běhá nebo tak. U těch myslivců musí ukázat, že něco umí. A musí prokázat taky nějaký zdravotní ty. Některý kluci by šli, ale nemůžou. Zbrojní průkaz nedaj někomu s nějakýma zdravotníma problémama. Což u hasičů bejt může. Tam bych viděl úbytek těch mladejch v tom mysliveckou sdružení. I zdravotní problémy v tom maj nějakou roli. A spolupráce při Dětskom dnu hasičů a myslivců je poslední roky, myslím si, docela dobrá. Že to nemá chybu. Ty vztahy jsou tam určitě dobrý. Teď budu asi ošklivej, ale určitě jsou lepší

než se Sokolem.“ „Když jsem začínal, tak to, co bylo u myslivců, tak to byla mladá parta lidí. To se teď kon projevilo u hasičů. V té době, kdy jsem začínal, to byli lidi od 50 nahoru, který tahali hasiče. A teď je to pravej opak. A myslivci převráceně.“ Jeden respondent uvedl, že jedno je zájmová činnost a druhé vlastně povinnost. „Protože my jsme vyloženě zájmová činnost. Kdežto hasiči. Samozřejmě ty chlapi tam jdou asi z toho, že je to baví. Je to asi taky zájmovej ten. Ale na druhý straně je to i pro ně povinnost, protože když se k tomu zavážou a něco se děje, tak musejí. Já ne. Já když prostě někde něco, tak prostě nemusím. Ale oni potom, když u toho jsou, tak oni by k tomu případu měli jet, oni jsou od toho zodpovědný. Za to, že když tam jsou, tak budou fungovat tak, aby ty hasiči fungovali. Takže v tom je trochu rozdíl.“

Nejčastěji zmiňovaným rozdílem byl tedy věk členů a parta lidí. „V mysliveckém sdružení je, řek bych, mnohem lepší parta těch lidí, sice jich je o hodně míň, asi tak čtvrtina oproti hasičům, ale prostě držej takovou tu partu, což hasiči ne, ty dost rozdělujou na nějaký určitý skupiny. Myslivci si vlastně žijou takovej ten svůj život. Nějak moc toho po nikom nechtěj. Ani teda nedávaj, když se to tak veme. Hasiči by chtěli víc od obce, od lidí, ale snažej se i udělat nějakou tu zábavu zase. Pro obec jsou ti hasiči takový jako kulturně akčnější.“

6.7 Výsledky ankety

Na dokreslení průzkumu mezi dvěma spolky byla realizována anketa mezi ochotnými obyvateli Louňovic pod Blánkem. Vyjadřovali svůj názor na dobrovolné hasiče a myslivecké sdružení v obci, vzájemně je porovnávali a zamýšleli se nad svým členstvím u nich.

1) Jak obyvatelé Louňovic pod Blánkem vidí a hodnotí Sbor dobrovolných hasičů ?

Nejčastěji zmiňovaným pozitivem bylo pořádání kulturních akcí – zábavy, ples, Dětský den. „Pomáhaj, pořádaj akce pro další zástupce obce. Dětský den, zábavy, ples. Takže se snažej provokovat lidi k nějaký činnosti. A soutěže pořádaj, který jsou veřejně přístupný.“ Až poté hlavní činnost jako zásahy při požárech, povodních nebo vichřicích. „Já si myslím, že jsou užitečný pro tu obec. Pomahaj lidem třeba při povodních, pomáhaj když je vichřice a padaj stromy. To odklízejí. Hasiče může každej kdykoliv potřebovat. Jezděj na výjezdy, když se někde něco děje. V létě k požárům, polním.“ Na stejné úrovni je účast na soutěžích

v požárním sportu. „SDH Louňovice se účastní, řekla bych, že každé krajské soutěže. Vždy je vyhrávají.“ Sbírají železný šrot, mají nové auto. „Za hasičárnou mají místo na sběr šrotu, železnýho.“ Někteří uvedli pouze, že se hasiči snaží. Byli i tací, kteří nenašli žádné pozitivum. Kladně bylo hodnoceno množství členů a žen ve sboru.

Za největší negativum je považován pozdní příjezd k zásahům. „Když je nějaký zásah, tak přijedou jako poslední.“ Někdo uvedl, že sice pomáhají, ale ochota jim dlouho nevydrží. „Myslím si, že pokud se stane nějaká živelná pohroma jako povodeň či požár, členové SDH jsou ve většině případů ochotni pomoci (hlavně pak mužská část sdružení), ale bohužel ne všem hasičům tato ochota vydrží po celou dobu, kdy je jejich pomoc potřeba.“ A věnují se více požárnímu sportu než svojí hlavní činnosti. „Samozřejmě, že mě potěší, když si v nějakých novinách přečtu o úspěchu našich hasičů v hasičských soutěžích, ale poslání SDH by mělo být hlavně pomáhat v nesnázích.“

2) Jak občané vidí a hodnotí Myslivecké sdružení „Pod Blánkem“ Louňovice pod Blánkem?

U myslivců je na prvním místě jejich hlavní činnost – starají se o přírodu a zvěř, regulují stavy zvěře, střílí škodnou, vyhánějí mláďata z polí a luk. „Práci myslivců obecně obdivuji. Nejsem z těch, kteří si pod myslivostí představí pouze procházku po lese s flintou, ale vím, že ta je nebo by měla být pro skutečného myslivce na posledním místě. Osobně mě potěší, když v lese vidím opravený a plný krmelec, pařezové krmítko se solí a nebo zásypy s obilím. Myslím si, že členové MS „Pod Blánkem“ se snaží dělat pro svou honitbu a hlavně pro zvěř v ní co nejvíce (zvláště pak někteří z nich).“ „Myslivci třeba hlavně střílejí škodný. Jsou teď ty prasata přemnožený, tak se je snažej chytat. V létě vyháněj z polí mláďata srnek a tēhletěch co se schovávají v polích.“ Většina lidí ví, že čistí škarpy okolo obce, chodí zemědělcům sbírat kamen po orbě, spolupracují s Chráněnou krajinou oblastí Bláník. „Čistěj škarpy, choděj pomáhat zemědělcům sbírat kamen na jaře po orbě. Je to spolek, na kterej je spolehnutí, když by měštys něco potřeboval, tak pudou, určitě pomůžou.“ Zapojují se do pořádání kulturních akcí – Dětský den, Svatováclavské slavnosti. „Při pořádání akcí v Louňovicích se rádi zapojí – Slavnosti, Dětský den, kde připravují naučné a zajímavé soutěže pro děti s tematikou lesa a zvěře.“ Lidé jejich práci obdivují a myslí si, že je dobré mít myslivce v obci. Starají se o svůj rybník, zapojují do aktivit i své starší členy.

Negativní pohled na myslivce má málokdo. Jedné slečně se nelíbí střílení zvířátek. „Nejsem myslivec, tak moc střílení zvířátek nemám ráda.“ Myslivci se příliš neprojevují

v dění obce: „*Bohužel jako spolek (nebo mám alespoň ten pocit) se v dění obce příliš neprojeví. Je několik akcí, kde myslivci nechybí (např. dětský den, který si bez nich nedovedu představit a moje děti také ne), ale jinak jsou málo vidět.*“ Řečeny byly také škody od černé zvěře. A myslivecké sdružení bylo nazváno klubem důchodců.

Překvapivě málo se objevila odpověď, že o myslivcích v Louňovicích pod Bláníkem respondent nic neví. Alespoň na obecnou péči o zvěř si vzpomněl každý. Ve většině případů toho ale bylo víc.

3) Jak obyvatelé porovnávají tyto dva spolky?

Tato otázka byla pro většinu lidí velice zapeklitá. Jako první odpovídali, že je porovnat nejde. Moc jsem do toho nevstupovala a nechala je chvíli přemýšlet. Každý má jinou činnost, dělá si to svoje. „*Každý má svoji zájmovou činnost, každé je jiné, ale oba dva si tak nějak dělají podle sebe. Takže já je porovnat neumím. Jsou tak jako každé na svém. Každé si dělá svoje a asi dobře.*“ Hasiči pomáhají občanům, myslivci zvěři a přírodě. Někdo má blíže k hasičům, jiný k myslivcům. O hasičích je v obci více slyšet, mají více členů, větší majetek, větší podporu od obce, jsou výrazně mladší a mají mezi sebou ženy. „*Z hlediska velikosti. Hasiči tam je podstatně větší členská základna. To asi jo. Pak z hlediska nabytého majetku. To si myslím, že na tom hasiči jsou lépe, vzhledem k tomu. Potom vzhledem, by se možná dali porovnat, z hlediska podpory od obce. Myslím, že k myslivosti je nulová. A tam je obec dotuje do nějaký míry. A možná by se dalo hodnotit, jak přispívají lidem obecně. Obyvatelům. A to nedokážu říct. Ale určitě by to bylo měřítko. Ale nepouštěl bych se do jeho hodnocení.*“

Oba spolky charakterizuje parta nadšených lidí, práce pro obec, společně pořádají kulturní akce. „*Každé se zaměřuje na něco jinýho. Společný je, že je to opartě lidí, musí být nějaký jádro, který to tahne. A od toho se odvíjí to, jak ten celej spolek funguje. Jedny mají přírodu, jedny mají tu péči o to, když někde hoří. Nebo když jsou záplavy. A srovnávat je, že ty jsou důležitý a ty ne. To nejde. Každý má nějakou svojí funkci.*“ Zazněl názor, že myslivci se volném čase starají o zvěř, zatímco hasiči sedí v hospodě. „*Tak trávení volnýho času tak zase myslivci je to asi lepší, že jo. Tak jako hasiči když mají volnej čas, tak sedějí v hospodě, no. Ty aspoň teda něco dělají pro ty zvířata, že jim třeba donesou zrádlo, udělají jim krmelec a tak.*“

4) Uvažovali by o vstupu do některého z těchto spolků?

O členství u hasičů moc dotázaných zájem nemá. Někteří jsou členy, ale ne aktivními.

Jiní by o vstupu přemýšleli z důvodu tělesné zdatnosti, záchrany člověka, pohybu nebo kamarádů. „*K hasičům je to takový, že můžeš zachránit člověka, ale zase když ho nezachrániš jako hasič, tak je ti to líto. Ale tady jsou spíš soutěže, to je hezký.*“ Ti, kteří vstoupit nechtějí, se na tuto činnost nehodí nebo je nijak neláká. Nejsou sportovci, běžci, nevidí smysl v běhání s hadicí a stříkání vody, mají strach z výšek. „*K hasičům mě to netáhne, tak bych asi nechtěla tam někde běhat s hadicí a stříkat vodu, nevim.*“ „*Mám strach z vějšek, takže asi by ze mě nikdy nemoh bejt. A když to mám brát tak, a někým se sejít a pokecat, napít se, tak na to nepotřebuju být v nějakym spolku.*“ Někdo je členem v jiných spolcích a to mu stačí. Jeden z názorů byl, že se mohou hlásit pouze mladí a sebejistí lidé. „*V minulosti jsem uvažovala o členství v SDH, ale nakonec členkou nejsem a zřejmě už nebudu. Připadá mi, že u nás v obci se mezi hasiče mohou hlásit pouze mladí a sebejistí lidé.*“

Pár lidí projevilo zájem, stát se členem mysliveckého sdružení. Protože se jim líbí v přírodě, myslivost by je zajímala, chtěli by získat vědomosti nebo zkusit střílet. „*Asi bych to chtěla vyzkoušet. Spíše myslivce, o tom vím hodně málo. Zajímalo by mě to. Jsem zvědavá. A chtěla bych zkusit střílet.*“ „*Myslivci, mně se líbí v přírodě. To by se mi líbilo díky tomu.*“ Mezi dotazovanými byl také člen jiného mysliveckého sdružení. Argumenty proti byli podobné jako u hasičů. Nehodím se na to, není to nic pro mě, není to můj koníček, neláká mě to. Myslivost je hodně o práci, nemám čas dělat ji pořádně. „*Myslím si, že nejsem schopen věnovat tolik času pro tu myslivost, tolik času tomu koníčku, tý činnosti. Abych obstál před tchánem. Aby mi neřikal, že to flákám. A není to ani moje hobby.*“ Typická odpověď žen – mám ráda zvířátka, ale nechci je střílet. Našla se jedna výjimka, kdy slečna střílí, má zbrojní průkaz, ale na myslivecké zkoušky se zatím nechystá. „*Neuvažuji úplně. I když střílim, no. Mám zbrojní průkaz. Baví mě střílet, ale myslivecké zkoušky si zatím neplánuji udělat. Neřikám, že nikdy, ale ted' asi ne.*“ Jedna paní odpověděla, že by se netrefila ani do vrat. „*K myslivcům bych se nedala, protože bych se netrefila flintou ani do vrat.*“ Někdo jejich práci obdivuje, ale sám si nedokáže představit být myslivcem. „*Práci myslivců obdivuji, ale sama osobně si nedovedu představit, že bych myslivcem byla.*“

6.8 Shrnutí výsledků průzkumu

Sbor dobrovolných hasičů je hodně o partě lidí, většina dotázaných členů šla do sboru za kamarády. Zatímco myslivost je spíše o té zálibě a každý se do sdružení dostal jiným způsobem. Průběžná motivace zůstat ve spolku se vztahuje k jeho činnosti. U hasičů převládá

pomoc lidem a požární sport, u myslivců láska k přírodě a parta lidí ve sdružení. Ze svého spolku nechce nikdo z respondentů odejít. Hasiči sami sebe označují jako konzumující členy, myslivci jako aktivní, konzumující i něco mezi tím. Dobrovolní hasiči se nejvíce účastí plesů a zábav, brigád pro sbor. Členové mysliveckého sdružení se účastní brigád pro myslivost, CHKO i zemědělský podnik. Krmí a loví zvěř, jezdí na výstavy a zkoušky psů. Loví rybník a pořádají společné schůze.

Na sboru dobrovolných hasičů se členům líbí potřeba sboru, parta lidí, zapálenost mladých členů a pořádání Dětský den. Nelíbí se jim spolupráce mezi muži, ženami a staršími hasiči. Dále rivalita mezi spolky a přílišné zaměření na požární sport místo hlavního poslání hasičů. Myslivci si také pochvalují partu kamarádů se společnou zálibou a neexistující rozbroje mezi členy. Nedostatky vidí v nepřítomnosti mladých členů ve sdružení, chybějícím lese v honitbě.

Všichni hasiči vidí budoucnost sboru pozitivně, u myslivců převažuje negativní perspektiva sdružení. Tyto dva spolky toho o sobě vzájemně moc nevědí. Mají ve druhém spolku třeba kamarády, ale do vnitřních záležitostí nevidí. Myslivci na hasičích oceňují, že jsou v městysi a snad pomohou, když bude potřeba. Hasiči oceňují starost o zvěř a dobrou partu.

Oba spolky jsou určitě potřebné a užitečné. Dělají činnosti pro ně specifické, ale pomáhají také obci. Velmi oceňovaná byla spolupráce dobrovolných hasičů a mysliveckého sdružení při pořádání Dětského dne. Myslím, že dotazovaní uvedli všechny přednosti hasičů a myslivců v obci. A nahlízejí na ně převážně pozitivně. Lidé mají rozdílné názory a priority, takže se našla i nějaká negativa, která se nemusí brát až tak vážně, ale dá se z nich poučit. Samotnou mě překvapilo, že nikdo nepohlížel na myslivce jako na ty, co jenom zabíjí zvířátka. Všichni vidí (nebo si umí přestavit) tu práci kolem, i když jinak je myslivecké sdružení v městysi téměř neviditelné. Radost vzbudilo také zjištění, že někteří lidé uvažují o členství u myslivců.

Stejně jako u ostatních výzkumů na téma hasičství, se i v této práci potvrdilo, že dobrovolní hasiči jsou pro vesnice velmi důležitým spolkem. A členství v něm už tradicí, ke které se lidé dostávají prostřednictvím svých kamarádů, již členů sboru dobrovolných hasičů.

Závěr

Cílem diplomové práce je analyzovat, co motivuje členy dobrovolných hasičů a mysliveckého sdružení ke členství a jak vidí současnost a budoucnost spolku. Zpracovala jsem stručný přehled historie sborů dobrovolných hasičů. Práce objasňuje pojem neziskové organizace a jejich terminologii. Zabývá se také teorií spolků a motivací k volnočasovým aktivitám. V teoretické části je dále vysvětlen a shrnut celý soubor disciplín požárního sportu. Nebylo zapomenuto ani na dětskou hasičskou soutěž, hru Plamen.

Praktická část se věnuje Sboru dobrovolných hasičů a Mysliveckému sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem. Byla popsána jejich činnost a realizován průzkum metodou rozhovorů. Jeho výsledky mají ukázat činnost hasičů a myslivců očima jejich členů. Zjistit jejich motivaci k činnosti, názory na spolek, na jeho další vývoj. Zajímalo mě, proč hasiči mají stále nové a nové členy a myslivci nikoliv. Zjistila jsem, že myslivost je velmi finančně a znalostně náročný koníček. Zájemce se přihlásí do kurzu, který pravidelně navštěvuje, skládá náročné zkoušky. To samé na něj čeká při získávání zbrojního průkazu. Když se z člověka stane myslivec, vše pokračuje. Potřebuje kvalitní oblečení do lesa, uniformu na slavnostní příležitosti, lovecké pušky, nůž, náboje. U hasičů člověk zaplatí jen roční poplatek, ten je u myslivců také. Členem hasičů se můžete stát už v 15 letech, ale myslivcem až v 18. Velmi mě překvapilo, že v městyse jsou zájemci, kteří by se chtěli myslivosti věnovat. Je ale brána jako činnost, která není omezena věkem, proto o ní lidé přemýšlí, až když se přestanou věnovat fotbalu či požárnímu sportu. Výsledky ankety přinesly názory obyvatel na dva spolky v městyse. Byly převážně kladné a ty, které ne, daly podnět k nápravě.

Tato diplomová práce by měla pomoci dobrovolným hasičům zorientovat se v dlouhé historii vývoje hasičství, slouží jako přehled disciplín a soutěží v požárním sportu. V Louňovicích pod Blaníkem zatím hasiči nemají družstvo dětí. Kdyby se této činnosti chtěl někdo věnovat, nalezne zde cíle a okruhy hry Plamen, do které by se mohli zapojit. Myslím, že zde každý občan městyse nalezne informace, které nevěděl o místních spolcích a každý může porovnat svoje názory s výsledky průzkumu. Realizovaný průzkum možná dopomůže mysliveckému sdružení k novým členům. Respondenti se nad touto možností zamýšleli a našli se tací, kteří by se chtěli členy stát.

Literatura a prameny

- ANČICOVÁ, Magdalena. *Práce vedoucího mládeže ve Sboru dobrovolných hasičů v Opatovicích před rokem 1989 a v současnosti*. 2013.
- BEDNAŘÍKOVÁ, Iveta. *Kapitoly z andragogiky 1*. 3. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2012, 77 s. Texty k distančnímu vzdělávání v rámci kombinovaného studia. ISBN 978-80-244-3248-9.
- BULÍNOVÁ, Jana. *Sbor dobrovolných hasičů Únanov (se zaměřením na mladé hasiče)*. 2011.
- ČÍPOVÁ, Ivana. *Hnutí dobrovolných hasičů jako tradiční instituce trávení volného času a jeho historické proměny*. 2012.
- Dobrovolní hasiči ve Středočeském kraji, historie a současnost, 1. díl*. Středočeský kraj, 2013. ISBN 978-80-904864-8-5.
- HÁJEK, Bedřich a kol. *Pedagogické ovlivňování volného času*. Praha : Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-473-1.
- HONZÍKOVÁ, Jarmila. *Zájmové činnosti řemeslného charakteru*. 1. vyd. Plzeň: Krajské centrum vzdělávání a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky, 2010, 66 s. ISBN 978-80-7020-176-3.
- HYÁNEK, Vladimír. *Neziskové organizace: teorie a mýty*. Vyd. 1. Brno : Mysarykova univerzita, 2011. 132 s. ISBN 978-80-2105651-0. DOI: 10.5817/CZ.MUNI.M210-5651-2011.
- KREJČÍ, Eva. *Role dobrovolných hasičů v životě vesnické komunity na příkladě obcí Bohuslávky, Oprostovice, Radslavice a Týn nad Bečvou*. 2012.
- KULHAVÝ, Martin. *Metodika plnění disciplín požárního sportu*. 1. vyd. V Ostravě: Sdružení požárního a bezpečnostního inženýrství, 2010, 96 s. Spektrum (Sdružení požárního a bezpečnostního inženýrství). ISBN 978-80-7385-091-3.
- MARCUS, Bess H. a LeighAnn H. FORSYTH. *Psychologie aktivního způsobu života: motivace lidí k pohybovým aktivitám*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2010, 223 s. Texty k distančnímu vzdělávání v rámci kombinovaného studia. ISBN 978-80-7367-654-4.
- MLÍKOVSKÝ, Josef a kol. *Hasičská kronika okresu Benešov doplněk za období let 1999-2009*, 2009.
- MLÍKOVSKÝ, Josef a kol. *Hasičská kronika okresu Benešov*, 1999.
- PÁVKOVÁ, Jiřina. *Pedagogika volného času*. V Praze: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, 2014, 145 s. ISBN 978-80-7290-666-6.
- PRŮCHA, Jan., WALTEROVÁ, Eliška., MAREŠ, Jiří. *Pedagogický slovník*. 1. vyd. Praha: Portál, 1995.

Průvodce aktivním občanstvím: přednášky z Česko-slovenské školy občanské iniciativy. Brno: Hnutí Duha, 2012, 109 s. ISBN 978-80-86834-46-7.

REKTOŘÍK, Jaroslav. *Organizace neziskového sektoru: základy ekonomiky, teorie a řízení.* 3., aktualiz. vyd. Praha: Ekopress, 2010, 188 s. ISBN 978-80-86929-54-5.

ROUŠALOVÁ, Lucie. *Možnosti trávení volného času v Louňovicích pod Bláníkem.* 2013

SKOVAJSA, Marek a LeighAnn H. FORSYTH. *Občanský sektor: organizovaná občanská společnost v České republice.* Vyd. 1. Praha: Portál, 2010, 372 s. Texty k distančnímu vzdělávání v rámci kombinovaného studia. ISBN 978-807-3676-810.

STEJSKAL, Jan. *Neziskové organizace: vybrané kapitoly.* Vyd. 1. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2012, 103 s. ISBN 978-80-7395-560-1.

ŠERÁK, Michal. *Zájmové vzdělávání dospělých.* 1. vyd. Praha : Portál, 2009.

ŠIMÍČKOVÁ-ČÍŽKOVÁ, Jitka. *Přehled vývojové psychologie.* 2. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008, 175 s. ISBN 978-802-4421-414.

TETŘEVOVÁ, Liběna. *Veřejná ekonomie: úvod do problému.* Vyd. 1. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2003, 136 s. ISBN 80-7194-544-7.

VÁŽANSKÝ, Mojmír. *Základy pedagogiky volného času.* Brno : Print –Typia, spol. s. r. o., 2001. ISBN 80-86384-00-4.

VÝROST, Jozef. *Sociální psychologie.* 2., přeprac. a rozš. vyd. Editor Ivan Slaměník. Praha: Grada, 2008, 404 s. Psyché (Grada). ISBN 9788024714288.

ZICH, František. *Co s volným časem?.* Praha : CTK – Pressfoto, 1978.

Louňovický zpravodaj. číslo 3, 2013.

Pořadová příprava. 2014.

Pravidla požárního sportu. 2010.

Směrnice hry Plamen. 2004

Stanovy sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. 2005.

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

Seznam použitých zkratk:

ř.s.	říšský zákon
COP	civilní protiletectká obrana
Sb.	sbírky
ČSPO	Československý svaz požární ochrany
SDH	Sbor dobrovolných hasičů
z. s.	zapsaný spolek
tzv.	takzvaný
PC	personal computer
CTIF	Mezinárodní sdružení pro hasičství a záchranářství
MS	Myslivecké sdružení
CHKO	Chráněná krajinná oblast

Seznam příloh

Příloha č. 1: Pořadová příprava

Příloha č. 2: Rozhovor

Příloha č. 3: Anketa

Příloha č. 4: Přepis rozhovorů hasiči

Příloha č. 5: Přepis rozhovorů myslivci

Příloha č. 6: Přepis ankety

Příloha č.1: Pořadová příprava

„Družstvo s velitelem připochoduje v pozoru na stanoviště plnění discipliny v zástupu ze vzdálenosti asi 15 metrů. Hodnotí se posledních asi 10 metrů.

Velitel velí:

DRUŽSTVO, ZASTAVIT STÁT!

Velitel provede vlevo v bok, předstoupí před družstvo (stojí levým bokem ke družstvu 2 kroky před prvním levým hasičem a *velí:*

VLEVO V BOK! VYROVNAT! PŘÍMO HLEĎ!

DRUŽSTVO, VPRAVO HLEĎ!

Velitel provede vpravo v bok a *podává hlášení rozhodčímu discipliny* (zdraví pravou rukou):

PANE (Í) ROZHODČÍ, VELITEL DRUŽSTVA SDH (...jméno SDH+jméno velitele...).

DRUŽSTVO JE NASTOUPENO K PROVEDENÍ DISCIPLINY POŘADOVÁ PŘÍPRAVA.

Rozhodčí odpoví: ***Děkuji, proved'te disciplinu.***

Velitel odpoví:

PROVEDU (pravou ruku připaží). Provede vlevo v bok a *velí:*

PŘÍMO HLEĎ! ROZCHOD!

Dále *velitel velí:* **Družstvo za mnou v zástup nastoupit!**

Velitel udělá čelem vzad a *velí:* **ZÁKRYT! PAŽE ZPĚT!** Předpaží levou ruku!(členové družstva)

Předstoupí před družstvo, stojí levým bokem ke družstvu a *velí:* V libovolném pořadí a počtu všechny základní obraty na místě (VLEVO VBOK, VPRAVO VBOK, ČELEM VZAD – žádný nesmí být vynechán *povel navíc není chybou!*) tak aby po ukončení bylo družstvo v řadu čelem k rozhodčím.

Po ukončení obratů *velitel velí:*

VYROVNAT!

PŘÍMO HLEĎ!

DRUŽSTVO, VPRAVO HLEĎ!

Velitel provede vpravo v bok a *podává hlášení rozhodčímu discipliny* (zdraví pravou rukou):

PANE (Í) ROZHODČÍ, DRUŽSTVO PROVEDLO DISCIPLINU (dvojitě představování

SDH a velitele

se *neprovádí*).

Rozhodčí odpoví: **Děkuji, velte pohov.**

Velitel odpoví:

PROVEDU (pravou rukou připazí) Provede vlevo v bok a *velí:*

PŘÍMO HLEĎ! POHOV!

Hasiči i „velitel“ ukročí levou nohou vlevo a ruce dají za záda tak, že jedna ruka drží hřbet prstů druhé ruky.

Rozhodčí vyhodnotí disciplínu. Po vyhodnocení žádá velitele: **Pane veliteli, můžete odejít.**

Velitel odpoví:

PROVEDU a velí: DRUŽSTVO, POZOR! ROZCHOD!

HODNOCENÍ POŘADOVÉHO VÝCVIKU

Upravenost družstva – není-li jednotně upraveno bodů	5 trestných
Špatný nebo vynechaný povel včetně hlášení – každý případ bodů	5 trestných
Špatně provedený obrat družstvem – každý případ bod	1 trestný
Špatný pochod, včetně zastavení bodů“	5 trestných

(Pořadová příprava, 2014)

Příloha č. 2: Rozhovor

1. Jak ses dostal do Sboru/ Sdružení?
2. Kdo tě do něj přivedl?
3. Jaká je tvoje motivace zůstat u sdružení?
4. Charakterizoval by ses jako konzumující člen (účastní se v různém rozsahu toho, co se mu nabídne) nebo aktivní člen (dává něco ostatním, vede druhé)? Jakých činností se účastníš, co tě k nim motivuje? Narážíš na nějaké problémy?
5. Chtěl si někdy odejít? Proč?
6. Co se ti ve sboru/sdružení líbí? Co ti vadí? Co bys změnil?
7. Jaké má sbor/sdružení problémy?
8. Jaká je perspektiva sboru/sdružení? Kam by se měl vyvíjet?
9. Jak vidíš sbor hasičů/sdružení myslivců? Jak bys je porovnal? Co je na druhém sdružení pozitivního a co se ti na něm nelíbí?

Příloha č. 3: Anketa

1. Jak vidíš a hodnotíš Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva a negativa)?
2. Jak vidíš a hodnotíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem (pozitiva a negativa)?
3. Mohl bys tyto dva spolky porovnat?
4. Uvažoval bys o vstupu do některého z těchto spolků? Proč?

Příloha č. 4: Přepis rozhovorů hasiči

Respondent 1:

Jak ses dostal do Sboru dobrovolných hasičů Louňovice pod Bláníkem?

„Jelikož už tam byli kamarádi, tak jsem se dostal k tomu tak, že jsem se přihlásil. Nebo přihlásil, byl jsem oslovenej, jestli nepudu taky k hasičům. Takže tak jsem se tam dostal.“

Jaká je tvoje motivace zůstat u sboru?

„Motivace? Tak jedna motivace pomáhat lidem v nouzi. A pak teď už sport to docela opadlo u mě, asi. Tak asi největší motivace je tohle, no.“

Charakterizoval by ses jako konzumující člen (ten, který se účastní v různém rozsahu toho, co se mu nabídne) nebo jako aktivní člen (dává něco ostatním a vede druhé)?

„To je zajímavá otázka. Aktivní člen je asi jen starosta, který vede, než běžnej hasič. Takže spíše konzument.“

Jakých činností se účastníš?

„Těch, který pořádá sbor – plesů, závodů, sběr železného šrotu. Co tam ještě je? Zábav. Co ještě se děje? Brigády jsou různé.“

Narážíš při těchto činnostech na nějaké problémy?

„Problémy jsou vždycky.“

Zkus vyjmenovat konkrétní.

„Tak jsou tam neshody mezi lidma, třeba. Jakoby v nějakých věcech.“

Chtěl si kvůli tomu někdy odejít?

„To mě ani nenapadlo, že bych odešel. Takovej důvod zatím ještě nebyl.“

Vyjmenuj, co se ti ve sboru líbí?

„Co se mi ve sboru líbí? Tak líbí se mi. O tom chvilku popřemýšlím. To je ošemetná otázka. Tak samozřejmě že se mi líbí jakoby ta hasičárna sama o sobě, plus ta nová část, která se dá využít k vícero věcem. Nový hasičský auto, samozřejmě. Už asi nový není. Ale tak. A co se mi líbí ještě? To už není takový jaký to bylo, tak to se mi moc nelíbí. Jakoby spolupráce, víš, mezi družstvama teď co je, hasičskýma.“

Můžeš pokračovat v tom, co ti vadí.

„Tak teda ta spolupráce co je teď mezi ženskýma a chlapama a mezi pár staršíma hasičema.“

Je to věc, kterou by si chtěl ve sboru změnit?

„Tohle asi jen tak změnit nepude. Protože to je na pár lidech, který maj špatný představy.“

O čem mají špatný představy?

„O tom, jak by se kdo měl, jak by kdo měl třeba chodit na brigády a tak. A prostě jak v jejich přístupu, prostě se jim nelíbí přístup, i když v něčem maj pravdu, v něčem nemaj pravdu, prostě. Se zaměřujou třeba jenom na pár jedinců, ne jako na celek.“

Má sbor i jiné problémy?

„Jedinej je ten, co jsem teď vyjmenoval. Jinak žádný větší problém jako v rámci fungování by tam nebyl.“

Jakou má sbor perspektivu?

„Já doufám, že dobrou. Je tam dost mladejch členů, který můžou fungovat ještě x let. Takže by moh mít dobrou perspektivu.“

Kam by se měl podle tebe vyvíjet?

„No, kam by se měl vyvíjet? Tak to nevím, kam by se měl vyvíjet. Měl by se vyvíjet určitě tak, měl by se vyvíjet v tom, aby používal nové technologie jakoby jako v hasení, samozřejmě. Aby to bylo lepší pro lidi, zvenší i zevnitř. A vyvíjet, vyvíjet? Nevím, jak by se měl vyvíjet.“

Jak vidíš myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Já nevím, já do nich moc nevidím. Jak znám ty lidi, tak se mi to jeví docela jako dobře. Lidi tam znám, ale neznám jakoby ty jejich problémy a takový věci, že jo.“

Jak bys porovnal hasiče a myslivce v Louňovicích pod Blaníkem?

„Porovnat, v čem porovnat?“

Celkově, například jako příležitost trávení volného času, co dělají pro obec...

„Hasiči ty maj asi víc možností volného času, jelikož je to mimo toho sportu, mimo toho hašení a toho. Je tam i ten sport k tomu. Ty myslivci jsou taky v něčem zajímavý, že jo. Seš v lese, je to jiný druh, no. Toho volného času.“

Co vidíš na myslivcích pozitivního?

„Přímou na nich jako na sdružení? Tak určitě se nějakým stylem staraj o zvěř, že jo. Krměj, vystřelujou a tak.“

Co se ti nelíbí?

„O tom jsem nikdy nepřemýšlel, co se mi na nich nelíbí. Takže asi nic.“

Uvažoval si někdy o tom, že se k nim přidáš? Proč?

„Zatím ne. Zatím jsem o tom neuvažoval. Že bych se přidal. Jelikož koníčků mám spoustu a už by se to nedalo utahnout.“

Respondent 2:

Jak ses dostala do Sboru dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem?

„Členkou jsem myslím od roku 1999. Paradoxně jsem se stala členkou hasičů v době, kdy jsem byla už těhotná. Ale nikomu jsem to nepřiznala, abych jim nezkazila to, že jsme se s ženami, po dlouhých letech, rozhodli zase soutěžit. Založily jsme a dostala jsem funkci strojníka, kde mi moje počínající těhotenství nevadilo. Nikde jsem neběhala s hadicí. Takže jsem s nima absolvovala. Když se mi narodila Natálka, před 15 lety, tak jsem ještě 2 roky s nima jezdila po soutěžích. Od té doby nesoutěžím, ale snažím se být tou aktivní členkou. Takže když je potřeba, na plese nebo loni na okrskové soutěži, tak chodím za pípu, do stánku prodávat. V dohledné době se určitě k soutěžím nevrátím, protože teď mám další dítě a pro mě je to časově velice náročný. Tím, že je to o víkendech, tedy v době, kdy chci trávit čas s rodinou. Na soutěže se odjíždí v 11 a končí se na večeru. Členkou jsem a jsem ráda. Teď jsme byli na hasičském plese, měla jsem i uniformu. Hasiči mají funkci, že pokud je někdo u hasičů, tak když má hasič pohřeb, tak ostatní hasiči mu jdou vzdát poctu, jdou si stoupnout k rakvi, vyprovodí ho na hřbitov. To je hezké rozloučení, ne jen úvod k hasičům. Jsem u hasičů a neuvažuju, že bych vystoupila.“

Co se ti ve sboru líbí?

„Snaží se dělat ples, do sboru se zapojilo hodně mladejch, takže si myslím, že je dobrá kolektivnost. Na vesnici by se lidi, podle mě, měli sdružovat v nějaký organizaci. Snaží se obnovovat soutěže. Ale myslím si, že těch soutěží je teď, na můj vkus, až moc. Já třeba když jsem soutěžila za hasiče, tak byla jedna okrsková. Teď jak je ta Benešovská liga, tak člověk, kterej na to nemá tolik času, tak mi připadá, že buď ho to pohltí nebo když na to nemá čas, tak je ten špatnej, že na to nechodí. Ale nějakých dvanáct soutěží za léto je, si myslím, moc velký sousto. A v létě spolupřádaj Dětský den, to je dobrý pro děti. Vybudovali tady společenskou místnost, ve který je možnost (ale lidé to moc nevyužívají) mít nějaké přednášky. Je tam projektor, to je velká škoda, že je to vybudovaný a nevyužitý. Mohli by tam být večery nebo besedy pro seniory. To tady chybí. Co mluvím se seniorama, tak se nemají kde stýkat. Nebo měli by se kde stýkat, ale není nikdo, kdo by to pořádal.“

Jaké má sbor problémy?

„Není to problém jenom hasičů, ale celkový negativum je, že mezi spolky je tady hrozná rivalita. To se mi nelíbí. Na hasiče je tady špatnej pohled. Pozitivum i negativum je, že když se tady kupovalo hasičský auto, tak obec na to přispěla velkou částkou, asi půl milionu. Je pravda, že je to velká částka, na rozpočet takovéhle obce. Na druhou stranu když se něco stane, záplavy a tak, tak jsou všichni rádi, když jim někdo pomůže. To je trošku sporný. Nelíbí se mi rivalita mezi spolkama. Když něco pořádají hasiči, tak tam někteří sokolové nejdou. A naopak. Možná je to tím, že hasičům se přispívá

víc z obecního rozpočtu. Někomu to tak připadá. Ale v menších vesničkách kdo je u hasičů, je i u fotbalistů. Tady je pár vyjímeček. Kluci jsou buď fotbalisti nebo hasiči. A podle toho se chovají a kamarádě spolu. To se mi nelíbí.“

Jak vidíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Ten spolek moc neznám, protože přítel není u myslivců, takže je vidím okrajově. Nás se dotýkají tak, že přítel podniká v zemědělství, tak mu vypomáhají v tom, aby mu nevznikly škody na zemědělských produktech na polích. Takže pokud vědí, a je to v jejich katastru, tak si tam dají posed a trochu ohlížejí divočáky. Jinak je to, z mého pohledu zvenčí, nejmíň konfliktní spolek tady v Louňovicích. Paradoxně nemají tak moc velkou působnost, co jsem slyšela. Předpokládala bych, že louňovský myslivci budou mít Blaník. A nepochopila jsem, jaktože jim nepatří do revíru a oni ho neobhospodařují. Spolek jako takovej neznám, spíš znám členy, kteří v něm jsou. Ale těch není tolik. S myslivcema moc do kontaktu nepřijdeme. Loni a předloni jsme navštívili jejich výlov, který pořádají na podzim. To je akce, z jejich pohledu, určitě hodně vydařená. Mají to jenom pro zvaný, ale je to moc hezký zakončení sezóny. I když to s myslivostí přímo nesouvisí, tak je to záležitost, která se jim daří. Sejdou se tam i s, protože myslivost je tady o mužích, tak tam vezmou i ty partnerky a zhodnotí si ten rok. Co jak bylo. Jsou hodně družní, jsou mezi nimi lidé, kteří jsou pro to hodně zapálení. Pro mě je to nejmíň problémový spolek, ale jak to je uvnitř, to je otázka spíš na ně.“

Mohla bys tyto dva spolky nějak porovnat?

„Hasiči mají rozhodně víc členů než myslivci. Průměrný věk mají hasiči určitě menší než myslivci. Myslivci jsou padesátníci a spíše ještě výš. Ale u myslivosti to asi není na překážku. Naopak jsou tam znalosti a zkušenosti. Oni ty dva spolky se moc porovnávat nedají. Myslivost má v obci úplně jiný cíl. Je to starost o zvěř, přírodu. A nemá tady kroužek, kde by zapojovali malé děti. I když na Dětském dnu představují myslivecký kroužek. Málokdo se tady dá v 18 letech hned na myslivost. Hasiči jsou více otevření. Když je děckám 15 let, tak mají možnost, protože tady nejsou dětský hasiči, vstoupit k hasičům. Pokud mají chuť a čas, tak se mohou zúčastňovat těch soutěží a různých ostatních akcí. Oni to i vítají. Protože při různých akcích, Svatováclavské slavnosti, mají vlastní stánek. Takže každý, kdo má chuť být aktivní v tom spolku, je přínosem. U myslivců je větší sdruženost než u hasičů. U hasičů je podstatně více žen. U myslivců si ani jedna.“

Uvažovala si někdy, že se k nim přidáš? Proč?

„Doma vlastně máme Penzum, protože ho můj švagr tiskne. Takže když jsem viděla tu obsáhlou knihu a všechno možné, co se člověk musí naučit. Jedna věc je také nadřít se to a druhá potom k tomu získat nějaký vztah. Nedávno, protože můj švagr je myslivec a přítel o tom uvažuje, tak jsme na toto téma s mojí sestrou vedly rozhovor a dospěly jsme k názoru, že myslivost byla vymyšlena pro chlapy. Aby šli do lesa a od ženských se odreagovali. Takže se nebudeme cpát tam, kam patří jenom chlapy. My si můžeme vymyslet pro sebe dalších 150 aktivit. Ale ta myslivost. Do lesa chodím hrozně ráda, ale na procházku, houby, borůvky. Ale málokterá žena má v sobě tu schopnost zvěř zastřelit, vyvrhnout. Takže z tohoto důvodu. Nebránila bych se být nějakou čestnou členkou, pomoci, když je potřeba brigáda i pro nečleny. Tomu bych se nebránila. Ale že bych chtěla doma vysloveně průkaz a kamizolku, vzít si pušku a jít na čekanou někam o půlnoci, tolik ambic v sobě nemám.“

Respondent 3:

Jak ses dostal do Sboru dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem?

„Šel jsem tam za přítelkyní.“

Můžeš to popsat podrobněji?

„Už tam byla, tak jsem tam šel.“

Jaká je tvoje motivace zůstat u sboru?

„Když už tam jsem, tak tam jsem. Nevím, chci být v nějakém spolku, prostě.“

Charakterizoval by ses jako konzumující člen (ten, který se účastní v různém rozsahu toho, co se mu nabídne) nebo jako aktivní člen (dává něco ostatním a vede druhé)?

„Spíš ten konzumující.“

Jakých činností se účastníš?

„Nějakou brigádu jsme dělali. Co dál? Někdy schůze, výroční. A to je asi všechno. Jo, ples. A tam jsme vlastně dělali i brigádu na plese.“

Co tě k těmto činnostem motivuje?

„Něco pro ně udělat musím.“

Narážíš při těchto činnostech na nějaké problémy?

„Ani ne.“

Chtěl si někdy odejít? Proč?

„Nechtěl, ani. Je to tam dobrý.“

Co se ti ve sboru líbí?

„Asi ty plesy. Auto maj pěkný.“

Co ti vadí?

„Nevim. Já nevim, jestli mi něco vadí.“

Je něco, co by si změnil?

„Mohlo by se to tam míň dohadovat. Členi se dohadují mezi sebou, je tam velká rivalita. A změnil bych rivalitu mezi spolkama tady.“

Jsou to jediné problémy spolku?

„Zas tolik tam nejsem.“

Jaká je perspektiva spolku? Kam by se podle tebe měl vyvíjet?

„Myslím, že už je vyvinutej dobře.“

Nebude se někam posouvat?

„No, tak může, ale už je vyvinutej dobře. Maj pěkný auto.“

Jak vidíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Mohli by toho víc střílet. Ne, to si dělám srandu. Dobrý, mám tam kamarády.“

Jak bys porovnal hasiče a myslivce v Louňovicích pod Blaníkem?

„To se asi nedá porovnat.“

Dá. Je spousta možností. Co dělají pro obec, jak jsou vidět v obci, jak se v nich tráví volný čas...

„Proobec dělají všichni. Sbíraj odpadky a tak. Hasiči to samý. Nebo různě. Hasiči jsou určitě vidět víc, jsou větší.“

Co je na myslivcích pozitivního, co se ti nelíbí?

„Nic mě nenapadá.“

Respondent 4:

Jak ses dostal do SDH Louňovice pod Blaníkem?

„Přivedli mě tam určitě kamarádi. S tím, že chtěli do družstva nové členy. Tak jsem podepsal přihlášku a byl jsem ve sboru.“

Jaká je tvoje motivace zůstat u sboru?

„Rozvíjet sbor co se týče brigád, přípravy plesu, aby byly nějaký peníze na sport a mohli se podporovat mladší, aktivnější členové, který se toho hasičského sportu ještě chtějí účastnit v plné míře. A ne jako my starší.“

Charakterizoval by ses jako konzumující člen (ten, který se účastní v různém rozsahu toho, co se mu nabídne) nebo jako aktivní člen (dává něco ostatním a vede druhé)?

„Tak aktivní určitě ne. Nikdy jsem neměl ambice to vést. Spíš se jenom účastním brigád a teď už jen občas nějakých soutěží. S veteránama.“

Účastníš se ještě nějakých činností?

„Tak určitě plesy, zábavy, přípravy na ně a obsluha. Slavnosti. To je v rámci těch brigád.“

Narážíš při těchto činnostech na nějaké problémy?

„Na velký problém narážíme určitě každou brigádu. To je malý počet členů. Jinak ani ne. Většinou to probíhá svižně, organizace dobrá.“

Chtěl si někdy odejít?

„Nikdy mě to nějak nenapadlo. Vlastně jednou trochu jo. To bylo jenom kvůli času. Zabíralo to spoustu času, ale to bylo jen tak okrajově. Odejít jsem nikdy nemínil.“

Co se ti ve sboru líbí?

„Mladí členové, který jsou ještě zapálení do toho sportu. A ty se samozřejmě taky účastní brigád. To nadšení, určitě. Který mně už chybí.“

Co ti vadí?

„Určitě přístup členů, kteří jsou aktivně vedení, ale neúčastněj se ničeho. Akorát ty co soutěžeš, se účastněj maximálně dva tři lidi, který když se oslověj, tak jdou, pomůžou.“

Co by si teda chtěl změnit?

„Tak to nevím.“

Jaké má sbor problémy?

„Až na malý počet členů na brigádách. Nebo na podobnejch akcích. Tak o žádných nevím.“

Jaká je perspektiva sboru? Kam by se měl vyvíjet, podle tebe?

„Vyvíjet by se měl určitě dopředu. Co se týče sportovní i zásahový činnosti. S tou zásahovou činností se to v posledních letech daří velice dobře, myslím. S tou sportovní to tak trochu spíš stagnuje. Ale věřím, že se to bude posouvat líp a líp. Teď novou sezónu. Všichni k tomu jsou nadšení, připravujou výzbroj, výstroj. Takže myslím, že se to povede. Nějaký lepší výsledky dosáhnout.“

Jak vidíš myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Tady s tím sdružením nemám moc velký zkušenosti. Co se týče vnitřních záležitostí. Pouze je potkávám na schůzích. A nebo jednou ročně pořádají výlov svého rybníka. Tam je jednou ročně poznávám. Je to taková parta v pohodě lidí. Velice si spolu rozuměj. Spojuje je koníček.“

Jak bys porovnal hasiče a myslivce v Louňovicích pod Blaníkem?

„No, myslím, že velmi těžko. Na to nejsem úplně dobrý. Hasiči jsou vidět když se něco děje. Zásahy nebo tak. Jinak akce jako sběr šrotu mají pro nás určité výhody. Asi nic dobrovolně pro obec neděláme. Ale když obec dá dotaz, že bysme něco udělali, tak to samozřejmě uděláme. A myslivci. Já úplně nevím. Myslivecký sdružení pracuje pod takovou rouškou tajemství. Pro mě. Takže nevím.“

Vidíš na nich něco pozitivního?

„Mají určitě dobrou partu. Jsou rozhodně starší. Takže i rozumnější a takový mírnější. Než ty hasiči.“

Je něco, co se ti na nich nelíbí?

„To bych nenašel vůbec nic.“

Uvažoval si někdy o tom, že by ses k nim dal? Proč ano, proč ne?

„Neuvažoval. Nějak mě to nikdy nenapadlo. Už jsem tady ve všech spolcích a ještě myslivci. To by mě doma přítelkyně přizabila. Z časových důvodů. Jinak proti nemám určitě nic.“

Respondent 5:**Jak ses dostala do SDH Louňovice pod Blaníkem?**

„Ty jo. A víš, že už ani nějak nevím? Už je to asi, no. Ve dvaceti jsem tam začala chodit. To je dlouho už. A já nevím. Asi tady nějak z Louňovic. Přes kluky asi. Jsem s nima hodně kamarádila. Vím, že tady nějak nebylo to ženský družstvo a že by se udělalo. Takže jsme se tenkrát nějak domluvily a šly jsme.“

Jaká je tvoje motivace zůstat u sboru?

„Tak já nevím. Já už tam jsem jakoby jenom zapsaná. Ale hasiči. Mám k tomu takovej, líbilo se mi to. Jsem tam ráda. Ale teď už na to nemám čas, abych tam běhala po hřišti.“

Účastníš se nějakých činností?

„Teď už moc ne.“

Chtěla jsi teda někdy úplně odejít?

„Asi jsem nechtěla odejít. Jsem tam registrovaná, nemám důvod odcházet.“

Co se ti tam líbí?

„Líbí se mi hasiči jako vůbec. Myslím si, že je to dobrý. Jsou potřeba, je to prospěšná činnost. Je dobrý, když to v obci je. Je hezký, že jsou zábavy, něco se tu děje. A za druhý, když se něco děje, něco vážnějšího, tak je dobrý když tady ten spolek funguje.“

Vadí ti něco?

„Myslím, že ne. Jak tam nejsem úplně, tak nevidím tak úplně do těch vnitřních věcí. Takže nevádí mi nic.“

Kam by se měl sbor vyvíjet?

„Možná pořád zlepšovat. Bejt prostě připraveností. Aby když by se něco stalo, když by někde opravdu hořelo nebo byli potřeba, tak aby to opravdu fungovalo. Aby na ně byl spoleh, že prostě přijedou včas, že zasáhnou tak, jak mají. Aby ten spolek tady byl k tomu, abychom se mohli spolehnout, že když se něco stane, tak třeba pomůžou.“

Jak vidíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Já nevím. Myslím si, že je to taky fajn spolek. Ochrana přírody a myslivost je určitě potřeba. A myslím si, že je dobrý, že to tady je.“

Jak bys oba spolky porovnala?

„To já nevím, jestli to vůbec jde srovnávat. To jsou dvě úplně rozdílný činnosti. Oboje jsou prospěšný. Jak myslivci pro přírodu, hasiči zase pro jiný věci.“

Vidíš na myslivcích něco pozitivního?

„Hlavně k tý přírodě. To je důležitý. V zimě příkrmování, to je potřeba, i když teď zimy žádný nejsou. Ale když jsou, tak je to potřeba. Myslím si, že i regulace zvířete je důležitá. Třeba tady je hodně černý zvířete, prasata. Kdyby se to neredukovalo, tak je to špatný.“

Je něco, co se ti na nich nelíbí?

„Nikdy se mi nelíbilo střelení zvířátek, ale na druhou stranu je to taky potřeba. Takže asi ne.“

Respondent 6:**Jak ses dostal do SDH Louňovice pod Blaníkem?**

„Do sboru jsem se dostal v době, kdy jsem měl asi ještě o 20 kilo míň a docela rychle jsem běhal. Tak právě přes závody, který sbor dobrovolných hasičů místních podnikal. V tu chvíli mě oslovili, jestli bych nechtěl běhat křídlo, já jsem řek proč ne. Vyzkoušet se má všechno, tak jsem začal tady působit u hasičů a už to tak zůstalo. Pak přišlo jedno zranění, druhý zranění, přišel jsem o závody. A teďka víceméně funguju na úrovni zásahů a podobně. O sportu už to pro mě moc není.“

Takže tě přivedli hasiči?

„Hasiči. Ten kolektiv lidí. Stýkal jsem se s nima i jinde, na fotbale. A podobně. Ty mě tam dostali. Nebo dostali, ty

mě oslovili a víceméně jsme se domluvili, že ta, budu chodit. A už mi to zůstalo.“

Jaká je tvoje motivace zůstat u sboru?

„Samozřejmě dobrovolní hasiči na obcích mají svoje místo. A myslím si, že by se měli nějakým způsobem podporovat a když ne jinak, tak minimálně svojí účastí při různých zásazích a podobně. Myslím si že je to správná věc.“
Charakterizoval by ses jako konzumující člen (ten, který se účastní v různém rozsahu toho, co se mu nabízí) nebo jako aktivní člen (dává něco ostatním a vede druhé)?

„Ani jedno. Já si nevzpomínám, kdy bych byl na nějaký akci pořádaný hasičema. Myslím tím kulturně vzdělávací večerní. Když pomínu plesy. Ale že bych měl co rozdávat a dávat jinejm, to určitě ne. Jsem takovej průměrněj řadovej člen, kterej když je potřeba, tak jde pomoci.“

Jakých činností se tedy účastníš?

„Zásahů. Výhradně zásahů. Když je nějakej ples, tak se jde, ale je zřídka, takže spíš těch zásahů.“

Narážíš při těchto činnostech na nějaké problémy?

„Spíš mi v některých fázích přijde to, na základě už dřívějšího jednoho zásahu, kdy se vědělo, na jakým útoku má do co dělat, každá setinka hrála roli, ale když se přijelo k požáru, tak jsme tam stáli, včetně mě, tří u auta a nevěděli jsme, tam zapíchnout bécovou hadici. Myslím si, že by se mělo všechno, nebo víc věcí řídit tím, proč jsme tady než toho sportu.“

Chtěl si někdy odejít?

„Neuvažoval jsem o tom, že bych skončil.“

Co se ti ve sboru líbí?

„Holky. Nenene. Myslím si, že je to kolektiv lidí. Protože konkrétně tady v Louňovicích je ten kolektiv úzce spjatý, ať jsou to hasiči nebo sokolové, byť někdo říká, že tam panuje nějaká nevraživost, tak si myslím, že spousta lidí je jak v jednom, tak v druhom spolku. A ty lidi jsou, podle mého názoru, v pohodě, fajn. Asi to.“

Je něco, co ti vadí a co bys chtěl změnit?

„Tak teď nevím co. Protože jsem člen takovej jakej jsem. Víceméně zasahuju třeba při těch zásazích a moc neřeším takový ty interní věci. Nejsem tolik aktivní člen. Maximálně jen to, co jsem zmínil před chvílí. Spíš se soustředit na to školit místní hasiče na techniku než na závody. Protože si myslím, že to je priorit. Jinak mě nic nenapadá.“

Má sbor nějaký problémy?

„Nevím o problémech. Nevím o nějakých vyčnívajících problémech. Když tak jsou to řadový problémy, který se řešej v průběhu. A nemyslím si, že by to měly bejt nějaký závažný věci nebo něco. Takový běžný věci. Ani bych to nenazval jako problémy možná.“

Jaká je perspektiva sboru, kam by se měl podle tebe vyvíjet?

„Perspektiva sboru. Těžko říct. Tak samozřejmě snaha nějakým způsobem ty lidi vzdělávat a snažit se i o to, aby bylo to vybavení pokud možno na co nejvyšší úrovni. Už proto, aby se mohlo reagovat na ty zmíněný zásahy. To jsem tady zmínil před chvílkou. Takže asi to. Asi technický prostředí tohoto sdružení místního.“

Jak vidíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Jakožto myslivce. Já jsem nezažil. Vim od různých kolegů myslivců, ať z Louňovic nebo ze Zvěstova, že tady dřív docházelo k nějakým třenicím mezi Louňovicema, Kamberkem, Zvěstovem a ještě když byla Libouň a já nevím, co všechno. Ale když bych to měl hodnotit teďka jako řadovej myslivce zvěstovskýho sdružení a měl koukat na louňovský sdružení jako na sousední sdružení. Mám tady řadu kamarádů mezi myslivcema a musím říct, že tady. Já nevidím sebemenší problém, kterej by měl bejt mezi sdruženíma. Naopak neměl bych problém kohokoliv pozvat na hon k nám. I když třeba některý odezvy těch starších členů u nás jsou jiný. Ale já bych s tím neměl problém a určitě bych si to obhájil. To jak tady funguje interně to sdružení, nevím. Myslím si, že je tam spousta dobřejch chlapů a že je to na takový úrovni jako asi všude jinde. Můj takovej laickéj názor je, že tady je největší problém s honitbou. Právě s tvarem honitby a s místem tý honitby. Jinak si myslím, že je to úplně normální sdružení jako každý jiný.“

Jak bys porovnal hasiče a myslivce v Louňovicích pod Blaníkem?

„Nevím, jestli to dost dobře jde porovnat. Hasiči, je to úplně jiná sorta lidí než myslivci, úplně jinej svět, řeknu.“

Hasiči mladý lidi, zapálený prostě do hasičů, do věci kolem toho. Myslivci, beru to jako to, že je to spíš takovej koníček spojenej s povinnostma. I když hasiči vlastně taky. Tak je to úplně jiný odvětví. Všeobecně vzato myslivost, podle mýho názoru, v Čechách stárne, populace myslivců stárne. I to hraje roli, proč to nejde úplně moc srovnávat. Tam to sdružení myslivecký je trošičku starší a tady jsou převážně mladý lidi u hasičů. Nevim, jak bych to srovnával. Nevim. Nedokážu říct na to. Odpovědět na to.“

Co je na myslivcích pozitivního?

„Podle toho, že jsem myslivec, tak jsou to supr, fajn lidi. Ne, tak. Já nevim, jestli to říct všeobecně nebo sám za sebe. Myslivce jako takový mám na ně možnost pohlížet, protože jsem jeden z nich tak, že si nemyslím, že je to jenom člověk, kterej je spojenej s tou flintou na rameni. Prostě jde do lesa něco zastřelit. Tak jako si to dneska spousta lidí myslí. A bohužel to tak je. Kdo do toho je trošku zasvěceněj, tak ví, že to není jenom o tom, ale že je to o spoustě času navíc, hromady práce a koneckonců i nemálo peněz vydat ze svýho, když by je člověk mohl využít nějak jinak. A to všechno ku prospěchu přírody. Říkám to tak, jak to je. Snažíme se to lepít, jak to jde. Chodit na brigády, vysazovat nový stromky, sbírat kamení. Sažíme se jít přírodě vstříct a korigovat stavy zvěře a všechno. To už k tomu patří. Není to vyložene o tom, že si lidi dost často myslěj, že jdeme prostě něco zastřelit. Že z toho máme nějaký extra požitek. Patří to k tomu taky, to rozhodně ano. Ale není to jenom o tom. Tvoří to jistý procento celý tý věci myslivosti.“

Je něco, co se ti na myslivcích nelíbí?

„Bohužel mezi sebou máme i některý, který pravidla ne úplně ctěj, tak jak by je měli ctít. Kolikrát se člověk dozví, a teďka konkrétní určitě nebudu, že tamhleten zastřelit to, co by se střílet nemělo a podobně. Takže nelíbí se mi to, že pár lidí prostě haní takovej ten pohled na věc, na myslivce jako takový, když se dějou takovýhle věci. Že střílejí to, co nemaj, vyhybaj se brigádám a podobně. Myslejí si, že všechno utlučou penězma. Bohuže tací jsou. To se mi asi nelíbí.“

Respondent 7:

Jak ses dostal do Sboru dobrovolných hasičů Louňovice pod Blánkem?

„No já jsem se sem dostal víceméně z toho, že jsem přišel z Kamberka. Tady se pak nějak působilo víc než tam, tak jsem šel sem. A jinak ke sboru, co jsem se dostal v Kamberce, tak přes kluky, co už tam působili.“

Jaká je tvoje motivace zůstat u sboru?

„Moje motivace jsou teďka víceméně postupový soutěže. Soutěže i to, výjezdová jednotka.“

Charakterizoval by ses jako konzumující člen (ten, který se účastní v různém rozsahu toho, co se mu nabídne) nebo jako aktivní člen (dává něco ostatním a vede druhé)?

„Jako aktivní člen.“

Jakých činností se účastníš?

„Účastním se výjezdů, účastním se brigád, jako jsou přípravy plesů a takový. A závody.“

Co tě k těmto činnostem motivuje?

„Já nevim. No ta závody dělám víceméně pro sebe, že jo. A co se týče výjezdů, to je víceméně tak, že člověk může pomoci jiným lidem.“

Narážíš při těchto činnostech na nějaké problémy?

„Tak na problémy se naráží všude, určitě. Ať jsou to soutěže, ať jsou to zásahy. Takže víceméně nějaký neshody jsou občas někde. Dohady. Pak na zásahách když posloucháš názory lidí okolo.“

Chtěl si kvůli tomu někdy odejít?

„Nechtěl“

Vyjmenuj, co se ti ve sboru líbí?

„Líbí se mi vybavení hasičárny, řízení jednotky. Líbí se mi, že lidi maj chuť zúčastňovat se soutěží. Že jsou účastí na soutěžích docela pravidelný.“

Co ti vadí?

„Vadí mi třeba přístup starších členů hlavně. Že se víceméně starší lidi moc odstavili. Nekomunikují a je to vlastně víceméně od té doby, co se koupilo nové auto. Tak ty starší lidi se toho nějak zříkají.“

Navážeme, co by si změnil?

„My sme něco změnili už teď. Co se týká členů, mladších členů, který nechtěli makat, tak se udělali takový opatření, že se musej dělat brigády. To si myslím, že je dobře. A změnit. Něco by se nechalo určitě změnit, ale to je takový víceméně všechno do budoucna.“

Jaké má sbor problémy?

„Problémy jsou asi nějak všude, ale tady víceméně jako nějaký velký problémy asi nejsou. Něco by se dalo, nějaký menší problémy. Což je třeba komunikace s lidma s některejmá, ale nevím. Po finanční stránce myslím, že jsme docela dobře. S obcí vycházíme dobře. Trochu se bojuje se Sokolama. Ale to je asi všude.“

Jaká je perspektiva spolku? Kam by se podle tebe měl vyvíjet?

„Já si myslím, že by se to mohlo vyvíjet po té stránce jakoby zásahový jednotky trochu dopředějc ještě. Což po sportovní stránce by se mohlo taky, ale to už je takový individuální.“

Jak vidíš myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Tak já si myslím, že to vedou tak nějak asi dobře. Což si myslím, že je škoda, že tady není víc mladších lidí. Víceméně jsou tam samý starší. Takže je škoda, že ty mladý do toho asi nemají chuť.“

Jak bys porovnal hasiče a myslivce v Louňovicích pod Blaníkem?

„Když se na to tak koukám, co tak vim, tak je to asi skoro nastejno. Víceméně dělají všechno jedny a ty samý lidi, pořád dokola. Nedělá se to hromadně, ale většinou když se něco dělá, tak se dělá v pár lidech.“

Co se ti na myslivcích líbí?

„Líbí se mi, že se starají o les a o zvířata.“

Je něco, co se ti na nich nelíbí?

„Asi nic.“

Uvažoval si někdy o tom, že se k nim přidáš? Proč?

„Přemýšlel jsem. Momentálně ne, protože není čas. Ale přemýšlel jsem do budoucna, že až bych skončil buď u hasičů nebo s fotbalem, tak bych šel k myslivcům taky.“

Příloha č. 5: Přepis rozhovorů myslivci

Respondent 1:

Jak ses dostal do mysliveckého sdružení „Pod Blaníkem“?

„Přihlásil jsem se za člena. Táta s nima jezdil traktorem, dělal jim řidiče na honech, já že půjdu s ním a začal jsem s nima chodit na hony. Pak se to rozvinulo na víc akcí. Pak jsem se přihlásil za člena, když jsem měl zkoušky hotový.“

Jaká je tvoje motivace zůstat u sdružení?

„Baví mě to, je to dobrá parta kamarádů a líbí se mi to prostě, no. Nemám žádný problémy s nikým, ani s ničím, proč bych měl odcházet.“

Charakterizoval by ses jako konzumující člen (což je ten, který se účastní toho, co se mu nabídne) nebo aktivní člen, který dává něco ostatním a vede druhé?

„To nevím, teda. Spíš bych řek to první, protože to sdružení jede v zajatejch kolejích už furt, stále, stejně dál.“

Jakých činností se účastníš?

„Všech, když se to tak veme.“

Můžeš je blíže specifikovat?

„Brigády, ať jsou to stavby posedů, opravy, brigády pro obec nebo pro CHKO, pro zemědělskej podnik. Schůze, hony, samostatnej lov, kterej probíhá celej rok prakticky. Takže výstavy co se kam jezdí, zkoušky psů. Takhle prakticky všeho, no.“

Co tě k těmto činnostem motivuje?

„Protože mě to baví a chci to dělat.“

Narážíš na nějaké problémy?

„Věkový akorát.“

Rozved' to, prosím.

„Velkej věkovéj průměr sdružení. Což je ten problém ve sdružení jedinej. Že je vysokej. „

Je to problém pro tebe nebo pro sdružení?

„Pro sdružení hlavně. Pro mě až tak ne.“

Chtěl si někdy odejít?

„Ne. Nebylo proč.“

Co se ti ve sdružení líbí?

„Co děláme, jak to děláme, pak zajdem na pivo vždycky, pokecat. A nejsou tam žádný rozbroje moc, ani problémy mezi členama.“

Co ti vadí?

„Asi tak nějak nic.“

Co bys změnil?

„Tak to nevím, to asi nic. Možná kdyby některý členové byli víc aktivnější. Akorát.“

Jaké má sdružení problémy?

„Věkový.“

Jaká je perspektiva sdružení? Kam by se mělo vyvíjet?

„Omladit. Aspoň trochu. Možná víc se projevovat na veřejnosti. Chceme být finančně zajištěný, abysme fungovali, abysme měli honitbu, hlavně, aby nám zůstala. Zajišťovat, aby zvěř měla, aby byla. A abysme zajistili, co potřebujem. Krmení i nějaký ten prostor Klid od lidí aby byl co největší.“

Jak to myslíš?

„No, aby nelítali čtyřkolkáři všude po polích, psi a takový.“

Jak vidíš Sbor dobrovolných hasičů v Louňovicích pod Bláníkem?

„Funguje, snažej se bejt aktivní. Občas se jim to nedaří. A některý lidi se tam chtěj spíš zviditelnit než aby fungoval sbor.“

V čem se jim to nedaří?

„Když udělaj zábavu, tak ani sami nepřijdou a chtěj aby tam přišli lidi. Na plese je to o trochu lepší, ale ne zas tak dobrý. Na soutěžích jim to taky nejde tak, jak by chtěli.“

Jak bys porovnal Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Bláníkem a Myslivecké sdružení „Pod Bláníkem“?

„V mysliveckém sdružení je, řek bych, mnohem lepší parta těch lidí, sice jich je o hodně míň, asi tak čtvrtina oproti hasičům, ale prostě držej takovou tu partu, což hasiči ne, ty dost rozdělujou na nějaký určitý skupiny. Myslivci si vlastně žijou takovej ten svůj život. Nějak moc toho po nikom nechtěj. Ani teda nedávaj, když se to tak veme. Hasiči by chtěli víc od obce, od lidí, ale snažej se i udělat nějakou tu zábavu zase. Pro obec jsou ti hasiči takový jako kulturně akčnější.“

Ted' prosím shrň, co je na hasičích pozitivního?

„Dělej ty zábavy. S náma dohromady dělej Dětskej den, jedeme vlastně jakoby napůl. Nebo oni z větší části, ale hodně to máme i my. Snažej se ty soutěže dělat, aby byly i tady v Louňovicích.“

Co se ti nelíbí?

„Myslej si, že jim obec musí všechno zaplatit. A hádaj se mezi sebou.“

Respondent 2:

Jak jste se dostal do mysliveckého sdružení „Pod Bláníkem“?

„Na základě toho, že jsem se sem přiženil. Protože jsem byl myslivec a sem jsem se přiženil, tak jsem se sem dostal do sdružení.“

Jaká je Vaše motivace zůstat u sdružení?

„Zůstat ve sdružení? Ono bez sdružení nejde provozovat myslivost. Takže to je jasná motivace.“

Charakterizoval byste se jako konzumující člen (což je ten, který se účastní toho, co se mu nabídne) nebo aktivní člen, který dává něco ostatním a vede druhé?

„To první v žádném případě a druhý tak napůl. Jestli jsem tomu dobře rozuměl, tak bych protože myslivost dělám jako koníčka, kterého od malička vlastně mám rád, tak ho dělám hlavně proto, že je to koníček. Protože mi les a příroda říká hodně, tak to dělám. A není to ani z toho, že bych z toho měl něco. A měl bych někomu ještě něco předávat. Samozřejmě když jsou zkušenosti, může se předávat, je to logický, ale dělám to hlavně proto, že je to vztah k přírodě.“

Jakých činností ve sdružení se účastníte?

„Co se týče myslivosti, tak všech. Mám je všechny jmenovat? Samozřejmě co to obnáší. Kynologie, lovectví, střelectví. Prostě všechny obory, který jsou v myslivosti obsažený. Kromě u zkoušek kdysi byla politická část nějaká. A to mi opravdu nic nefká.“

Narážíte při těchto činnostech na nějaké problémy?

„Poslední dobou čím dál tím víc na administrativu. Jinak snad ne.“

Chtěl jste někdy odejít? Proč?

„Zatím ne.“

Co se Vám na sdružení líbí?

„To, že je to spolek lidí, který vykonávají stejnou zálibu a mají stejnou zálibu v myslivosti, v té přírodě. Tak proto.“

Co Vám vadí?

„Na tom mi nevadí nic. Na některých mi vadilo, co jsem byl dřív, že ty lidi nedokážou se sebou vyjit.“

Je něco, co byste chtěl změnit?

„Honitbu. V honitbě nám schází les. Což les je alfa omega myslivosti. A ten my nemáme.“

Má sdružení nějaké problémy?

„Věkový. No, stárneme.“

Jaká je perspektiva sdružení? Kam by se mělo vyvíjet?

„No, tak to teda neumím odpovědět. Perspektiva sdružení je díky věkové struktuře nic moc. Protože nový osazenstvo nepřichází. A perspektiva čím dál tím menší, protože co si budeme povídat, podle mě nebude trvat dlouhou dobu. Myslivost jako taková podle mě zanikne. Stane se z toho pouze komerční lov, který s myslivostí nebude mít nic společného. Tím, že ubývá zvěř a mizí zvěř, bude furt čím dál tím víc mizet, tak o myslivosti jako takové nebude co provozovat v myslivosti. A to je otázka, já nevím, padesáti sta let, já nevím.“

Jak vidíte sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem?

„Nedokážu posoudit, protože. Já jenom doufám, že jsou to lidi, který vědí, co dělají a kdyby byl nějaký malér, tak snad je na ně spolehnouti, že nám pomůžou. Je to samozřejmě potřebná složka, která je potřebná do každé vesnice. Bez hasičů se dá dneska těžko klidně spát. Prostě je to potřeba. Hasiči jsou prostě potřeba. Ať jsou dobrovolní nebo jiní, tak jsou potřeba.“

Jak byste porovnal hasiče a myslivce v Louňovicích pod Blaníkem?

„To se nedá porovnat. To se podle mě nedá porovnat. Protože my jsme vyloženě zájmová činnost. Kdežto hasiči. Samozřejmě ty chlapi tam jdou asi z toho, že je to baví. Je to asi taky zájmovej ten. Ale na druhý straně je to i pro ně povinnost, protože když se k tomu zavážou a něco se děje, tak musejí. Já ne. Já když prostě někde něco, tak prostě nemusím. Ale oni potom, když u toho jsou, tak oni by k tomu případu měli jet, oni jsou od toho zodpovědný. Za to, že když tam jsou, tak budou fungovat tak, aby ty hasiči fungovali. Takže v tom je trochu rozdíl.“

Co tedy vidíte na hasičích pozitivního?

„Přímo na nich, já je zas až tak neznám nebo nevím. Takže nedokážu posoudit. Pozitivní vidím to, že prostě ta organizace tady je. A že kdyby se cokoliv dělo, ať to byly povodně nebo, tak že jsou schopni pomáhat. To je důležitý.“

Je něco, co se Vám na nich nelíbí?

„Asi ne. Nevím. Nedokážu posoudit, protože zas tolik tu jejich složku neznám. Nevím, co tam dělají, jak to funguje, jestli se hádají, jestli. Nevím. To nemůžu říct. Já akorát vim, že jsou, že jsou potřebný. A když by bylo to, tak že by snad fungovali. To je na nich to pozitivum, ale to negativum nevidím.“

Respondent 3:

Jak jste se dostal do mysliveckého sdružení „Pod Blaníkem“?

„To je tak dávno, že si to ani nepamatuju. Pokud mám začínat takhle historií, tak jsem začínal v roce 69. Sice myslivost jsem dělal na škole, ale neudělal. Protože to byla dobrovolná zkouška, no a v té době jsem měl jiný zájmy. Takže až po 5 letech jsem začal dělat v Louňovicích, tak jsem se pak přihlásil do kurzu v roce 69. A v tom samým roce jsem začal

střílet. Protože jsem měl nějakou výhodu nebo nevím, jak bych tomu řekl. Byla mi prominuta praxe. Protože jinak se v té době a myslím, že i teď. Se dělal roční kurz a zkoušky. Zkrátka se to takhle semlelo.“

Jaká je Vaše motivace zůstat u sdružení?

„Asi dokud budu moct chodit, tak u sdružení zůstanu. A o motivaci těžko mluvit. Zkrátka už jsou to leta, který jsem to dělal. A docela mě to i teď komu zajímá.“

Chtěl jste někdy odejít? Proč?

„Ne.“

Co se Vám na sdružení líbí?

„Parta lidí, který mají společný zájmy.“

Je něco, co Vám vadí a chtěl byste změnit?

„V současné době už nic.“

Jaké má sdružení problémy?

„Vidím jeden jedinej a ten je kardinální. Jsme starý. Polovička členů je nad 65 let.“

Navážeme na to, jaká je perspektiva sdružení?

„Osobně si myslím, že se nějaký mladý najde. Který se chytne a potáhne sdružení dál.“

Jak vidíte sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem?

„Tak tohle je pro mě otázka, ne nepříjemná, ale špatně se mi na ni bude odpovídat, protože. Takhle, k hasičům jsem nikdy neměl žádný vztah. Ne, že bych si jich nevážil, protože je to možná ušlechtilější činnost než celá myslivost. Ale nějak jsem k tomuto spolku nepřilnul.“

Jak byste porovnal hasiče a myslivce v Louňovicích pod Blaníkem?

„Když jsem začínal, tak to, co bylo u myslivců, tak to byla mladá parta lidí. To se teď kon projevilo u hasičů. V té době, kdy jsem začínal, to byli lidé od 50 nahoru, který tahali hasiče. A teď je to právě opak. A myslivci převráceně.“

Co je na hasičích v Louňovicích pod Blaníkem pozitivního?

„Jejich chuť a zájem o činnost.“

Je něco, co se Vám na nich nelíbí?

„To si teď komu nedokážu představit, co by se mi na nich nemělo líbit.“

Respondent 4:

Jak jste se dostal do mysliveckého sdružení „Pod Blaníkem“?

„Je to hrozně jednoduchý, protože mám kořeny v rodině. Jak dědeček ze Světlý, tak dědeček z Libouně, byli myslivci. Táta myslivec, takže od mládí jsem s ním chodil krmit, do přírody. Byl jsem vychovávaný v tom, že zvířatům se musí v zimě pomáhat, je doba lovu, je doba krmení. No a když mi pak ve osmi letech nechali střílet první kočku někde v přírodě, tak jsem tomu propadl a začal. A chodil jsem, chodil jsem, začal jsem dělat adepta, chodil jsem na myslivecké brigády s tátou. Jako chodí každý kluk. Když je někdo u rybářů, u včelařů. Žil jsem tím. Žila tím celá rodina. Když jsme přijeli na návštěvu na Světlou, do Libouně (tam teda dědeček umřel, když mi bylo devět). I tak, furt se mluvilo o myslivosti, tak k tomu člověk přijde snadno. Když budeš někde mezi lidma, který ti furt se bavěj o stejné věci, tak tomu propadneš. Takže jsem k tomu přišel, myslím si, že už je to v genech zakódovaný.“

Jaká je Vaše motivace zůstat u sdružení?

„Motivace je jenom to, dokud tam bude parta, kamarádi a vyčistit si hlavu. V žádném případě to není zisk. A každopádně já přírodu neopustím. Nebudu ve sdružení, budu chodit do přírody, budu chodit sám. Ale ve sdružení je to ta parta kamarádů. A takový to pohovoření, kamarádství.“

Charakterizoval byste se jako konzumující člen (což je ten, který se účastní toho, co se mu nabídne) nebo aktivní člen, který dává něco ostatním a vede druhé?

„Já si myslím, že B bude pravda, ale to musej zhodnotit jiný.“

Jakých činností ve sdružení se účastníte?

„Všech. Krmení, brigády, lov, schůze a příprava všeho ostatního pro ostatní.“

Co Vás k těmto činnostem motivuje?

„Parta, kamarádi, vyčistit si hlavu. A výchova mládí.“

Narážíte při těchto činnostech na nějaké problémy?

„Určitě. Vždycky se řešej jenom problémy. Vždycky někdo někoho jak se říká rozčílí, naštvě. Protože je to parta lidí s různým pohledem, každý má nějaký názor a ty názory se musej skloubit. Nikdo není chytřej tak, že by vymyslel perpetum mobile, ale myslej si to třeba dva, tak musej to perpetum mobile udělat. Ono to není nikdy, ale musej ty názory dát dohromady. To je naprosto lidský, že se dva pohádaj o stejnóm názoru. Pak zjistěj, že maj třeba stejnej, akorát to jinak řekli. To jako je naprosto normální. To v lidskom životě, myslim si, je naprosto běžná věc.“

Chtěl jste někdy odejít?

„Zatim ne. Zatim ne, chtěl jsem praštit s funkcí. A to bylo v době, kdy tady hospodář nás pomlouval na okrese a všude. Pak jsme si to vyjasnili a pak jsem mu i řek, že (když se chtěl vrátit) já s nim už určitě ne. Ale z myslivosti jsem odejít nechtěl. Když to nebude tady, bude to třeba někde jinde. Nebo budu chodit do přírody sám. Nejde mi o lov, jde mi o přírodu.“

Co se Vám na sdružení líbí?

„Parta kamarádů, víceméně to užší jádro, který se sejde na všech brigádách, který se sejde u rozdělování prasete. Patří k tomu i to vyhodnocování v tý restauraci. To sem ti řek, když si se vdávala. Takže k tomu patří tyhle věci, že lidi se potkávaj, víceméně jsou si (nebudu říkat příbuzní) nějak blízký. Rekne si tam kolikrát věci, že si je možná neřekne brácha s bráchou nebo ségra se ségrou. Pohovoří se o všom možnom. Je to ta parta lidí, který jsou ti blízký. Ať je to u včelařů, ať je to u hasičů. Každěj chlap je nějak praštěnej a každěj chlap to nějak ventiluje. Je lepší, když to ventiluje v těch věcech než v těch různějch, který nebu jmenovat, když to nahráváš. Díky tomu, že vedeme myslivecký družení tak, jak ho vedeme. Je to asi i díky tomu, že jsou to shodou okolností naši otcové. Ale v jinech sdruženích už by spousta těch lidí nestřílelo a nebylo aktivních. My se snažíme těm starejm pánům ulevovat, pomáhat. Víceméně jenom aby přišli do tý party. A když je víc hlav, víc názorů a větší sranda a nebojíme se tam takzvaně u toho stolu. Což široko daleko tady ve okolí nefunguje, není. To máme takovou raritu. A není to jenom proto, chovali se tak naši tátové, byli jsme tak vychovaní. Chovali se všichni. Takže ty starý pánové tady maj velký úlevy a jsou. Není to direktivně nemůžeš udělat 10 hodin, vypadneš. Nebo dáš 2 000 korun. Zatim si prachy dokážeme vydělat zaplat'pánubuh jinač. Takže tady není direktivní, aby si moh mezi nás, musíš zaplatit. Těch pár mladejch peníze vydělaj. Ale je to hlavně o tom, účta ke staří a myslivecký zvyky a tradice, že by to tak mělo bejt.“

Je něco co Vám vadí a chtěl byste změnit?

„Co mi vadí, že nemáme mladý. Mladej podrost. A to jsme si zavinili sami. Protože za prvé jsme packalové. Já mám dceru, další člen má dvě dcery, další má sice dva kluky, ale ani jeden není k myslivosti. Další má kluka, ale není k myslivosti. Ale v tý době jsme byli velký sdružení, kde kdysi za komunistů JZD sloučili myslivecký sdružení. Bylo nás 56 a nebylo to o tý partě. Bylo to víceméně, že jsme přežili, že to máme trošku rádi. A spousta těch chlapů, který měli kluky, tak se k myslivosti ani nedostali, protože se nepřijmalo. Ani je to netáhlo. Kdysi tady střílel jeden, měl dva kluky. Jenom když budeš počítat, který byli mladší než já nebo v mom věku. Další dva kluky, další tři kluky, další jednoho, další dva. Víš, jaký by to bylo sdružení mladejch lidí. Protože když mi jsme začínali a byli jsme v těch 25 28, tak pánové 50 55, v kterom jsme my říkali: „Kluci, my už nemůžem, to musíte vy mladý“. My jsme dneska v jejich věku a jsme ty mladý. Ty mladý nám chyběj. To bych byl hrozně rád, ale nejde to. To už nevymslíš. My už si nic pořizovat nebudem. Ted' jste na řadě vy. Ale zase je na to 18 let.“

Má sdružení i jiné problémy?

„Hlavní problém je stáří. A že bohužel není zvěř. Zvěř nám ubejvá všema možnéjma směrama. Ať chemii nebo nevim čím. Nebudu nikoho napadat. Drobná zvěř není vůbec, velkéj úbytek srnčí zvěře, zůstávaj trochu prasata, což je trošku na hraně. Ale jinač zvěř pro myslivce. Když dneska vidíme bažanta, tak se na něj chodíme koukat jako na vzácnost. Zajíce občas vyžene pes. To je zase, každěj myslivec by měl mít psa, každěj myslivec by ho měl mít kde vycvičit, vychovat. Jak ho má cvičit, když v revíru není bažant, když v revíru není zajíc. Králíka už tady nikdo neviděl 15 20 let. Koroptvičky už nejsou. Zvěř není, je pár divokejch prasat. My jsme zrovna v tom úseku, kde ani ty prasata momentálně moc nejsou. Takže všichni křičej, ale podle mě je to taková opožděná roční reakce. Protože s kym mluvím, tak prasata ubyli v Český republice.“

Jaká je perspektiva sdružení? Kam by se podle Vás mělo vyvíjet?

„Perspektiva špatná. Předáme žezlo mladším a budeme čekat na důchod. Ne. Myslím si, dokud to bude, bude. Ale myslím si, že se to ještě změní, co se bude týkat legislativy. Protože do myslivosti vstupují peníze. A peníze není myslivost. To už je lov za finanční úplatou a bohužel tomu nejsme schopni konkurovat. V této republice je pár lidí, který si kupují honitby a už to není o krmení, už to není o péči o zvěř, je to o lovu. Ale ty lidi na to mají, viz Blaník. Noční vidění, střílení s tlumičem. Všechno zakázaný zatím způsoby lovu, ale nikdo s tím nic neudělá. Klasická myslivost, jako uznávaný národní bohatství, ta zaniká díky penězům. A chování různých pánů, který si tohle můžou dovolit.“

Jak vidíte sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem?

„Nechci říct, jak je vidím. Myslím si, že jsou to kluci nadšení. Jako jsme my myslivci. Víceméně znám jich spoustu, nějak se o to nestarám. Hasiči jsou každopádně potřeba. Hasiči jsou užitečná věc a myslím si, že je to parta dobrých lidí. Neslyšel jsem, že by měli nějaký problémy nebo něco. Což si myslím, že by se na takový obci rozneslo. Žijou si asi docela dobře a není tam nějaký velkej problém. Neslyšel jsem o něm teda.“

Jak byste porovnal hasiče a myslivce v Louňovicích pod Blaníkem?

„Já si myslím, že to nejde porovnat. Hlavním posláním hasičů je pomáhat lidem. A my se hlavně snažíme pomáhat přírodě. Druhá věc, u nich je taková druhá věc, aby se vyžili, soutěživost. I když mi ji máme třeba taky ve střelbě. Ale srovnat tyhle dvě ty. Je to zájmová činnost a jak jsem řekl na začátku, každý chlap je nějak trefenej. Některý to choděj vyventilovat k hasičům, některý k myslivcům. Ty máš štěstí, že máš doma obojí. A nejen to. Ale řekl bych, že to nejde srovnat. Ano, je to zájmová činnost pro spoustu chlapů. U těch hasičů je víc mladej a baopak na tu myslivost bych řekl, že odráží hodně to, že jsou tam docela krutý ty zkoušky udělat. Testy na zbrojní průkaz. K hasičům přijde, dá 120 korun zápisného a je tam. Buď ho to baví, tak je zaplatí za rok a běhá nebo tak. U těch myslivců musí ukázat, že něco umí. A musí prokázat taky nějaký zdravotní ty. Některý kluci by šli, ale nemůžou. Zbrojní průkaz nedaj někomu s nějakýma zdravotníma problémama. Což u hasičů bejt může. Tam bych viděl úbytek těch mladejch v tom mysliveckou sdružení. I zdravotní problémy v tom mají nějakou roli. A spolupráce při Dětskom dnu hasičů a myslivců je poslední roky, myslím si, docela dobrá. Že to nemá chybu. Ty vztahy jsou tam určitě dobrý. Teď budu asi ošklivej, ale určitě jsou lepší než se Sokolem.“

Co je na hasičích pozitivního a co se Vám nelíbí?

„Je na nich pozitivního hlavně to, že jsou. Protože v každé obci jsou potřeba. A ať se v obci dělo cokoliv komukoliv, tak neznám případ, že by nepomohli. Takže já hasiče kvituju. Když můžu, hasiče podporuju. A v žádném případě, já proti hasičům absolutně nic nemám.“

Příloha č.6: Přepis ankety

Respondent 1:

Jak vidíš a hodnotíš SDH Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„SDH Louňovice se účastní, řekla bych, že každé krajské soutěže. Vždy je vyhrávají. Myslím si, že když jsou potřeba, tak se vždy dostaví a pomohou. Jinak o našich místních hasičích moc neslyším, takže o nich moc říci nemohu.“

Jak vidíš a hodnotíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ (pozitiva i negativa)?

„O Mysliveckém sdružení moc nevím. Moc se o to nezajímám. Myslím si, že je dobré mít toto sdružení v každé vesnici, obci, že se stále někdo, koho to baví, najde.“

Mohla bys tyto spolky porovnat?

„Porovnávat tyto spolky je těžké, jelikož každý spolek zastává jinou, rozdílnou činnost. O hasičském sdružení je asi více slyšet.“

Uvažovala bys o vstupu do nějakého spolku? Proč?

„Ano, asi uvažovala. Každé sdružení má něco do sebe. U hasičů je to asi tělesná zdatnost. U myslivců jsou to asi vědomosti. Asi bych to chtěla vyzkoušet. Spíše myslivce, o tom vím hodně málo. Zajímalo by mě to. Jsem zvědavá. A chtěla bych zkusit střílet.“

Respondent 2:

Jak vidíš a hodnotíš Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„No, asi dobře. Negativa. Když je nějaké zásah, tak přijedou jako poslední. Ale jinak asi dobrý, snažej se. Dělej nějaký ty akce, že jo. Třeba Den dětí dělaj, to dělaj vlastně i ty myslivci se tam zúčastňují. Nevím, asi všechno.“

Jak vidíš a hodnotíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Taky jsou tam pozitiva i negativa, no. Nevím, nejsem myslivec, tak moc střílení zvířátek nemám ráda. Tak asi tak.“

Mohla bys tyto dva spolky nějak porovnat?

„Kladnější vztah mám asi k těm hasičům. Nevím, jak to mám porovnat.“

Trávení volného času touto činností, jak se prezentují, co dělají pro obec...

„Tak trávení volného času tak zase myslivci je to asi lepší, že jo. Tak jako hasiči když mají volný čas, tak sedějí v hospodě, no. Ty aspoň teda něco dělaj pro ty zvířata, že jim třeba donesou žrádlo, udělaj jim krmelec a tak.“

Uvažovala bys o vstupu do některého z těchto spolků? Proč?

„Asi ne. K hasičům mě to netáhne, tak bych asi nechtěla tam někde běhat s hadicí a stříkat vodu, nevím. A myslivci možná tak zajímat se trochu o ty zvířata. Ale střílet je asi ne. Asi bych to ani nedokázala.“

Respondent 3:

Jak vidíte a hodnotíte Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„Dobře, snažej se. Negativa, ne. Dobře.“

Jak vidíte a hodnotíte Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„No, ty jsou na tom trochu hůř. Ale taky dobrý.“

Mohla byste tyto dva spolky porovnat?

„Hasiči jsou lepší. Ty se víc snažejí. Hrajou divadlo. Jinak nevím.“

Uvažovala byste o vstupu do těchto spolků?

„Já určitě ne. Určitě se nehodím ani do jednoho.“

Respondent 4:

Jak vidíte a hodnotíte Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„Já nevím, já se o to nezajímám.“

Tak bydlíte tady, tak o nich něco slyšíte, víte, co dělají za akce, jak pomáhají obci.

„Nevím, vždycky sbírají akorát železnej šrot. Chtěj pučit traktor.“

Jak vidíte a hodnotíte Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Choděj nám na kamen, sbírat.“

Mohl byste tyto dva spolky porovnat?

„Tak mně jsou bližší myslivci. Tak určitě mám radši myslivce než hasiče.“

Uvažoval byste o vstupu do těchto spolků?

„Jedině k myslivcům, protože sám jsem myslivec, že jo.“

Respondent 5:

Jak vidíš a hodnotíš Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„Pozitivně, že dělají soutěže a dělají různé ceny pro lidi. Nebo tady byla soutěž a oni tam prodávali klobásy a tak, takže další pozitivum, že přilákají lidi. A negativum asi že to jsou převážně mladí lidi a je těžký, aby si našli čas a třeba se sešli.“

Jak vidíš a hodnotíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„No.... Myslivecký plesy tydy nejsou. Já ani skoro nevím, že tady jsou.“

Uvažovala bys o vstupu do nějakého spolku? Proč?

„Mně by se líbilo obojí. K hasičům je to takový, že můžeš zachránit člověka, ale zase když ho nezachrániš jako hasič, tak je ti to líto. Ale tady jsou spíš soutěže, to je hezký. Myslivci, mně se líbí v přírodě. To by se mi líbilo díky tomu.“

Respondent 6:

Jak vidíš a hodnotíš Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„Tak já nic nevidím. Akorát na nástěnce. A potom když má žena nějakou pozvánku na členskou schůzi. To je asi tak jediná činnost, kterou u hasičů vnímám. A asi jezděj na závody. A myslím že se kupovalo nějaký nový auto do výbavy. A potom myslím, že na hasičský zahradě jsou nějaký zábavy, ale to je tak jediný, co jsem zaregistroval.“

Jak vidíš a hodnotíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Myslím, že je vnímám poněkud intenzivněji. Protože tchán je myslivec. Tady vidím víc jejich činnost než nějaký oslavy a zábavu. Jak se o to staraj a jak to vnímaj. A jak se staraj o zvěř, o ten rybník. Se mi líbí, že se snažej zpříjemnit svým členům. V podobě toho sedánku při výlovu například.“

Dali by se tyto dva spolky nějak porovnat?

„Z hlediska velikosti. Hasiči tam je podstatně větší členská základna. To asi jo. Pak z hlediska nabytého majetku. To si myslím, že na tom hasiči jsou lépe, vzhledem k tomu. Potom vzhledem, by se možná dali porovnat, z hlediska podpory od obce. Myslím, že k myslivosti je nulová. A tam je obec dotuje do nějaký míry. A možná by se dalo hodnotit, jak přispívají lidem obecně. Obyvatelů. A to nedokážu říct. Ale určitě by to bylo měřítko. Ale nepouštěl bych se do jeho hodnocení.“

Uvažoval bys o vstupu do některého z těchto spolků? Proč?

„Asi ani do jednoho ne. Myslím si, že nejsem schopen věnovat tolik času pro tu myslivost, tolik času tomu koníčku, tý činnosti. Abych obstál před tchánem. Aby mi neřikal, že to flákám. A není to ani moje hobby. Stejně tak u těch

hasičů. Mám strach z vějšek, takže asi by ze mě nikdy nemoh bejt. A když to mám brát tak, a někým se sejít a pokecat, napít se, tak na to nepotřebuju být v nějakym spolku.“

Respondent 7:

Jak vidíš a hodnotíš Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„Požární jednotka, v případě požáru nebo jiné kalamity, vyjíždí na pomoc občanům Louňovic pod Blaníkem i blízkým vesnicím. Mimo pomoci pořádají kulturní akce pro děti i dospělé. Účastní se hasičského sportu.“

Jak vidíš a hodnotíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Starají se o les a zvěř v něm. Při pořádání akcí v Louňovicích se rádi zapojí – Slavnosti, Dětský den, kde připravují naučné a zajímavé soutěže pro děti s tematikou lesa a zvěře. Spolupracují s CHKO.“

Dali by se tyto dva spolky nějak porovnat?

„Tyto dva spolky se moc porovnávat nedají. Každý se zabývá a funguje jinak.“

Uvažovala bys o vstupu do některého z těchto spolků? Proč?

„Jsem členkou SDH. O vstupu k myslivcům neuvažuji, nebylo by to nic pro mě.“

Respondent 8:

Jak vidíš a hodnotíš Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„SDH jako složku hodnotím celkem pozitivně. Myslím si, že pokud se stane nějaká živelná pohroma jako povodeň či požár, členové SDH jsou ve většině případů ochotni pomoci (hlavně pak mužská část sdružení), ale bohužel ne všem hasičům tato ochota vydrží po celou dobu, kdy je jejich pomoc potřeba. Samozřejmě, že mě potěší, když si v nějakých novinách přečtu o úspěchu našich hasičů v hasičských soutěžích, ale poslání SDH by mělo být hlavně pomáhat v nesnázích. Na druhou stranu spolek místních hasičů, je jeden z mála (kromě sokolů a babince), který organizuje různé společenské a kulturní akce. Kdyby naše obec hasiče neměla, tak si myslím, že by veškeré kulturní dění z obce zmizelo.“

Jak vidíš a hodnotíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Práci myslivců obecně obdivuji. Nejsm z těch, kteří si pod myslivostí představí pouze procházku po lese s flintou, ale vím, že ta je nebo by měla být pro skutečného myslivce na posledním místě. Osobně mě potěší, když v lese vidím opravený a plný krmelec, pařezové krmítko se solí a nebo zasypy s obilím. Myslím si, že členové MS „Pod Blaníkem“ se snaží dělat pro svou honitbu a hlavně pro zvěř v ní co nejvíce (zvláště pak někteří z nich). Bohužel jako spolek (nebo mám alespoň ten pocit) se v dění obce příliš neprojevují. Je několik akcí, kde myslivci nechybí (např. dětský den, který si bez nich nedovedu představit a moje děti také ne), ale jinak jsou málo vidět.“

Dali by se tyto dva spolky nějak porovnat?

„To snad ani srovnávat nelze. SDH by měl hlavně pomáhat nám občanům při různých „katastrofách“ a myslivci by měli pečovat o spokojenost zvěře v našich lesích.“

Uvažovala bys o vstupu do některého z těchto spolků? Proč?

„V minulosti jsem uvažovala o členství v SDH, ale nakonec členkou nejsem a zřejmě už nebudu. Případá mi, že u nás v obci se mezi hasiče mohou hlásit pouze mladí a sebejistí lidé. Jak už jsem uvedla dříve, práci myslivců obdivuji, ale sama osobně si nedovedu představit, že bych myslivcem byla.“

Respondent 9:

Jak vidíš a hodnotíš Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„Tak já je hodnotím docela kladně. Já si myslím, že jsou užitečný pro tu obec. Pomáhaj lidem třeba při povodních, pomáhaj když je vichřice a padaj stromy. To odklízejí. Snažej se dělat nějaký zábavy pro děti, nějaký dětský dny. Hasiče může každěj kdykoliv potřebovat. Jezděj na výjezdy, když se někde něco děje. V létě k požárům, polním. Negativa na nich žádný nevidim.“

Jak vidíš a hodnotíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Myslivci třeba hlavně střilej škodný. Jsou teď ty prasata přemnožený, tak se je snažej chytat. V létě vyháněj z polí mládřata srnek a tĕhletĕch co se schovávaj v polích. Pomáhaj při Dětskym dnu. Učeť děti střilet, různý soutĕže s nima dělaj. Čistĕj škarpy, chodĕj pomahat zemĕdělcům sbírat kamen na jaře po orbĕ. Je to spolek, na kterej je spolehnutí, když by městys něco potřeboval, tak pudou, určitĕ pomůžou.“

Dali by se tyto dva spolky nějak porovnat?

„Já nevím, jak bych je porovнала. Každéj má svoji zájmovou činnost, každéj je jinéj, ale oba dva si tak nějak dělaj podle sebe. Takže já je porovnat neumím. Jsou tak jako každéj na svým. Každéj si dělá svoje a asi dobře.“

Uvažovala bys o vstupu do některého z těchto spolků? Proč?

„O tom jsem nikdy nepřemýšlela. Tak za prvé, k myslivcům bych se nedala, protože bych se netrefila flintou ani do vrat. A k hasičům jsem ani nepřemýšlela, protože nejsem sportovec a nejsem běžec, takže bych jim v soutěži a tak, akorát bych jim překážela než abych jim pomohla.“

Respondent 10:

Jak vidíš a hodnotíš Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„Pozitiva – za hasičárnou mají místo na sběr šrotu, železného. Pořádaj různý kulturní akce. Na Babinec tam otázka není? To by toho všichni věděli víc. Negativa – na zásahy jezděj pozdě. Jinak hasičů je docela dost. Maj tam mezi sebou ženský, který spíš zařizujou akce než ty chlapi.“

Jak vidíš a hodnotíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Vybírají škarpy, krmí zvěř, vodstřelujou ty, co jsou přemnožený.“

Dali by se tyto dva spolky nějak porovnat?

„O hasičích toho vím teda jako víc než o těch myslivcích. Ty myslivci jako spíš pomáhají než ty hasiči. S tou zvěří a tak. Hasiči zase pomáhaj s požárama, když někde hoří. Věkovéj průměr u hasičů je teda mnohem mladší, maj tam teda i ty ženy, myslivci moc ne.“

Uvažovala bys o vstupu do některého z těchto spolků? Proč?

„K myslivcům, to jsem nepřemýšlela, že bych k nim šla. Ale přítel přemýšlel, že by šel. Že ho to baví. Byl jednou na naháňce a to ho bavilo. A k hasičům jsem jeden čas přemýšlela. Kvůli pohybu a kvůli kamarádům a zdálo se mi to takový atraktivní ty hasiči.“

Respondent 11:

Jak vidíš a hodnotíš Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„Pozitivně. Pomáhaj, pořádaj akce pro další zástupce obce. Dětský den, zábavy, ples. Takže se snažej provokovat lidi k nějaký činnosti. A soutěže pořádaj, který jsou veřejně přístupný. Pomáhaj, když jsou záplavy, když někde něco hoří.“

Jak vidíš a hodnotíš Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Pozitiva jsou velká. Pořádaj Dětský den, účastní se Svatováclavských slavností, uklízí okolo obce a zapojují starší členy k nějaký aktivitě.“

Dali by se tyto dva spolky nějak porovnat?

„Tak každéj má trošku rozdílnou aktivitu. Každéj se zaměřuje na něco jinýho. Společný je, že je to opartě lidí, musí být nějaký jádro, který to tahne. A od toho se odvíjí to, jak ten celej spolek funguje. Jedny maj přírodu, jedny maj tu péči o to, když někde hoří. Nebo když jsou záplavy. A srovnávat je, že ty jsou důležitý a ty ne. To nejde. Každý má nějakou svojí funkci.“

Uvažovala bys o vstupu do některého z těchto spolků? Proč?

„V jednom jsem a o druhém neuvažuju úplně. I když střílím, no. Mám zbrojní průkaz. Baví mě střílet, ale myslivecké zkoušky si zatím neplánuju udělat. Neříkám, že nikdy, ale teď asi ne.“

Respondent 12:

Jak vidíte a hodnotíte Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„Já bych řekla, že sna pozitivna jsou víc. Jako snažej se, když jsou potřeba, tak pracujou. Negativa, já nevím. Já je tak blízce nesleduju, ale myslím, že žádný ani nejsou.“

Jak vidíte a hodnotíte Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Tak jako jsou neškodný, no. Já nevím, no. Klub důchodců. Krměj zvířátka, když je zima. Občas nějaký střelej.“
Dali by se tyto dva spolky nějak porovnat?

„Porovnat? To já nevím. Jsou dost nesrovnatelní. Ale v obecných věcech jako akce pro obec.“

Uvažovala jste někdy o vstupu do některého z těchto spolků? Proč?

„Ani do jednoho bych nevstoupila. Ani jedna činnost mě neláká, ničím mě neoslovuje, takže určitě ne.“

Respondent 13:

Jak vidíte a hodnotíte Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Blaníkem (pozitiva i negativa)?

„Pomáhají při požárech, ochraňují soukromý a veřejný majetek, pečují o přírodu.“

Jak vidíte a hodnotíte Myslivecké sdružení „Pod Blaníkem“ Louňovice pod Blaníkem?

„Pohybují se na čertvém vzduchu, v přírodě. Pečují o přírodu, o zvěř celý rok, ale převážně v zimním období. Negativně vidím zvýšenou administrativu a škody způsobené černou zvěří.“

Dali by se tyto dva spolky nějak porovnat?

„Velmi složitě. SDH chrání a pomáhá více chránit majetek. Jedná se o technickou organizaci. Myslivci chrání zvěř a přírodu a pečují o ně. Společně pořádají kulturní akce a brigády.“

Uvažovala jste někdy o vstupu do některého z těchto spolků? Proč?

„O vstupu do těchto spolků neuvažuji. Vzhledem ke svému věku. A jsem členem v jiných organizacích.“

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Bc. Lucie Kahounová
Katedra nebo ústav:	Ústav pedagogiky a sociálních studií
Vedoucí práce:	Mgr. Pavla Vyhnálková, Ph. D.
Rok obhajoby:	2015

Název práce:	Postoje členů a občanů k vybraným spolkům v Louňovicích pod Bláníkem (se zaměřením na sbor dobrovolných hasičů a myslivecké sdružení)
Název v angličtině:	The attitudes of the members and citizens to selected clubs in Louňovice pod Bláníkem (focusing on volunteer firefighters and hunting associations)
Anotace práce:	Tématem mojí diplomové práce jsou Postoje členů a občanů k vybraným spolkům v Louňovicích pod Bláníkem (se zaměřením na sbor dobrovolných hasičů a myslivecké sdružení). Teoretická část se zabývá historií hasení a vznikem sborů dobrovolných hasičů. Charakterizuje neziskové organizace a definuje volný čas. Představuje Sbor dobrovolných hasičů Louňovice pod Bláníkem a Myslivecké sdružení „Pod Bláníkem“ Louňovice pod Bláníkem. Věnuje se také požárnímu sportu. V praktické části se nachází výsledky průzkumu mezi hasiči, myslivci a obyvateli Louňovic na téma sbor dobrovolných hasičů a myslivecké sdružení v Louňovicích pod Bláníkem.
Klíčová slova:	sbor dobrovolných hasičů, neziskové organizace, volný čas, myslivecké sdružení, požární sport
Anotace v angličtině:	The theme of my thesis is a The attitudes of the members and citizens to selected clubs in Louňovice pod Bláníkem (focusing on volunteer firefighters and hunting associations). The theoretical part deals with the history of fire and the emergence of a corps of volunteer firefighters. Characterizes the non-profit organization and defines the free time. Constitutes a volunteer fire department Louňovice pod Bláníkem and the hunting association "Pod Bláníkem" Louňovice pod Bláníkem. He's also involved in fire sport. In the practical part the results of a survey among firefighters, hunters and residents of the Louňovice pod Bláníkem on the subject of volunteer firefighters and the hunting association in Louňovice pod Bláníkem.
Klíčová slova v angličtině:	volunteer firefighters, non-profit organization, free time, hunting association, fire sport
Přílohy vázané v práci:	6
Rozsah práce:	65 stran
Jazyk práce:	Český

